LIBERI SĂ IGNORĂM LIBERTATEA

Roxana IORDACHE

Libertatea e dela Dumnezeu, dar nu-ţi pică din cer. Democraţia este libertate organizată, dar puţini au şansa Japoniei de a o primi pe tavă dela America, deşi nu luptase niciodată pentru ea. Japonezii au ştiut, în schimb, să adopte democraţia şi să o valorifice. Din păcate, după sângele vărsat în Decembrie 1989, România n'a recuperat democraţia, în spiritul ei activ, participativ. Ne caracterizează, încă, o pasivitate resentimentară, o mentalitate de asistaţi care aşteaptă *"să ni se dea"*. Precaritatea spiritului întreprinzător şi a iniţiativei nu poate fi pusă în exclusivitate pe seama obstrucţiilor guvernamentale. Ea ţine de mentalitatea nemulţumitului care nu face nimic ca să schimbe situaţia şi căruia, de aceea, conform proverbului, i se poate lua darul. Darul libertăţii, cel mai preţios de pe pământ.

Vara aceasta am scris (în *Aldinele României libere*) despre o luptătoare excepţională, care se identifică integral cu poporul ei: Suu Kyi a Birmaniei. Ea conduce lupta ţării ei pentru libertate şi democraţie, şi nimic n'o poate opri, nici represiunea cotidiană, nici detenţia periodică, aşa cum nimic nu-i opreşte susţinătorii să-şi continue lupta senină, dar tenace şi perfect organizată. Unitatea dinamică este cheia reuşitei. Spiritul comunitar şi capacitatea de a susţine un lider reprezentativ sunt totdeauna căile succesului unui popor. Noi, Românii, am pierdut aceste calităţi pe care odată le-am avut şi s'au manifestat în rezistenţa solidară din zorii comunismului. Nu mai suntem capabili de solidaritate, ne-am pierdut însăşi vitalitatea.

Nu ştim să beneficiem de libertate, părem incapabili să construim, nu suntem dispuşi să ne angajăm în proiecte durabile. La fel de grav, părem că am uitat ce a însemnat dictatura şi parcă nu ne dăm seama cât de important este că avem posibilitatea să devenim o democraţie activă. Mai ales acum, când avem în sfârşit mult dorita apartenenţă la NATO, depinde numai de noi să reuşim. Din păcate, preferăm să plângem, în loc să acţionăm. În faţa grijilor cotidiene, nu ne trece prin cap să ne comparăm cu popoarele din ţările captive şi nu ne dăm seama cât de mult şi-ar dori acestea să fie în locul nostru, pentrucă, spre deosebire de noi, ar şti să beneficieze de libertatea de care sunt frustrate şi să construiască democraţia pentru care luptă cu riscul vieţii. AM UITAT CĂ MAI SUNT ŢĂRI UNDE SE LUPTĂ ŞI SE MOARE PENTRU LIBERTATE. Ani uitat ce înseamnă tirania.

Din istoria lui Suu Kyi a Birmaniei ne amintim cum era. Şi poate ne mirăm că n'am fost în stare să facem din D-na Doina Cornea o Suu Kyi a noastră. Şi poate ne întrebăm de ce, cu toate că represiunea pe vremea lui Ceauşescu nu era aşa cum este acum în Birmania, n'am avut curajul să urmăm nici mişcarea Goma, nici sindicatul Dr. Cana, nici rezistenţa lui Dorin Tudoran, nici mişcarea *"România liberă"*, nici iniţiativele lui Radu Filipescu sau Gabriel Andreescu, nici fronda lui Mircea Dinescu, nici să protestăm pe vremea în care părintele Calciu era arestat, nici să ne ridicăm în apărarea Braşovului reprimat, nici în alte dăţi, în care ne-a copleşit frica. Am uitat de ce ne era frică. Acum ni se pare firesc să nu ne fie frică. Ne-am eli-

Continuare în pag. 4

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 320 - DECEMBRIE 2003 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BALAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

ANUL ALEGERILOR

Eugen BÂRSAN

Primul deceniu de tranziţie din România a trecut degeaba. Cât priveşte actualitatea, cu evenimentele şi fenomenele politice care se petrec sub ochii noştri, ne obligă să ne punem întrebarea: ce Dumnezeu se întâmplă cu ţara asta!?

La aproape patru ani dela ultimele alegeri, scena politică românească e tot cu un PSD dominant. Şi ne gândim că dominaţia PSD nu poate fi echilibrată decât de o mult necesară uniune electorală a forţelor opoziţioniste de dreapta. Fără o asemenea alianţă nu rămâne decât *"pică pară mălăiaţă"* ori *"uite-o, nu-i"*.

Pentru a se menţine în viaţă, subţirea democraţie românească trebue să dea bătălia de schimbare a puterii pesediste. Luna Ianuarie înseamnă intrarea în Anul alegerilor 2004. Aceste alegeri ar trebui foarte mult să fie un fel de Ziua judecăţii. Bineînţeles a PSD-ului, care s'a specializat în a trage cu ochiul celor hămesiţi, în timp ce el îşi face viaţa cu *"baronii"* mici şi mari.

Este supraştiut că PSD suferă de foamea de putere. De foamea care a crescut şi creşte. În fapt, foamea revenirii la putere umflă PSD-ul până la limita la care el este pe cale să plesnească. Dar mai înainte de asta, el vrea să îa *"faţa"* celorlalte partide opoziţioniste mai înainte ca ele să se desmeticească. Suntem, deci, martorii impertinenţei PSD, care le suceşte pe toate după *"calapodul"* pesedist. Un calapod care nu tolerează discuţii despre problemele arzătoare şi vulnerabile ale ţării.

Nucleul pesedist ţine să creeze impresia că el ştie să aranjeze ploile în toate. Numai că el exclude din partitura pe care o interpretează întrebarea şi răspunsul: Cine jupoaie şi cine jefuieşte. În statul PSD îţi rezolvi problemele numai dacă ai pe cine mitui. În această perioadă electorală corupţia este generalizată şi prezentă la toate nivelurile. După un clasament al unui sondaj, parlamentarii sunt fruntea şpăgarilor.

PSD a lansat o listă de promisiuni electorale nemaipomenit de atrăgătoare. Cu impozite mari pentru bogaţi (sic), bani pentru ţărani (sic), bani pentru toţi care n'au (sic), extra suport pentru pensionari (sic), creştere de alocaţii pentru copii, cupoane de

Continuare în pagina 3

HRISTOS SE NAŞTE! MĂRIŢI-L!

Pr.Dr. Dumitru ICHIM

E de ajuns a rosti cuvântul Crăciun şi sufletul se înfiorează de sfinte aduceri aminte. Ele vin din copilăria noastră şi din copilăria lumii. *"Astăzi s'a născut Hristos, Mesia chip luminos"*. Profeţii L-au căutat în semne, L-au văzut la hotarul dintre timp şi etern, L-au arătat lumii. *"Iată Fecioara, striga Isaia proorocul din latura şi umbra morţii, va avea în pântece şi va naşte Fiu şi se va chema numele lui Emmanuel, care se tâlcuieşte: Cu noi este Dumnezeu."*

Îngerii îl vestesc din ceruri. Steaua străjuieşte veacul călăuzind pe magii dela Răsărit. Păstorii slavoslovesc din fluier diaconind Luminii. *"Naşterea ta Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărita lumii Lumina cunoştinţei"*. Pretutindeni glasuri de îngeri şi glasuri de copii: *"Primiţi cu colindatul!"*

Sărbătorim de Crăciun Naşterea Domnului. Dar cine nu ştie aceasta? Dar câţi mai ştiu aceasta, este răspunsul. Ne împodobim casele, ne umplem pivniţele, ne îndestulăm frigiderele cu de toate, înfrumuseţăm pomul cu hârtie colorată, beculeţe şi lumini, împachetăm cadouri, felicitări etc., etc. Dar unde e Crăciunul, unde e Prunc-ul, unde e Maica Domnului, unde este Sărbătoritul!

Departe, şi într'adevăr atât de departe, demult, dureros de demult, ieşise poruncă dela împăratul Romei să se facă un recensământ în întreg imperiul Fiecare trebuia să meargă să se înscrie în oraşul părinţilor. Maica Domnului, împreună cu Iosif, au plecat să se înscrie în Betleemul Iudeii. Nici un loc să doarmă peste noapte. Nici o inimă deschisă. Frig şi noapte. Peştera. Cât de frumos ne-o imaginăm din camerele noastre încălzite.

Numai Papini şi Maria Valtorta au descris-o aşa cum era. Un fel de grajd pentru animale, friguros şi murdar.

Când vorbim de taină ne referim la cunoaştere, la izlazurile raţiunii, dar aici e vorba de o taină a dragostei, care depăşeşte orice cunoaştere. Dumnezeu se face om, pentru ca omul să se îndumnezeiască. Se face om pentru a învăţa omenia noastră să grăiască rostuirile dumnezeirii, pentru a aduce pe om, şi prin om întreg universul, la *"Chipul şi asemănarea lui Dumnezeu"*.

Sfinţii Părinţi adeseori au făcut un paralelism între Eva şi Maica Domnului. Prima nu a ascultat de Dumnezeu. S'a revoltat împotriva Lui. Cu ştiinţă. De bună voie. Din mândrie. Aşa cum făcuse Satan. Rupându-se de Dumnezeu. Asemeni lui, nu şi-a cerut iertare. Nu a făcut nimic pentru a îndrepta ceea ce fusese strâmbat prin ispita diavolească. Eva acuză şarpele. Dă vina pe el. Şi nici Adam nu recunoaşte: *"Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom şi am mâncat"*. Indirect, îl acuză pe Dumnezeu. Iată o schiţă a istoriei omeneşti. Drumul îndepărtării de Dumnezeu. Drumul prin care omul întoarce spatele paradisului.

Unii au încercat să-l *"apere"* pe Adam. Nu a ştiut. Ca şi Eva, a fost slab. Era normal să *"greşească"*. Dar atât Eva cât şi Adam nu erau slabi. Ei fuseseră înzestraţi cu o putere de a

Continuare în pag. 4

pag. 6 ROMÂNIA ÎN NATO ŞI TENDINŢA MODELULUI TURCESC

CRĂCIUN ÎNSÂNGERAT pag. 8

CRONICI LITERARE pag.12

pag.13 BUCURIA CRĂCIUNULUI

DEZVĂLUIRI SENZAŢIONALE pag. 15

pag. 23 KGB-UL SE ÎNTOARCE

editorial

DATELE MOMENTULUI ACTUAL

Pentru rezolvarea unei probleme, e necesar mai întâi să descifrăm şi să înţelegem datele ei, aşa cum se face în matematică.

La fel trebue să procedăm şi cu situaţia de azi din România. De aceea credem că datele momentului actual din Ţară sunt cel puţin ciudate, dacă nu grave şi creează confuzii, mai ales electoratului.

Întâi, trebue să ne situăm, în timp şi spaţiu, ca să nu fie vreo interpretare greşită a elementelor care vor apărea în discuţia noastră.

Suntem la sfârşitul anului 2003, adică la 14 ani după schimbarea regimului dictatorial comunist din ţară. Normal ar fi fost ca regimul imediat succesor să fie o revenire la structurile vechi, antebelice, care aveau instituţii bine organizate, în conformitate cu tradiţiile naţionale şi adaptate spiritului şi viziunii europene. Dacă, în Decembrie 1989, ar fi fost o reală ruptură de ocupaţia comunistă, ar fi fost uşor să ne adaptăm la formele evolutive europene şi ar fi avut loc refacerea morală a poporului, revenind la o ordine normală, pentru a reînnoda firul istoriei noastre şi idealurile naţionale, moştenite din moşi strămoşi. Momentul de după *"eliberare"*, a fost, însă, un fel de nebuloasă care s'a prelungit până astăzi, căci încă nu putem să înţelegem bine unde ne găsim, pe ce lume trăim. Suntem cu capetele în nori şi nu putem distinge contururile vieţii noastre, ale comunităţii noastre statale, linia pe care mergem mai departe, şi care este identitatea noastră. Nu mai ştim care este comunitatea noastră, naţională şi morală.

Aşa se face că ne întrebăm, cine suntem, ce vrem şi unde ne ducem. Cine ne sunt conducătorii de azi, de unde vin şi ce legitimitate au aceştia?

Momentul este cutremurător prin însăşi această întrebare. Căci ne apare imediat în faţa ochilor minţii noastre, un tablou de dezmeticire cu întretăieri de fulgere luminoase. Şi, urmând încet proiecţia imaginilor, ne dăm seama că ne trezim dintr'un vis îngrozitor. Cine este Iliescu, cine este Năstase, cine este Cozmâncă, cine sunt Miron Mitrea, Mircea Geoană, Ion Rus, Şerban Mihăilescu,Văcăroiu şi mulţi alţii care, astăzi, este evident că acţionează cu aroganţa unor stăpâni ai României? Şi lista se poate prelungi.

Au fost, cei numiţi mai sus, aleşi, printr'un sistem democratic? Aparent, da. Dar numai în aparenţă căci, dacă se face bine calculul corect al votului dela ultimele alegeri generale, se va vedea că sistemul democratic a fost manipulat în favoarea unei minorităţi care descinde din vechea dictatură de ocupaţie comunistă. Mai mult decât atât, se uită efectele groaznice ale acelei dictaturi, cu temniţe grele, prigoniri şi lagăre de exterminare.

Până acum încă nu s'a făcut un *"proces al comunismului"*. De aceea, ridicăm o întrebare deosebit de gravă: cum s'a făcut trecerea dela comunismul din România, la starea de lucruri prezentă, adică la neocomunismul de azi? I s'a cerut şi încă i se cere lui Iliescu să deschidă o anchetă naţională, pentru a se descoperi adevărata faţă a lucrurilor. Iliescu, dacă nu are nici un fel de teamă de adevăr, trebue să primească fără ezitare această propunere.

De curând, un bun cunoscător al comunismului rusesc, Bukowski, a afirmat public, deja, că foarte mulţi nomenclaturişti din România au fost agenţi ai KGB-ului. Această afirmaţie l-a supărat în mod deosebit pe Preşedintele Iliescu, ceea ce ar reprezenta un non-sens, pentru el personal, dacă nu ar fi făcut parte din categoria descrisă de Bukowski.

Din toate părţile apar indicii tot mai complete asupra identităţii persoanelor care ne conduc ţara, ridicându-se multe semne de întrebare, şi punându-se tot felul de întrebări asupra deciziilor care trebue luate, pentru a rezolva problema succesiunii politice. Deoarece guvernarea din ultimii 14 ani a fost evident de tinctură politică marxistă, (încărcată de mari responsabilităţi neîmplinite şi acuzaţii grave), dovedind că activitatea acestei guvernări a fost şi este în contradicţie cu interesele poporului român. Şi totuşi, această conducere ilegitimă se încăpăţânează să rămână la cârma ţării. Cum mai poate suporta ţara o astfel de situaţie absurdă şi chiar ridicolă?

Se pare că acei care au instaurat o stăpânire politică asupra ţării fac parte din *"eşaloane"*, bine pregătite de cadrele politice ale partidului comunist din România. Se poate detecta, la o analiză mai profundă a desfăşurării şi evoluţiei istorice din ultimii ani, că astfel de eşaloane, un fel coloana a cincea a unei puteri străine ca cea a nomenclaturiştilor dela putere, există şi în alte sectoare, ca cel economic, publicistic, cultural, universitar etc.

Când se vor descurca bine iţele înşelăciunilor în care trăim astăzi, vor apare la suprafaţă surprize uluitoare care, dacă, nu va fi prea târziu, vor cutremura lumea românească atunci când se va dezmetici din întunericul trăit după aşa-zisa eliberare din Decembrie 1989. Căci acest întuneric politic e ţesut cu măestrie după tactica şi experienţa bolşevicilor din Răsărit. Conducerea de azi care acţionează împotriva intereselor Ţării nu poate avea rădăcinile în tradiţiile naţionale, căci sufletul românesc nu era atât de pervertit înainte de venirea bolşevicilor la 23 August 1944.

A venit vremea redeşteptării naţionale, după atâtea vitregii ale istoriei de sub strivirea jugului dictatorial al comunismului. Nu vă întrebaţi, cu toţii, într'o sinceră confruntare cu lumea şi cu voi înşivă: De ce ne lăsăm în continuare păcăliţi, după ce cunoaştem bine ce ni s'a întâmplat şi cu cine avem de-a face? Ce-ar fi să ne luăm răspunderea unor alte drumuri, cu hotărârea de a rupe cu trecutul nefast al comunismului barbar, ucigaş, necreştin şi străin de sufletul neamului românesc?

George BĂLAŞU

CV TUDOR A FĂCUT POLIŢIE POLITICĂ

Cici MIHĂILESCU

Într'o conferinţă de presă a Colegiului Consiliului Pentru Studierea Arhivelor Securităţii (CNSAS), Mircea Dinescu a dezvăluit faptul că - aşa cum de mult se ştie, dar, până acum, niciodată nu a fost probat cu documente - Corneliu Vadim Tudor a făcut poliţie politică, ajutând aparatul represiv al regimului comunist.

Era clar, revista *"Săptamâna"* bălăcărea tot ce avea mai bun România, mai ales personalităţi din Exilul românesc - de exemplu, o înfiera pe Doamna Monica Lovinescu inclusiv în perioada în care Ceauşescu ordonase Securităţii nu să o asasineze, ci, drept răzbunare, *"să o transforme în legumă"*, dar, cu ajutorul lui Dumnezeu, atentatul a eşuat.

După 22 Decembrie 1989, C.V. Tudor s'a ascuns o perioadă, apoi a alergat la PNŢCD şi i-a căzut în genunchi Seniorului Coposu rugându-l să-l primească în partid şi să-i permită să lucreze pentru ţărănişti, cărora să le *"toarne"* (deformaţie profesională - şi caracterială!) tot ce ştie despre personaje din epoca Ceauşescu aflate din nou pe valul puterii. Domnul Coposu l-a refuzat, recomandându-i penitenţa. După ce a luat câteva şuturi în fund dela tinerii ţărănişti aflaţi atunci în sediu, Vadim a fugit cu coada'ntre picioare, salvat de un fost deţinut politic, Domnul Ticu Dumitrescu (dacă foştii deţinuţi politici ar fi fost răzbunători, îi puteau lăsa atunci pe tineri să-l bată măr pe cel care a slujit într'un mod dezgustător regimul comunist).

Drept recunoştinţă, C.V. Tudor a alergăt apoi la Petre Roman, rugându-l pe premierul de atunci să-l ajute să scoată o revistă în care *"să facă zob"* partidele istorice, mai ales PNŢCD. Primul număr al revistei, în mod ilicit numită *"România Mare"* (pentru a compromite o idee mare), a apărut chiar în 14 Iunie 1990, în plină mineriadă şi în momentul în care ziarul de conştiinţă al ţării, *"România liberă"*, fusese interzis din *"ordin mineresc"*.

Ani de zile această revistă imundă a bălăcărit personalităţi publice, rude ale lor, oameni respectabili, într'un mod incalificabil. Totodată, revista a incitat adesea la ura de rasă, de clasă şi la anarhie, nefiind interzisă, cu toate că sfida în mod programatic nu doar bunul simţ şi bunele moravuri, ci însăşi legislaţia ţării. La fel, PRM, partidul fondat şi condus de CVT, a sfidat toate normele de civilizaţie politică şi însăşi Constituţia, fără să suporte consecinţele de rigoare.

C.V. Tudor şi PRM au fost alimentaţi de regimul Iliescu şi folosiţi împotriva opoziţiei, apoi, în folos propriu, ca *"sperietoare de serviciu"*, în jocul fariseic: *"Votaţi-ne pe noi, că în comparaţie cu ei, noi suntem democraţi, pe când ei vor instaura dictatura"*. Dacă nu era păstrat deliberat în acest scop, partidul lui C.V. Tudor ar fi fost evident scos în afara legii - acolo unde se situează - măcar în momentul în care a ameninţat cu execuţii sumare pe stadioane.

Din păcate, nici preşedintele Emil Constantinescu nu a acţionat împotriva acestui pericol public, refuzând să accepte interzicerea PRM, pe motiv că l-ar victimiza pe Vadim! Ulterior, *"victima"* i-a râs în nas, obţinând la alegerile din 2000, peste 14%! Retorica tribală a avut câştig de cauză în rândurile acelei părţi de electorat abrutizat.

După 2000, C.V.T. şi-a continuat isteria programată şi a făcut jocul celor reveniţi la putere, atacând visceral atât PSD, cât şi pe Preşedintele Iliescu, evident, pentru impresia de *"contrast"*. Între timp, însă, aşa cum era previzibil, jocul a devenit periculos, pentrucă populaţia dezamagită de partide s'a angajat pe orbita unei nostalgii tot mai agresive pentru partidul unic, sondajele indicând o orientare progresivă spre PRM. Interesele euro-atlantice ale României sunt ameninţate de această plagă politică şi socială. Iar Vestul avertizează Bucureştiul în acest sens. Cu atât mai mult cu cât C.V. Tudor a lansat cel mai infam atac la adresa Statelor Unite, chiar a Preşedintelui George W. Bush, batjocorindu-i reprezentantul la Bucureşti, pe ambasadorul Michael Guest.

Întrebarea este ce va face puterea actuală în cazul C.V. Tudor. Atitudinea va constitui o veritabilă probă de turnesol cu privire la ataşamentul - real sau doar jucat - al Preşedintelui Iliescu şi al guvernanţilor faţă de interesele naţionale ale României privind apartenenţa la structurile transatlantice. Dacă ţin într'adevăr la interesele ţării, legea trebue aplicată în sensul interzicerii candidaturii prezidenţiale a lui C.V. Tudor şi al scoaterii lui din viaţa publică, dat fiind statutul de colaborator al poliţiei politice comuniste. În caz contrar, vor păstra imundul personaj ca sperietoare de serviciu pentru alegerile viitoare. Cu riscul de a compromite nu doar imaginea României, ci însăşi integrarea în NATO.

PREMIERUL NĂSTASE A CHELTUIT 150.000 USD DIN BANII PUBLICI PE IMAGINEA PROPRIE ÎN AMERICA

Potrivit *"Academiei Caţavencu"*, interviurile cu Adrian Năstase apărute în presa americană pe parcursul anului 2002 au fost plătite din banii contribuabilului din România. Printr'un contract de *lobby* încheiat cu premierul, firma de lobby DCS Group din Washington a prestat *"aranjarea de interviuri media"* pentru Adrian Năstase, primind pentru acest serviciu frumuşica sumă de 151.067 de dolari. Compania americană a prestat serviciile stabilite în contractul cu premierul României pe o perioadă de 6 luni în anul 2002. Prima tranşă a fost achitată în Aprilie 2002, înaintea derulării contractului. A doua tranşă în valoare de 111.067 dolari este raportată la 31 Octombrie. Curios este că, în timp ce contractul cu pricina apare în raportul procurorului general american, biblioteca de acte normative a Ministerului Justiţiei nu suflă nici un cuvinţel despre această înţelegere.

Aspectul este cu atât mai ciudat cu cât apar alături destule contracte guvernamentale pentru promovarea imaginii externe a României. Contactată de *"Academie"*, Despina Neagoe, purtătoarea de cuvânt a premierului, a evitat să comenteze sau să dea amănunte despre contractul de *lobby* al lui Adrian Năstase cu firma DCS Group. În cele din urmă, purtătorul de cuvânt a spus că este nevoie de o solicitare oficială, care, deşi făcută, nu a primit nici un răspuns. Secretul păstrat cu atâta străşnicie în jurul contractului cu DCS Group poate avea o explicaţie foarte simplă, afirmă *"Academia Caţavencu"*. Conform pachetului de legi anticorupţie (legea 161/2003), este interzisă folosirea de către demnitari a resurselor publice pentru promovarea imaginii personale sau pentru obţinerea unor profituri private. Cu alte cuvinte, demersul liderului PSD, de a se exprima în presa americană, pe banii Românilor, se plasează undeva dincolo de lege.

Interesant este că, în urmă cu câteva luni, a mai existat un caz asemănător - tipărirea cărţii *"Quo Vadis, Europa?"* de către autorul Adrian Năstase tot din fonduri publice. În urma scandalului iscat în presă, Năstase şi-a găsit un sponsor privat care să-i suporte cheltuielile de tipărire.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei, pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc": 2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti, anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:

Oficiul Poştal nr.23. C.P. Nr.9, Sector 6, Bucureşti

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

PSD ÎN CAMPANIE ELECTORALĂ

Mihaela MOISIN

Ziua naţională a României - 1 Decembrie - a fost transformată în adevărată campanie electorală de către Preşedintele Ion Iliescu şi de către PSD.

La Alba Iulia, unde s'a sărbătorit marea unire în prezenta preşedintelui şi a premierului, mulţimea a fost plictisită de cuvântarea lui Ion Iliescu, atât de lungă şi reprezentând un real ghiveci istoric şi politic, încât premierul nu a mai avut timp pentru cuvântarea sa. Miile de porţii de sarmale şi fasole precum şi miile de căni de băutură oferite mulţimii nu au împiedicat însă huiduielile adresate preşedintelui şi guvernului, precum şi cererile cetăţenilor de a primi căldură, acum, în prag de iarnă.

În capitală, Nicolae Văcăroiu a primit onorul ca personalitatea numărul 1 a ţării, în lipsa preşedintelui şi a premierului.

Peste tot au fost elogiaţi toţi conducătorii României, afară de cel care de fapt a fost înfăptuitorul Marii Uniri, Iuliu Maniu. La monumentul său din Bucureşti, numai reprezentanţii PNŢCD au depus o coroană de flori.

Intreagă media a fost *"trasă de urechi"* de preşedinte, pentru felul în care a prezentat sărbătorirea Marii Uniri, ca o pomană mare (citează majoritatea ziarelor din ţară) dar în mod deosebit a fost admonestată emisiunea *"Maşina de tocat"* realizată de Stelian Tănase la *"România 1"* TV în ziua de 2 Decembrie, aflăm din ziarul *"Ziua"*. Secretarul general al PSD, Dan Matei Agathon (tatăl palmierilor şi al parcului de distracţii *"Dracula"*, n.n.) a cerut conducerii postului de televiziune *"România 1"* să se scuze în faţa telespectatorilor pentru felul de prezentare, datorit *"gravului dezechilibru politic în selecţia invitaţilor la <Maşina de tocat>"*. *"În studio s'au aflat, Marţi seara, nu istorici consacraţi, ci consilierul politic al preşedintelui PNL, Adrian Cioroianu şi Horia Roman Patapievici, binecunoscut pentru poziţiile sale politice de dreapta"* - a declarat Agathon. Spune el în continuare: *"Este din ce în ce mai evident, din modul de realizare a <Maşinii de tocat> că Domnul Stelian Tănase îşi pregăteşte cariera politică în cadrul Alianţei PNL-PD, carieră pe care o plăteşte în avans prin servicii efectuate pe banii contribuabililor"*. Ca şi când miile de sarmale şi miile de căni de băutură distribuite de PSD participanţilor la pomana dela Alba Iulia nu ar fi fost din banii contribuabililor!

Teama PSD, care din ultimele sondaje apare ca deţinând 35-40% din electorat, duce la o goană contra cronometru pentru acaparerea a cât mai mult din electorat. Mai mult, pentru a nu scăpa puterea din mână, PSD este dispus să facă orice. În primul rând PSD propune în Parlament un nou Cod electoral, prin care se insistă pentru anularea turului doi!

În judeţul Tulcea, conducerea organizaţiei PSD locale a impus organizarea cadrelor didactice din judeţ într'o asociere a cadrelor didactice social-democrate. Inspectorul general Elena Călina a fost aleasă în funcţia de conducător, de unde a început să preseze directorii şcolilor la înfiinţarea de asociaţii ale elevilor social-democraţi în fiecare şcoală din judeţ.

Având în vedere că Vadim Tudor şi partidul său au început să piardă din procentele electoratului, pe de o parte, iar pe de altă parte teama acestuia că partidul său ar putea fi scos în afara legii, PSD este dispus să ajungă la o înţelegere cu Vadim, care a cerut scuze tuturor celor din PSD pe care i-a supărat cu ceva. Pentru a se folosi de Vadim, *"Cozmin Guşă a solicitat guvernului, prin vocea Iniţiativei 2003, să analizeze oportunitatea scoaterii din viaţa politică a acestui partid... Vadim Tudor a avut o întâlnire cu reprezentanţii Puterii, cărora le-a explicat că este gata să colaboreze... Tribunului i s'au mai cerut 20 de locuri pe listele PRM care ar urma să fie ocupate de oamenii indicaţi de Putere..."*, citâm din ziarul *"Ziua"*.

În colaborare cu PRM, transformat din partid de opoziţie în partid de coaliţie, partidul de guvernământ va reuşi să treacă pragul de 50%, asigurându-şi perpeturarea la conducerea României.

În ceea ce îl priveşte pe Preşedintele Ion Iliescu, conştient fiind că nu mai poate candida pentru aceastâ funcţie, el nu consideră retragerea sa din politică. Când spune că dacă electoratul nu-l consideră prea bătrân, va reveni la conducerea PSD, când declară că îşi lasă viitorul politic *"în ceaţă"*. Între timp, *"PSD îi face loc prin lege lui Iliescu pe lista de partid" (Adevărul)*. Bogdan Niculescu Duvăz, purtătorul de cuvânt al PSD a precizat că proiectul Codului electoral care va fi iniţiat de PSD prevede că preşedintele României va putea candida pentru Parlament din partea unui partid. Indiferent în ce situaţie, Ion Iliescu îşi va continua cariera sa politică pesedistă.

Deşi toată lumea se aşteaptă ca Adrian Năstase să fie candidatul PSD, partidul nu şi-a declarat candidatul încă, acest lucru având loc în primăvară.

ANUL ALEGERILOR

Urmare din pagina 1

căldură şi de altele. Campania electorală PSD, demagogico-populistă, este murdară. Şi îi face (dacă-i face) pe toţi să creadă că dacă vor vota cu PSD va ploua cu bani peste ei. Votanţii văd în PSD *"viţelul de aur"* care e una cu bugetul statului. Din păcate promisiunea de magie prinde, fiindcă cetăţeanului îi lipseşte *"Ghidul Demagogiei"*. De aceea el nu se alege decât cu *"Bogdaproste"*, votând cu *"viţelul de aur"*. Ca mai apoi să vină ceasul rău: după alegeri *"viţelul"* nu mai are bani pentru satisfacerea promisiunilor făcute. În asta nimic nou, totu-i vechi.

De anul alegerilor ţine şi ce se întâmplă în satul Tărtăşeşti (Dâmboviţa). Neocomunistul Adrian Năstase, dându-şi seama că ţăranii sunt mult iubitori de Biserică şi că în acelaşi timp tot ei mai sunt şi mult înapoiaţi în cunoaşterea *"Ghidului Demagogiei"*, a ieşit să pescuiască voturile ţărănimii cu ctitoria (doar formală) a unei noi biserici în Tărtăşeşti. Cu asta dumnealui arată că e foarte dibaci în aplicarea *"Strategiei Demagogiei"*. Strategie care înseamnă Năstase prosteşte ţărănimea. Pentru a-i lumina pe ţărani că Dumnezeu ar face parte şi El din rândurile PSD. (Celelalte clase sunt prostite în alte diferite feluri). Moş Costache fiind întrebat că ce-i cu biserica asta care se construieşte, el a răspuns: *"Cică ar fi a lui Adrian Năstase ăla. Dar la ce ne mai trebue încă una, când noi avem deja două biserici?" "Dar cine e Năstase, tataie?" "Păi, cică, ar fi un mare ministru pe la Bucureşti"*. Iată deci cum nu pentru Dumnezeu, ci pentru voturi se face şi o biserică.

Despre sat şi ţărani, în sezonul pescuitului electoral, când foamea de voturi e mare şi ea face cu ochiul în toate părţile, ar mai fi ceva de spus: PSD a uitat de sate pentrucă el nu vrea nici să-şi dea seama şi nici să ştie că eternitatea românească s'a născut în sat. În satul care, dela Lenin şi Stalin citire, a devenit un *"kolhoz"* ori *"colectiv"*. Cine vrea sat şi nu colectiv e lăsat în plata lui Dumnezeu. Lucru care se întâmplă în România pesedistă. Of, Doamne! unde sunt satele de altădată!?

PSD a intrat în logica electorală condusă de prostia simplă sau compusă care duce la credinţa invincibilă şi invulnerabilă că, mai de milă, mai de silă, va câştiga alegerile 2004 şi încă şi altele întru mulţi ani. Forţa manipulării ar fi ultima garanţie a câştigului.

Continuitatea progeniturilor pcr la nivelul societăţii româneşti este ciuma politică peste ţară. De ea se leagă dezastrul economic, politic, cultural şi moral. În loc de o structură de reformă şi reală democraţie, ea are o structură de dublu limbaj şi de dublu standard. Pe de o parte progeniturile îi plâng pe săraci, iar pe de alta ele trăiesc în avuţie şi protejează clicile financiare şi mafia politico-economică devastatoare. Din acest motiv, ziua alegerilor ar trebui să fie o zi a judecăţii.

Pentru PSD, alegerile din 2004 sunt un vis de aur. Nu ştim dacă îl va împlini, dar ştim că neîmplinirea lui va fi începutul revenirii României la normalitate.

Eugen BÂRSAN

OBSESIA LEGITIMITĂŢII ŞI GARANTAREA PROPRIETĂŢII FURATE

Viorel PALTIN

Am prezis cu mult înainte de a fi avut loc sufragiul naţional că referendumul privind adoptarea unei noi Constituţii a României se va încheia cu *"un succes răsunător"* pentru iniţiatorii lui. Nu însă şi pentru poporul român. O nouă Lege Fundamentală a ţării a fost aprobată prin plebiscit - voinţa populară liber exprimată prin vot - prin modificarea celeilalte, aşa încât conducătorii, obsedaţi vreme de peste 50 de ani de teama lipsei legitimităţii, să poată dormi liniştiţi încă mult timp înainte... S'a făcut totul ca cetăţenii să iasă din case în zilele de 18 şi 19 Octombrie a.c., pentru a participa la referendum. Nu aveam nici o îndoială înaintea începerii votului, că în cele două zile pe care regimul le-a consacrat acestui referendum va fi destulă vreme să se aranjeze lucrurile, aşa încât noua Constituţie să primească girul majorităţii.

Sunt câteva chestiuni de cea mai mare importanţă, esenţiale aş zice, pe care noul document nu le-a pus pe tapet. Iată câteva:

1. Forma de guvernământ a ţării. Se ştie foarte bine cum au preluat comuniştii puterea în România în 1947, prin ce mijloace au păstrat-o şi au exercitat-o, ce forţe au impus-o şi ce suferinţe apocaliptice au indus acestea în corpul naţional. După aşa-zisa revoluţie din 1989, care s'a vrut a fi anticomunistă şi nu doar *"anticeauşistă"*, cum a fost mai apoi numită, s'a impus o altă Constituţie care nu efectua reparaţia istorică obligatorie şi absolut necesară pentru reintrarea în legitimitatea structurilor de putere ale statului. *"Constituţia Iorgovan"* a menţinut forma comunistă de guvernare republicană, pentru ca eşalonul 2 al statului comunist, în frunte cu Ion Iliescu, să-şi poată prelungi existenţa ca *"factor conducător"*. S'a trecut sub noile auspicii la *"construirea"*... capitalismului în România, foştii comunişti neavând nici un fel de scrupule faţă de *"exploatarea omului de către om"* şi de bogăţia acumulată prin însuşirea plusvalorii produsă de muncitor - care este furat, jefuit, după cum ne-a învăţat *"Papa Marx"*. *"Valorile socialismului"*, de care vorbea *"illo tempore"* un *"domn"* pe care îl ştim toţi foarte bine, fost vajnic tovarăş, au fost nu numai *"întinate"*, ci aruncate la lada de gunoi a istoriei. Deşi atunci când *"mămăliga"* şi *"salamul cu soia"* explodaseră în sfârşit, ar fi trebuit să fie pulverizate chiar structurile comuniste şi funcţiile oamenilor care le-au dat expresie. Acest lucru nu s'a întâmplat. Dimpotrivă! Printr'o mişcare abilă, comuniştii l-au ţintuit din nou la podea pe bietul, naivul popor român, constituindu-se în ceea ce mai apoi s'a numit *"clasa politică"*. S'a schimbat forma economică, trecându-se dela socialism la *"economia de piaţă"*, care însă nici azi nu e... funcţională. Întrucât bogăţia naţională nu era încă furată de neocomunişti cu acte în regulă, proprietatea a fost doar *"protejată"* de Constituţia post-decembristă. Un jaf de proporţii nemaiîntâlnite a urmat sub oblăduirea factorilor politici. A venit acum, în 2003, timpul ca proprietatea să fie în sfârşit *"garantată"*. E vorba chiar de proprietatea obţinută în condiţiile lipsei de legitimitate a unui regim, care nu este altul decât moştenitorul celui instituit silnic după cel de-al Doilea Război Mondial de tancurile sovietice.

2. *Modul de exercitare a puterilor într'un stat de drept.* În orice societate care funcţionează nu doar aparent democratic, puterile statului se constituie separat, ele aflându-se într'un raport de *"control şi echilibru"*. Factorii politici, respectiv partidele, nu pot dicta puterilor statului ce şi cum să facă. Atunci când politica îi *"dictează"* de pildă puterii judecătoreşti cum să judece, avem de-a face cu un grav aspect de dictatură. Ce au fost acele abominabile *"recursuri în anulare"* altceva decât expresii ale unor apucături comuniste dictatoriale? Cum de permite Parlamentul, care adoptă legile, şi cum se face că Justiţia care le aplică, să lase corupţia să se *"instituţionalizeze"*, adică să devină un fel de instituţie a statului, *"stat în stat"*, care acţionează pe faţă, la lumina zilei? Fără îndoială că e mult putregai în România şi tocmai acesta ar fi fost rolul unei noi Constituţii şi anume să pună bazele unei societăţi şi ale unui stat cu puteri legitime, nu ca cel constituit prin tot felul de cacealmale, una mai originală decât alta, care păcălesc naţiunea. Şi apoi, dincolo de considerentele istorice ale legitimităţii, cred că este locul să spunem răspicat: un stat care generează o sărăcie groasă, de proporţii naţionale, zău că este cu totul neavenit şi nu-şi află deloc rostul... Logic şi o Constituţie pentru el e un lucru absurd. Aşadar, cine a votat-o cu gândul la mai bine, n'a făcut altceva decât să dea apă la moara propagandei furibunde a unui stat inept şi falimentar.

HRISTOS SE NAŞTE! MĂRIŢI-L!

Urmare din pag. 1

ajunge la deplinătatea harului. Mintea şi voinţa lor erau curate şi neslăbite şi pervertite ca ale noastre din cauza păcatului. Erau curaţi ca şi îngerii. Nu exista păcatul să-i murdărească. Nici să-i împovăreze. Nici raţiunea nu oscila în dileme, silogisme şi parasilogisme, pentrucă Dumnezeu *"se auzea"* mergând pe cărările paradisului, care erau cărările lor. Cărările spre Dumnezeu. Drumuri venind dela Dumnezeu. Poteci ţesute de Dumnezeu şi de om. Unul spre celălalt. Unul în căutarea celuilalt.

Şi tot *"apărătorii"* lui Adam pun întrebarea de ce Dumnezeu nu l-a făcut atât de puternic încât să nu greşească! Dar Dumnezeu l-a făcut atât de puternic să nu greşească. Dacă în faţa ispitei s'ar fi simţit slab, putea să-i ceară ajutorul lui Dumnezeu, să-i întrebe sfatul şi Dumnezeu nu ar fi rămas nepăsător şi l-ar fi covârşit cu har. Ceea ce *"apărătorii"* nu înţeleg este că Adam şi Eva au fost creaţi perfect. Nu cu jumătate de măsură. Au fost creaţi liberi. Atât de liberi încât puteau să spună *"nu"* chiar şi lui Dumnezeu. Fără libertate nu există dragoste. Fără dragoste nu există sens, nici în creaţie şi nici în *"facerea"* omului. Şi Dumnezeu este Dragoste.

Cea de a doua Evă este Maica Domnului. Când Arhanghelul Gavriil o pune să aleagă, ea spune *"da"* lui Dumnezeu: *"Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!"* (Luca 1,38). Şi ea putea să zică *"nu"*. De acest *"amin"* al ei depindea întreaga lume şi ar fi fost mult mai uşor pentru ea să rămână o fată necunoscută în Nazaret. Câte lacrimi, câte dureri, câte suferinţe, câte necazuri, câte umiliri nu ar fi fost evitate din viaţa ei neacceptând pe *"da"*.

Maica Domnului, asemeni Evei, a fost creată prea curată, zămislindu-se ca un paradis feciorelnic destinat numai lui Dumnezeu. La revolta lui Eva răspunde cu dragoste, necredinţei cu credinţă, mândriei cu adâncă smerenie şi umilinţă.

Naşterea Domnului este primul pas prin care mândria lui Satan şi a omului care a fost amăgit, a fost călcată în picioare. Împăratul lumii se naşte în cea mai mare sărăcie. Împăratul cerurilor e culcat în ieslea animalelor şi încălzit de acestea.

Câtă jertfă şi în umilinţa mamei! A fost uşor oare să suporte îndoielile lui Iosif de pururea ei feciorie? Nu se apără, nu argumentează, ci dispreţuită de acesta care şi-a pus în gând să o părăsească, îşi duce crucea ca preînchipuire a Crucii. Nu dela ea, ci dela înger află Iosif: *"Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s'a zămislit într'ânsa, dela Duhul Sfânt este"*. (Matei, 1.20). Este uşor oare pentru ea acum, la sfârşitul veacurilor, după ce evanghelia a fost citită de miliarde de ori în toate colţurile lumii, să vină creiere bolnave şi spurcate şi să aducă blasfemii la adresa ei? Cine sunt aceştia care îşi bat joc de Mama lui Dumnezeu pe care însuşi Iisus a respectat-o şi a iubit-o şi nu a uitat de grija pentru ea nici măcar în durerile răstignirii şi printre ultimele lui cuvinte fiind încredinţarea ei ucenicului pe care l-a iubit mai mult?

Naşterea Domnului nu este o figură de stil, ci o realitate istorică. Iisus: s'a născut când *"a ieşit porunca dela Cezarul August să se înscrie toată lumea"*. În Siria era cârmuitor Quirinius, iar peste Betleemul Iudeii stăpânea Irod; după moartea lui Irod va urma Arhelau, fiul acestuia.

Scopul Întrupării este răscumpărarea istoriei noastre, transfigurarea ei prin restaurarea chipului lui Dumnezeu în om. Pentru prima dată în istorie apare Dumnezeu ca persoană luând chip de om, făcându-se nouă, cum spune Apostolul, întru toate asemenea în afară de păcat. De aici, un sens nou dat istoriei, ca soteriologie. De obicei, când mergi la spital, înainte de operaţie sora îţi recapitulează şi îţi cercetează *"istoria"*. Aceasta nu constă în realizările tale pe plan spiritual, ci bolile şi suferinţele tale trupeşti. Asemănătoare *"istoriei"* pacientului avem şi cealaltă *"istorie"* a unui popor, sau a omenirii în general, care este o înşiruire de calamităţi şi războaie, de regi care urmează altor regi, a *"vremurilor"* sub care omul este supus, cum bine observau cronicarii noştri.

Prin Întruparea Domnului devenim contemporani cu Dumnezeu, iar naşterea lui devine CON-ETERNĂ. Mai mult chiar, Hristos este cel care se îmbracă în fire omenească, dându-i acesteia fraternitate divină şi cele ale suprafirii făcându-ni-le fireşti. Aşa de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât pe unicul lui Fiu L-a dat să se întrupeze pentru noi, să se răstignească pentru noi, să moară şi să învieze pentru noi. Pentru fiecare în parte. Tu şi eu. Cei din Vechiul Testament şi cei care nu s'au născut încă. Toţi sunt recapitulaţi în Hristos, teoria cea mai îndrăgită a Sf. Irineu fiind cea a Recapitulării.

Pentru noi Românii, Naşterea Domnului este legată de naşterea neamului nostru. O Românie istorică fără Naşterea lui Hristos ar fi o Românie numai geografică. Am trăit şi vieţuim numai prin Hristos.

Ce înseamnă Crăciunul pentru noi? Înseamnă iubirea lui Dumnezeu. Înseamnă iubirea aproapelui. Înseamnă convertirea noastră la Dumnezeu şi părăsirea păcatului. E trist, dar tocmai acest sens al Crăciunului l-am pierdut. Pierderea sacrului este sinonimă cu pierderea omeniei noastre şi a tot ceea ce este fiinţial.

Iubiţii mei, mai avem puţin până la Crăciun. Hristos nu a găsit un loc unde să se nască. De ce acum, când Maica Domnului bate la inima noastră, nu i-am deschide? Intră Maică a Domnului şi în umilul nostru suflet dă naştere lui Hristos! Iată inima noastră este deschisă cu fiecare pridvor de colind.

Cum putem să facem aceasta? Simplu. Ca atunci când primeşti oaspete pe un rege. Ştergi prin spovedanie toate păcatele, te cureţi de toate fărădelegile, mături la gunoi toată ura şi toate cuvintele urâte, împodobeşti sufletul cu rugăciune şi post, aprinzi lampa dragostei şi te împărtăşeşti cu Iisus Hristos.

Maica Domnului în această noapte sfântă ne oferă Pruncul să-L luăm în braţe. Nu ezita. Ia-L! Astăzi s'a născut Hristos, Mesia chip luminos!

Pr. Dr. Dumitru ICHIM

"Preţul" pipărat al împăcării cu Franţa

FALIMENTARA ALSTOM NE VA ÎNTREŢINE METROURILE PENTRU 240 MILIOANE EURO ŞI NE-AM ALES ŞI CU ÎNCĂ CÂTEVA AIRBUS

Andrei BĂDIN

România şi Franta s'au împăcat. Cel puţin de ochii lumii. Iliescu a fost primit la Elysée de preşedintele Chirac care a declarat apoi că *"nu am avut neînţelegeri cu România"*. La doar şase luni dela declaraţiile acuzatoare ale preşedintelui Franţei la adresa deciziei României şi Bulgariei de a se alătura SUA în conflictul irakian, acest episod a fost dat cu totul uitării la întâlnirea dela Champs Elysée. *"Consider că România şi Bulgaria au avut o atitudine deosebit de superficială, în condiţiile în care poziţia lor este oricum foarte problematică din punctul de vedere al Europei. Dacă intenţionau să-şi diminueze şansele de a intra în Europa, nu puteau găsi o metodă mai bună"*, spunea în Februarie Chirac, criticând că Bucureştiul a trecut de partea anglo-americanilor în Irak. În schimb, România a cotizat puternic pentru a fi băgată în seamă de Paris la circa o jumătate de an după acest scandal.

Compania Metrorex, operatorul sistemului de transport cu metroul din Bucureşti, a semnat cu grupul francez Alstom, aflat într'o gravă criză financiară, un contract în valoare de 240 milioane euro privind externalizarea, pe o perioadă de 15 ani, a serviciilor de mentenanţă a ramelor de metrou. De asemenea, compania producătoare de avioane Airbus a primit o comandă, după un tipic cunoscut dela începutul anilor '90 când premierul dela aceea vreme, Petre Roman, obţinea bunăvoinţa Parisului prin cumpărarea de avioane.

Nu ştim cât de utilă a fost pentru România vizita la Paris a lui Ion Iliescu. În plan bilateral, preşedintele a primit reproşuri dure privind mediul investiţional din ţara noastră din partea oamenilor de afaceri francezi. De asemenea, nu ştim ce *"puncte"* a adus în plan diplomatic deoarece de fiecare dată când Ion Iliescu ajunge la Washington, Berlin sau Paris clamează că acolo avem cel mai bun aliat. Or, în ultima vreme, scena mondială s'a schimbat şi România trebue să se hotărască pe mâna cui merge. Acest joc la două sau trei capete ne-a adus numai stagnare până în prezent.

Dacă clamarea din nou la Paris de către Ion Ilici Iliescu a faptului că Franţa ne este cel mai bun aliat poate fi interpretată în fel şi chip de diplomaţi, mai ales de cei cărora le-am spus acelaşi lucru în trecut sau în prezent, preşedintele la cel de al treilea mandat ilegal s'a făcut, din nou, de ruşine la Paris. El a declarat presei franceze că în anii '90 el a fost în *"avangarda mişcării pentru o economie de piaţă şi promotorul terapiei de şoc pe care România - care nu era pregătită pentru asta - a resimţit-o ca pe un cutremur de pământ"*. Declaraţia dincolo de fantezismul ei este mincinoasă în totalitate. Iliescu a fost pentru România balastul neînceperii reformei, admiratorul pe faţă al comunismului cu faţă umană, piedica reformelor. Fapt confirmat prin locul pe care ţara noastră îl are acum în Europa, adică ultimul.

Din păcate, Ion Iliescu nu vrea şi nici nu poate să iasă din fruntea statului încercând să schimbe răul enorm făcut României. Mai mult iată, el încearcă să schimbe adevărul, asumându-şi un rol pe care nu l-a avut. Mulţi au crezut că bătrânul activist poate fi Franco pentru România sau poate începe măcar în ceasul al doisprezecelea reformele de care ţara noastră are nevoie. Greşeală, căci Ion Ilici Iliescu este acelaşi activist comunist pentru care numai secera şi ciocanul contează. Din păcate, Românii plătesc nota de plată a gândirii învechite a lui Ilici Iliescu.

LIBERI SĂ IGNORĂM LIBERTATEA

Urmare din pag. 1

berat de ea, dar nu avem pe cine urma ca să consacrăm o democraţie pentru care avem toată libertatea. A cui e vina? De ce, oare, nici unul dintre cei care au învins frica pe vremea lui Ceauşescu nu se află acum nici în structurile de conducere ale puterii, nici ale opoziţiei, de fapt (cu excepţia D-nei Cornea, membră, dar numai cu numele, a conducerii PNŢCD), nu se regăsesc în nici un partid politic? Iar unii sunt în diasporă. Nu cumva pentrucă nu i-am urmat atunci? Nu cumva pentru că i-am înjurat după căderea lui Ceauşescu? Nu cumva pentrucă ei s'au retras, acum, în faţa agresiunii imposturii? În istoria recentă a Birmaniei, vedem cumva poporul birmanez abandonând-o vreodată pe Suu Kyi? Şi o vedem pe Suu Kyi abandonând vreodată lupta? În zorii comunismului, bunicii şi părinţii noştri îi aşteptau pe Americani, dar nu stăteau degeaba. Luptau! Şi sufereau, şi mureau în luptă sau în închisori. Se pare că în acea perioadă s'au secătuit resursele de luptă ale poporului român.

Pe vremea lui Ceauşescu, îi aşteptam pe Americani fără să facem nimic. Când ni se înfiripa vreun reper, ne mulţumeam să-i ţinem pumnii dela distanţă şi să ascultăm la *"Europa liberă"* ce se întâmpla cu el, în loc să-l căutăm şi să luptăm pentru el. Împreună cu el. Cu excepţia zilelor de graţie din Decembrie 1989, n'am ştiut niciodată să fim împreună, este şi motivul eşecului marilor speranţe privind schimbarea de regim din Noembrie 1996. Ne-am oprit, mereu, la jumătate. Şi ne-am mulţumit să dăm vina mereu pe altcineva. Acum, puterea dă vina pe opoziţie pentru *"greaua moştenire"*, iar opoziţia dă vina pe putere pentru că e slabă! Structurile civice există doar ocazional, la vreun seminar în care dau vina deopotrivă pe putere şi pe opoziţie, dar niciodată nu au iniţiativa să organizeze un curent afirmativ, în jurul unui fapt pozitiv (de exemplu, integrarea în NATO şi consecinţele ei). În România, prea mult se vorbeşte şi prea puţin se acţionează. Şi se vorbeşte prea mult de trecut şi prea puţin de viitor, iar vorba se opreşte doar asupra trecutului apropiat, nu şi a celui mai îndepărtat (de exemplu, regimul comunist şi regimurile autoritare din România). Prea puţin ne-am gândit să ne analizăm în contexte (regionale şi internaţionale), să ne raportăm deopotrivă la repere democratice şi la (foste) ţări captive, ca să înţelegem care-i diferenţa şi ce trebue să facem ca să merităm destinul transatlantic în care America ne-a angajat.

În Decembrie împlinim 14 ani de libertate. În toţi aceşti ani, Africa a fost măcelărită de războaie civile cu milioane de morţi, China a continuat să-şi reprime vocile libertăţii sub fardul unei reforme de operetă, Coreea comunistă şi-a condamnat la moarte prin înfometare populaţia pentru a construi un arsenal nuclear cu care să ameninţe America - reperul libertăţii universale, în Cuba lui Castro au fost ucişi prin împuşcare cei care au căutat refugiul în afara regimului comunist, tiranul Saddam a masacrat populaţia Irakului (şi apoi a susţinut teroriştii pentru a împiedica reconstrucţia ţării pe care au eliberat-o Americanii după ce au distrus-o), Birmania a fost însângerată cu mii de morţi în lupta pentru libertate. Sunt numai câteva exemple din categoria atrocităţilor care s'au petrecut şi încă se petrec în ţările captive. În tot acest timp, noi, Românii, în loc să valorificăm - politic şi economic - darul libertăţii, l-am desconsiderat şi depreciat. Noroc cu Americanii, care au venit, în sfârşit! Dar dacă aşteptăm să facă ei treaba în locul nostru, ne facem iluzii penibile. Polonia mai întâi a făcut ceea ce trebue, pentru a fi, azi, pe merit, lidera Noii Europe.

Cu toate neajunsurile care au fost şi vor mai fi, cu toate că nu ştim încă să organizăm democraţia, cu toate că încă nu merge economia, deşi în România predomină sărăcia, avem LIBERTATEA. Să nu uităm s-o preţuim! Şi să mulţumim lui Dumnezeu că nu mai trebue să plătim cu sânge pentru ea.

Roxana IORDACHE

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

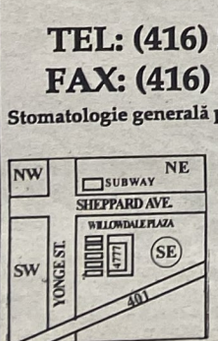

- **Oferim întreaga gamă de servicii dentare.**
- **Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.**
- **Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.**

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

DELA POMANĂ LA POMANAGII, INOVAŢII ŞI REFERENDUM

Aurel. S. MARINESCU

Este dovedit că Românul, fie la el acasă, fie devenit Francez, American, Neamţ etc., prin actul de naturalizare, păstrează puternic calitatea sau instinctul (depinde cum doriţi) de pomanagiu, adică să primească ceva fără plată. Cuvântul a derivat şi şi-a găsit explicarea dela pomana morţilor. Dar în cazul nostru, al indivizilor pomanagii, fenomenul trebue studiat din punct de vedere psihologic şi sociologic. Cel ce primeşte - în special mâncare - se numeşte pomanagiu.

În emigraţie, noroc cu reprezentanţele diplomatice (ambasade, consulate etc.), care fac aceste *"pomeni"* în diferite ocazii: sărbători naţionale, comemorări, în prezenţa unor *"înalţi"* oaspeţi din ţară.

Dacă zilele naţionale s'ar sărbători pentru, şi cu invitaţi străini, aceste *"pomeni"* şi-ar atinge scopul, numai că ele sunt organizate pentru Românii trăitori pe meleagurile New-York-ului, Parisului, Washingtonului etc., etc., etc.

"Pomenile" date de reprezentanţele diplomatice, cu ocazia comemorărilor zilelor naţionale, sunt spectacole demne de văzut. In aceste zile, apare la sediul reprezentanţei un număr mare de pomanagii, care s'ar putea împărţi în câteva categorii: 1) cei care vin la sediul consulara-cultural or diplomatic doar în situaţia când pomana se întrece în abundenţă de mâncare şi băutură (cum ar fi de exemplu 1 Decembrie); 2) categoria celor prezenţi întotdeauna la astfel de pomeni politico-culturale şi 3) categoria celor care vin mai rar, cu o frecvenţă nesigură.

Deci, sute de pomanagii vin, nu să asculte discursul legat de sărbătoarea sau evenimentul respectiv, ci ca să bea şi să mănânce gratis, uitând că aceşti bani cheltuiţi pe zaiafeturi şi îmbuibarea lor ar fi putut fi întrebuinţaţi în ţară pentru diferite necesităţi sociale.

În aceste ţări, binecuvântate de Dumnezeu, unde alimentele şi hrana nu sunt o problemă, aceşti îmbuibaţi români nici nu aşteaptă finalul discursurilor şi se năpustesc, în sala în care se află mesele încărcate cu bucate pe care le iau cu asalt *"à la Mărăşeşti"*, încât spectatorul se poate întreba dacă năvălitorii nu sunt scăpaţi cumva dintr'o închisoare sau se află după un post prelungit.

Toţi, în jurul meselor, mănâncă disperaţi, se înghesuie, se calcă pe bombeurile pantofilor, unii se fixează pe un loc şi nu-l mai părăsesc. După o jumătate de oră, totul a dispărut; doar platourile goale au rămas, încât parcă peştii devoratori *Piranha* au trecut pe acolo. Sătui, îmbuibaţi, unii ameţiţi de *"tării"*, părăsesc spaţiul şi clădirea imediat ce mesele s'au golit.

Unii pomanagii justifică prezenţa lor atunci, acolo, pentru delicioasele sarmale româneşti, pentru mici, fasole sleită etc. Este o explicaţie de circumstanţă hazlie; cei ce doresc asemenea mâncăruri româneşti le pot prepara la casele lor, ori cumpăra, slavă Domnului, dela numeroasele magazine cu alimente de preponderenţă românească. Dar ideea este alta: avantajul pomenii gratuite.

Această practică a *"pomenilor"* diplomatice are o istorie lungă, încă de pe vremea lui Dej şi a lui Ceauşescu când aveau scopul, nedeclarat, de a recruta simpatizanţi *"colaboratori"* şi chiar informatori din rândul emigranţilor participanţi la pomeni. Majoritatea celor ce se considerau exilaţi, stăteau departe de aceste sindrofii. În vremurile acelea, ambasadele şi consulatele RPR-iste sau R.S.R-iste erau citadele ale Securităţii Externe (DIE). În zilele de după 1990, în cadrul personalului diplomatic se mai strecoară şi câţiva profesionişti securişti, în plus personalul angajat serveşte cu informaţii cerute de noua/vechea instituţie a Securităţii Externe.

Pentru a vă da un exemplu de cât se cheltuieşte cu aceste pomeni diplomatice, în 1960, se afla în portul New York, la cheiul nr.88 vasul Liberté, cu încărcătură pentru corpul diplomatic. Descărcarea vasului a fost boicotată de muncitorii americani, care nu voiau să descarce marfa pentru Românii *"roşii"*.

Presa vremii *(Daily News)* ne informa că transportul era de 11 tone, el conţinând 115 lăzi mari cu băuturi spirtoase şi 17 colete cu cârnaţi (mezeluri) şi brânzeturi. Imaginaţi-vă costul şi gândiţivă mai ales că în acel timp în ţară erau atât de multe lipsuri alimentare, dar brânzeturile şi cârnaţii (mezeluri) mergeau la New York la pomenile diplomaţilor securişti, iar băuturile la dezlegatul limbilor pomanagiilor, căci la un pahar de ţuică, omul este dispus la pălăvrăgeală şi-şi pierde controlul.

* * *

Odată cu venirea la New York a consulului general Gh. Dimitrescu - zis Porţelanul - s'a întrebuinţat o nouă metodă în a sătura pomanagiii, în număr cât mai mare. Consulul Dimitrescu a dat încă o dată dovadă de ingeniozitate, de care a mai dat în trecut, când din medic a ajuns co-proprietar (cum?) de firmă de transporturi aeriene, cu avioane proprii de transport, apoi pârtaş la contrabanda de ţigări descoperită în Elveţia, când de drept avioanele sale transportau obiecte de porţelan, cu taxe mult mai mici, dar de fapt transporturile erau de ţigări pentru care ar fi trebuit să plătească taxe mult mai mari. Consulul Dimitrescu - se spune - a mai dat dovadă şi de alte afaceri, una dintre ele fiind finanţarea PSD-ului. Cert este că dintre toţi diplomaţii de carieră din MAE, el, care nu a avut nici o tangenţă cu acest minister, a fost propulsat, recompensat cu postul de Consul General la New York.

S'a distins aici printr'o reformă strălucitoare: a mutat sărbătoarea zilei de 1 Decembrie, dela consulat la restaurantul *"Harmony"* din Qeens, New York, proprietatea D-lui Cornel Carasimu. Este drept, locaşul este cel mai elegant şi cel mai mare ca spaţiu, dintre toate celelalte restaurante româneşti din New York.

Sărbătorirea zilei de 1 Decembrie 2002 a fost un succes: a fost un număr record de pomanagii (câteva sute), care nu ar fi avut loc în clădirea consulatului din 38-th St cu 3-rd Avenue, unde nici bucătarul consulatului nu ar fi putut face faţă. La *"Harmony"* s'a mâncat totul, într'o îmbulzeală, rămânând intact numai mobilierul; în plus, patronul generos a făcut o substanţială reducere la nota de plată.

* * *

Încurajat de toate aceste avantaje, Dl. Consul Dimitrescu a pus în practică ingenioasa sa descoperire, organizând la acelaşi restaurant, un centru de votare al Referendumului din 18 şi 19 Octombrie 2003. Acest Referendum a avut ca scop aprobarea modificării Constituţiei, o necesitate de a adăuga o lege învechită la rigorile NATO şi UE. A fost nevoie de 12 ani pentru ca partidul lui I. Iliescu şi A. Năstase să recunoască erorile acestei Constituţii şi să corecteze unele din ele. Guvernul a alocat 257 miliarde lei (nu sunt bani??) pentru această nouă manevră a regimului care, ca de atâtea ori, îşi bate joc de inteligenţa poporului român.

Desfăşurarea Referendumului în străinătate - ca de altfel şi în ţară - a fost denunţată ca abuzivă, frauduloasă şi trucată. Modificarea Constituţiei evită să rezolve unele dintre cele mai importante probleme şi din nou cuplul Iliescu-Năstase joacă alba-neagra, jocul lor etnic.

Modificarea Constituţiei lasă să se continue inegalitatea dintre Români, indiferent unde trăiesc. Vechiul articol 15 preciza în mod expres că nu pot obţine funcţie în stat decât Românii care au numai cetăţenie română, cu domiciliul în ţară. Dar vechea Constituţie a fost nerespectată copios de ambii preşedinţi care au angajat Români cu una sau mai multe cetăţenii, cu domiciliul în străinătate şi de formă şi la Bucureşti, plătiţi de diferite *"organizaţii"*, dar declaraţi voluntari, cu plata de 1 dolar (simbolic) pe lună. Aşa au existat o groază de consilieri printre care D-na Pralong, D-na Kleckner, şi mai recent Eugen Mihăilescu, consilierul lui Iliescu şi apoi director UNESCO la Paris, cu cetăţenie elveţiană, franceză şi americană. Noua Constituţie menţine aceleaşi restricţii: domiciliu la Bucureşti, cetăţenie română. Aşa că, cei care se visau reprezentanţi mondiali ai emigraţiei, Mircea Popescu şi alţi câţiva, trebue să se mute la Bucureşti şi apoi vom vedea ce va fi şi cum vor reprezenta emigraţia românească, mondială, adică pe ei înşişi.

Problema proprietăţii nu este rezolvată; proprietatea este garantată acelora care au cumpărat pe nimic casele naţionalizate ale altor proprietari de drept.

O altă gogoriţă propagandistică - niciodată respectată - este punctul 3 din art. 15 din Constituţia revizuită: *"Statul trebue să asigure păstrarea identităţii spirituale, sprijinirea culturii naţionale, stimularea artelor, protejarea şi conservarea moştenirii culturale, dezvoltarea creativităţii contemporane, promovarea valorilor culturale şi artistice ale României în lume"*.

Nu au fost rezolvate: 1) Problema *"aviatorilor"* politici care zboară dela un partid politic la altul, indiferent de doctrină şi ideologie, păstrând mai departe - spre fericirea alegătorilor - funcţia de senator sau deputat. Şi în viitor sunt protejaţi de imunitate parlamentară şi nu pot fi arestaţi sau percheziţionaţi fără aprobarea colegilor. Numărul mai mare de parlamentari, chiar faţă de Statele Unite, a rămas neatins, din care 13 şi-au schimbat partidul.

2) Puterea executivului de a emite ordonanţe de urgenţă nu a fost limitată, dar s'a introdus un text şmecheresc: *"Guvernul poate adopta"* în situaţii *"extraordinare"*, ordonanţe.

3) Modalitatea de dizolvare a Parlamentului rămâne ca până acum şi rezolvarea unei crize guvernamentale prevede mai departe proceduri complicate.

4) Se păstrează mai departe practica condamnabilă a subvenţionării de către stat a partidelor politice.

În ceea ce priveşte Referendumul, la New York se înscrie pe linia din România a unei noi cacealmale naţionale şi al unei acţiuni deşănţate, fără rost şi absurdă.

Delegaţii la urnă, la centrul de votare din clădirea consulatului de pe 38th St, au fost toţi oamenii *"casei"*, lipsind doar Nina Cassian. Avem informaţia că până la prânz votaseră circa 40 de persoane, ori, dacă socotim personalul din clădire, adică baza, serviciile, centrul cultural, consulatul, familiile şi eventual ceva musafiri din ţară, s'a completat numărul şi a rămas şi un surplus pentru după amiază.

Nerespectarea articolului din Legea Referendumului 3/2000 s'a făcut prin *"persoane care staţionau în locurile publice din zona de votare sau în localul de vot peste timpul necesar pentru efectuarea operaţiunilor de votare"*.

Ingeniozitatea consulului Dimitrescu aici, apare şi poate fi omologată mondial, pentrucă nu mai există aşa ceva în lume, nici în Burkina Faso: a decis un centru de votare în restaurantul *"Harmony"*, deşi acolo se consumă alcool şi alimente.

Unii spun că Dl. Consul ar fi avut această idee datorită frecvenţei mari dela 1 Decembrie 2002; alţii susţin că s'a inspirat din vechiul tangou românesc: *"Vreau să ne întâlnim Sâmbătă seara, / într'o cârciumioară la şosea..."*

Localul a fos plin de clienţi, unii chiar veniţi în vizită din România, care toţi au fost surprinşi şi necunoscători, căci nici unul nu ştia despre ce este vorba, şi cu toate că unele ziare româneşti din străinătate prezentaseră noul text al Constituţiei, nimeni nu îl citise. Surpriza a fost desigur mare pentru clienţii care nu au mers la restaurant să se simtă mai bine, să mănânce delicioasele mâncăruri româneşti, cum numai Cornel ştie să le pregătească şi să bea. De aceea toţi consumatorii s'au găsit în poziţia *"cetăţeanului turmentat"* şi mulţi, voioşi fiind, a fost mai uşor dusă munca de lămurire de către echipa de votare condusă tot de un Consul, Florescu, pe care, pentru osteneală bănuim că patronul Cornel l-a gratificat cu mesele de prânz şi seara gratuite. De fapt, ca să demonstreze că exilul sprijină PSD, sub *"indicaţii preţioase"*, toţi oficialii consulari diplomatici acreditaţi în Statele Unite au fost în competiţie pentru titlul de fruntaş în producţie, după numărul de voturi strânse.

O altă inovaţie originală a fost şi apelarea la biserici.

De Consulatul român din NewYork aparţin Românii de pe coasta de Est a Statelor Unite: New York, New Jersey, Connecticut, Massachusetts, probabil şi altele. Misiunea permanentă a României la ONU (?) şi Consulatul General al României din New York a dat publicităţii un comunicat privind rezultatele înregistrate în circumscripţia Consulatului (USA), secţia de votare: numărul participanţilor - 884; numărul voturilor exprimate DA - 808; numărul voturilor exprimate NU - 70; numărul voturilor nule - 6.

Dacă considerăm întreg personalul din 38-th St (Misiunea la ONU, Centrul Cultural, Consulatul, serviciile, paza, împreună cu familiile lor ar putea depăşi 100, poate chiar 150 care nu au nici un motiv să fi votat NU; dacă mai adăugăm musafirii aflaţi cazaţi în aceeaşi clădire (veniţi din ţară) care nici ei nu ar avea motive să zică NU; şi dacă mai adăugăm rudele şi prietenii veniţi din ţară în vizită, uşor se poate observa că din 808 DA, suma se diminuează la jumătate în care sunt incluşi veşnicii vizitatori ai taclalelor şi meselor dela Consulat, recuperaţii din emigraţie şi cu interese în România ş.a.

De fapt şi aşa centrele de votare pendinte dela New York au primit 14.600 buletine de vot, ceea ce înseamnă că Bucureştiul nu s'a aşteptat ca toţi Românii din America dela mic la mare să meargă la vot, ori la restaurantul *"Harmony"*.

În concluzie, cu toată inovaţia electorală a D-lui Gh. Dimitrescu - consulul general, rezultatele au fost aproape nule, departe de succesul afacerii *"Porţelanul"*.

NU UITAŢI !

PLĂTIŢI ABONAMENTUL LA CUVÂNTUL ROMÂNESC

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

ANALOGII

ROMÂNIA ÎN N.A.T.O. ŞI TENTAŢIA MODELULUI TURCESC

• Situaţii aparent inexplicabile...

Col.(r) M. PÂRVULESCU

Cu doar câţiva ani în urmă, în plină intervenţie militară americană în Iugoslavia pentru salvarea dela masacru a populaţiei albaneze (de religie musulmană), **Ion Iliescu** şi **Adrian Năstase** aflaţi în opoziţie, concomitent cu acuzele regimului Constantinescu de a fi trădat prin susţinerea Americanilor pretinsa prietenie cu poporul sârb, ***înfierau NATO catalogând-o ca pe o organizaţie criminală.***

După luarea puterii *însă*, mai ales după *"11 Septembrie"*, aceeaşi ***echipă Iliescu-Năstase, a devenit deodată susţinătoarea, necondiţionat, a aderării la NATO*** a ţării noastre ignorând chiar cererile, de altfel absurde, ale Uniunii Europene. Concomitent, Moscova (care-l pusese la zid pe profesorul Constantinescu pentru orientarea sa pro NATO socotită un afront adus URSS devenită Federaţia Rusă), va manifesta o suspectă înţelegere faţă de Ion Iliescu devenit el însuşi un redutabil proamerican şi un propovăduitor al aderării României la NATO. ***Cu toate acestea primirea lui Iliescu la Moscova s'a desfăşurat cu fastul şi protocolul cuvenit unui vechi colaborator a cărui loialitate nu trebue pusă la îndoială.***

Declarându-se formal împotriva intervenţiilor americane peste graniţă (Iugoslavia, Afganistan, Irak), Rusia culege elogiile opiniei publice internaţionale pentru pretinsa ei poziţie de apărătoare a ordinei mondiale şi de respectare a suveranităţii statelor, fiind în fond beneficiara principală a acţiunilor de protecţie a populaţiilor oprimate şi antiteroriste duse de către Americani. La adăpostul acestor acţiuni, Rusia elimină mişcările de eliberare naţională din imperiul sovietic rebotezat a fi Comunitatea Statelor Independente (C.S.I.) pe care le incriminează ca fiind teroriste, aşa cum este şi cazul popoarelor ne-ruse, inclusiv din Caucaz.

Deşi deplânge aderarea vecinilor săi la NATO, inclusiv a României, Kremlinul se declară credincios, respectării voinţei statelor respective, ***mimând neputinţa împotrivirii*** în virtutea dreptului acestora la o decizie proprie.

...şi o interpretare inevitabilă.

Intrarea în NATO a României, de altfel şi a altor ţări, în ciuda faptului că după tranziţia la capitalism se află în continuare sub guvernarea unor oameni proveniţi din structurile de vârf ale fostei ierarhii comuniste pro-sovietice, ***va fi doar în aparenţă o pierdere de imagine şi o reducere a dominaţiei ruseşti în regiune,*** cu care Moscova pare să se fi resemnat. În realitate puterea sa nu a slăbit ***prin absenţa din Comunitatea Statelor Independente a unor ţări aservite deoarece, prin prezenţa lor în NATO, îi vor asigura controlul în această organizaţie.***

Această afirmaţie ar părea riscantă şi lipsită de logică dacă nu am avea în vedere şi la îndemână, exemplul recent al Turciei, peste care analiştii politici au trecut în mare grabă.

Turcia, aflată de multă vreme sub un regim dictatorial, cu o economie capitalistă nefuncţională şi ineficientă, reuşeşte de mai multe decenii, pe de o parte să facă faţă tuturor dificultăţilor economico-financiare beneficiind de venituri substanţiale provenite din prezenţa pe teritoriul său a unor baze militare americane. Pe de altă parte regimul dela Ankara s'a bucurat de sprijinul politic extern, necondiţionat, acordat de către Statele Unite în toate împrejurările deosebit de dificile, chiar dacă ne-am referi doar la confruntarea sa în legătură cu divizarea Ciprului, nu numai cu Grecia dar şi cu întreaga comunitate internaţională. ***Turcia a fost de fapt singurul beneficiar al legăturilor sale speciale cu SUA, aceasta din urmă păstrând relaţii în care a fost mereu în pierdere, doar pentru a-şi asigura un aliat sigur atunci când va fi nevoie.***

Şi iată, nevoia a sosit în contextul intervenţiei SUA în Irak, context în care parteneri importanţi din NATO printre care Franţa şi Germania, (susţinuţi de Rusia), s'au dezis de alianţa nord-atlantică, obligându-i pe Americani să acţioneze doar în alianţă cu statele care l-au fost loiale. Ei bine, ***în aceste împrejurări*** în care ar fi compensat prin loialitate, îndelungatul ajutor economic şi îndelungata protecţie internaţională din partea SUA, ***Turcia s'a plasat alături de statele rivale acesteia,*** mimând considerente de ordin parlamentar şi democratic, interne.

Mai mult chiar, Turcia a interzis Statelor Unite să folosească în conflict forţele proprii aflate pe teritoriul său, dispuse acolo tocmai în acest scop, cerând ca aceste forţe militare să părăsească teritoriul turcesc doar în direcţii opuse zonei de conflict din Irak. Prin blocarea forţelor militare americane aflate pe teritoriul său, ***Turcia a devenit, prin consecinţele acestui fapt, principalul opozant al Americanilor în războiul din Irak şi deci principalul susţinător al regimului Saddam Husein.*** Nu ar fi reuşit să o facă decât din poziţia sa de aliat al Statelor Unite în cadrul NATO.

• • •

În ciuda unei situaţii interne precare (economice dar şi din punct de vedere al consolidării statului de drept, democratic), ***România este pe punctul de a deveni,*** nu doar membru NATO dar ***unul dintre principalii beneficiari ai prezenţei americane în Europa,*** prin substanţiale câştiguri politice dar şi economico-financiare ca urmare a dispunerii pe teritoriul său a unor baze militare americane. ***Această dispunere constituie pentru SUA o investiţie, urmând ca doar la momentul oportun să beneficieze de un dispozitiv al forţelor sale, convenabil pentru a fi folosit eficient în această parte a lumii.***

Prin analogie, întrebarea se pune dela sine: de ce România nu ar proceda atunci, la *"momentul oportun"*, aşa cum a procedat Turcia? Dacă răspunsul este afirmativ, atunci ***este de presupus că o hotărâre în acest sens a fost deja avută în vedere şi totul va depinde doar de interesele pe care le va avea la acel moment, Rusia cu care actuala putere*** (care va fi şi viitoarea), ***din România, are relaţii mult mai speciale decât cu Statele Unite.***

În acest fel poate fi explicată pe de o parte, modificarea bruscă a cuplului Iliescu-Năstase în a percepe NATO şi manifestările euforice pentru aderare la aceasta şi pe de altă parte, bunăvoinţa Rusiei faţă de ceea ce ar putea fi considerată, printr'o simplistă interpretare, o trădare a unei mai vechi alianţe.

Pentrucă ***nu este lipsit de importanţă ca o mare putere să aibă un aliat în dispozitivul potenţialului său rival.***

ROMÂNII, ÎNTRE "TURISMUL BANDITESC" ŞI "CRIMINALI DE VITRINĂ"

Reportaj de Christian Faul pentru *"Deutsche Welle"*

Est Europenii se plâng, nu de puţine ori, că, *"după 1989"*, au importat, din Vest, nu doar democraţie şi libertate, ci şi droguri, prostituţie şi criminalitate organizată. Drumul Vestului l-au luat, odată cu liberalizarea circulaţiei transfrontaliere, în special criminalii din Europa Răsăriteană. Tâlhari, traficanţi de fiinţe umane, bande de spărgători, dar şi hoţi de înaltă tehnologie - care nu mai bagă mâna în portofel ci operează direct în conturi bancare sau pe cărţi de credit.

Sandu are alura unui boxer. La cei 30 de ani ai săi este înalt, solid, îşi tunde scurt părul blond şi a fost deja de şase ori în străinătate. În special în Austria şi Germania. În călătorie de tâlhărie. Acum e la Bucureşti - iar discuţia cu el se poartă pe o stradă din capitala României.

"Intram uşor, aveam un băiat care se mişca încet, intram frumos şi îi trăgeam cardul... apoi ieşeam. Dar nu furam să se vadă. Fortam şi broaştele cu pontoarca şi omul când venea sau se trezea, în cazul în care era în casă... şi suna... şi nu bănuia nimeni, nimic". Sandu îşi spune, acum, om de afaceri. Dă asigurări că şi-a încheiat cariera criminală. Dar mulţi la număr sunt tinerii români care nu au strâns atâţia bani - şi sunt, cu furatul de-abia la început. Cu riscul de a ajunge în închisorile din Occident. Din nou Sandu: *"Acolo o duci, la pârnaie, mai bine decât ai duce-o aici, pe muncă. Adică, aici te zbaţi să faci rost de mâncare..."*

Autorităţile dela Bucureşti priveau fără interes acest turism banditesc, tolerându-l, practic. România şi-a propus, însă, integrarea europeană - iar aceşti tâlhari devin, dintr'o dată, factor de risc naţional. Ministrul de Interne Ioan Rus: *"Cetăţenii români aflaţi în spaţiul Schengen sau în spaţiul comunitar nu participă la marea criminalitate europeană şi nici nu sunt pe locuri fruntaşe în ceea ce priveşte criminalitatea produsă de străini în ţările Uniunii Europene. Dar, într'adevăr, avem destul de mulţi cetăţeni români care participă la o mică criminalitate sau la o criminalitate de vitrină, care, într'adevăr, este deranjantă"*.

Treaba devine cât se poate de serioasă, existând, iarăşi, propuneri de închidere a frontierelor pentru cetăţenii români. Schimbare de locaţie. Suntem la Sibiu, în inima Transilvaniei. De aici pornesc călătoriile majorităţii turiştilor români către Vest - prin Viena, München, Stuttgart şi aşa mai departe. Câtorva mii nu li se permite să mai plece, însă. Ciprian Albu are o afacere de transport de persoane: *"Facem controale - cam cinci la sută dintre pasageri sunt daţi afară din maşini"*. Cei ce vor să călătorească în Germania trebue să aibă asupra lor cel puţin 500 de euro - o valoare enormă pentru o ţară cu un venit mediu lunar de 120 de euro. *"Pentru o perioadă mai îndelungată, două săptămâni, de exemplu, trebue să arăţi 1.400 de euro. O sumă mare"*, se plânge o femeie. Au fost, însă, inventate şi soluţii pentru aceste impedimente. Şoferii de autobuz împrumută călătorii, primind în schimb dobânzi ridicate: *"Oamenii plătesc mai mult - în funcţie de cât de riscant este punctul de trecere a frontierei"*, explică Albu. Pe lângă dobânda şoferilor se mai plăteşte şi mita pentru vameşi. Controale vamale mai aspre înseamnă *"atenţii"* mai consistente. Un secret public în România. Nu cu mult timp în urmă, un punct de frontieră din Vesful României a fost paralizat. Motivul: vameşii se certau cu poliţiştii de frontieră asupra procentului de mită ce revine fiecărei instituţii. Că se dă mită recunoaşte şi Aurel Neagu, şeful Poliţiei române de Frontieră: *"Facem controale inopinate - care au mers inclusiv până la a controla în buzunare pe cei din frontieră"*. Anul acesta au fost destituiţi 20 de funcţionari ai acestei instituţii.

Să ne întoarcem la fostul bandit Sandu - părerea lui este că merită să furi în Vest, pentrucă oamenii sunt mai creduli: *"Cine are bani, la noi, dela cine poţi să furi sau să faci o treabă, are body-guarzi. Becali... Da' pe când acolo, lumea e mult mai civilizată, e... nu le prea vine să creadă că ar fi prădaţi şi dovada că... se mănâncă pâine"*. Iar când va fi el, Sandu, mai mare, îşi va cumpăra şi un body-guard.

"ÎN ROMÂNIA ESTE CORUPŢIE PE TOATE PLANURILE"

În afară de corupţia pe scară largă, prezentă oriunde în lume, României îi este specifică şi corupţia *"măruntă"*, care face imposibilă viaţa fără a te lovi de acest fenomen, a declarat preşedintele Consiliului Investitorilor Străini, Jean-Pierre Vigroux. *"Corupţia există peste tot în regiunea Europei Centrale şi de Est, dar şi în lume. Specificul României este această corupţie mărunţă, compusă din dările către medici, profesori şi funcţionari, iar existenţa clientelismului înrăutăţeşte şi mai mult imaginea ţării"*, a afirmat Vigroux.

El a completat că răspândirea corupţiei la scară redusă nu înseamnă însă că nu există corupţie şi la nivel municipal, guvernamental şi aşa mai departe. *"Nu mă feresc să spun că în România există corupţie pe orice plan. De altfel şi raportul de ţară al Comisiei Europene menţionează corupţia ca fiind prezentă «la toate nivelurile»"*, a mai spus reprezentantul CIS.

Vicepreşedintele organizaţiei, John Saunders, a arătat însă că majoritatea membrilor CIS sunt companii multinaţionale, care au coduri etice ce interzic acordarea de *"favoruri"*. *"Multe dintre aceste companii manifestă toleranţa zero faţă de corupţie şi acesta este modul în care CIS contribuie la schimbarea atitudinii şi a culturii aici, în România"*, a precizat Saunders.

La rândul său, Vigroux a mai spus că firmele multinaţionale nu au posibilitatea, prin procedurile interne, să economisească şi să justifice *"bani negri"*. *"Nu suntem pregătiţi să facem acest lucru şi nu vom juca acest joc"*, a conchis preşedintele Consiliului Investitorilor Străini.

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

UN GOL ISTORIC

Radu DUNĂREANU

Luna aceasta se împlinesc 14 ani dela eliminarea *"cuplului prezidenţial"*, acea aberaţie a istoriei deformate a României, aberaţie împinsă la putere de un alt personaj sinistru al politicii româneşti, Maurer. Am folosit cuvântul *"eliminare"*, dar de fapt a fost o asasinare, scopul fiind înlăturarea rapidă a lui Ceauşescu pentru a nu se afla prea multe amănunte ale unei trădări de peste 50 de ani, trădare comisă de activiştii înrolaţi şi plătiţi de puteri şi interese străine. De ce este istoria deformată?

Pentrucă România deţine recordul de a fi avut, în 50 de ani, doi prim-miniştri fără nici un strop, în venele lor, din sângele poporului pe care se presupunea a-l conduce. Unul a fost înainte de 1989, Maurer - amestec germano/francez şi salariat al Cominternului, iar al doilea a fost cel de după 1989, fiul unuia care a contribuit la masacrele comise de comunişti în Spania, ca trimis al Cominternului. Privind în urmă, la cei 14 ani dela lovitura de palat aranjată de Români ca Brucan, Măgureanu, Iliescu ejusdem farinae, mă întreb: ce s'a realizat în România? Răspunsul superficial ar fi că s'a introdus democraţia. Adevărul este că s'a înlocuit o dictatură aparent personală, de fapt o marionetă mânuită de o minoritate, cu dictatura acelei minorităţi minus marioneta.

Sărăcia populaţiei care nu avea nimic s'a transformat în sărăcia aceleiaşi populaţii care acum se uită la piaţa destul de plină dar nu poate cumpăra nimic. Căci aşa-zisa economie de piaţă îmi aminteşte de un episod al copilăriei mele, când am văzut un depozit de alimente abandonat de armata germană şi golit de populaţia din jur: cei voinici au luat saci întregi de făină şi zahăr, iar cei neputincioşi - nimic. Aşa şi cu economia fostă socialistă: cei ce deţineau frânele şi cheile cămărilor economice ale ţării asuprite de comunişti şi-au umplut cămările lor personale sub numele mascat de *"privatizare"*.

Mi se va spune că avem acum democraţie parlamentară, uitându-se faptul esenţial că *"aleşii poporului"* şi cei cu funcţiile cele mai înalte sunt tot acei ce în timpul dictaturii fâţise erau *"nominaţi"* şi aveau cam aceleaşi funcţii.

Desigur, nu mai există *"Securitate"* şi guvernul neocomunist se mândreşte cu această mare realizare democratică, deoarece avem acum un serviciu de informaţii unde şefii şi salariaţii de ieri sunt şefii de azi, minus unul sau altul care au ieşit la pensie sau s'au refugiat prin ceva ţări apusene, Canada fiind una dintre ele.

Iar Justiţia? Ea este la fel de *"idipidentă"* ca şi ieri, numirile de judecători se fac tot *"de sus"*, iar cei de sus sunt tot cei de ieri. Aşa că.... Judecătorii militari, care au dat mii de ani de puşcărie deţinuţilor politici, au fost retraşi la pensii premature, dar cu graduri înalte aşa ca să se rotunjească venitul pentrucă şi ei s'au sacrificat pentru propăşirea socialismului şi a neocomunismului.

Toate cele de mai sus ar suna ca o farsă de prost gust dacă nu ar fi o tragedie şi anume că de circa şase decenii Ţara trăieşte în afara istoriei. După comedia *"revoluţiei"* de acum 14 ani am sperat că ne vom trezi la realitate şi, dacă nu vom fi în stare să facem istorie, să trăim în istorie, ne vom strădui măcar să aflăm adevărul despre propria noastră istorie, mică şi tristă, atât cât este.

Dar pentru a scrie o istorie corectă şi a învăţa dela ea, avem nevoie de intelectuali români. Şi aici intervine golul istoric.

În primul rând comunismul a eradicat intelectualii ţării, iar cei noi nu s'au format încă. Ceea ce e şi mai trist este că cei ce se erijează în condeieri istorici nu prea sunt Români. Şi nu spun asta din punct de vedere rasist.

Noţiunea de Român nu e dată nici de culoarea sângelui sau a pielii, nu e genetică, nici de abilitatea de a mânui limba, nici de legăturile de rudenie sau locul de naştere.

Cred cu tărie că noţiunea de românism e dată de atitudinea pe care o ai faţă de interesele ţării, cum le serveşti, cum te identifici cu aceste interese. Evreul convertit în închisoare şi devenit un rar intelectual ce luminează cultura noastră e mai Român decât unul ca Sadoveanu care s'a pus total şi necondiţionat în slujba ocupantului.

Din cauza aceasta consider că toţi potentaţii comunişti aduşi sau nu cu tancurile de ocupaţie nu au fost Români, la fel ca şi toţi intelectualii care au scris sau au vorbit româneşte dar nu au servit interesele acestui popor năpăstuit.

În decursul acestor 14 ani de pseudolibertate şi falsă democraţie, am sperat că se vor ridica intelectuali ROMÂNI care să cerceteze istoria ţării în decursul ultimei sute de ani, să analizeze fenomenele care au dus la tragedia ocupaţiei comuniste, adică să se scrie istoria adevărată, cu toate defectele şi realizările ei. În ultimii 50 de ani istoria a fost dezgustător de falsificată de condeieri care nu erau Români. De aceea avem un gol istoric.

Recapitulând nume de *"istorici"* şi titluri de *"cărţi de istorie"* sunt şocat de continuitatea acestui gol istoric. Falsificarea continuă şi nu numai sub egida unor nume ca Elie Wiesel care este furibund şovin şi anti-Român, evident pro-Maghiar.

De aceea nu mă miră cărţi despre aşa-zisul *"holocaust"* contra Evreilor, în România, inventat de condeie ce semnează Ioanid, Carp, Şafran etc. S'a găsit hârtie care să fie mânjită cu biografia Anei Pauker, evident semnată de un oarecare Şafran. Perenialul Ioanid scoate la iveală, evident modificat şi comentat, un jurnal intim al talentatului Mihail Sebastian şi îl pune sub titlul generic de *"Anii fascişti 1935-1944"*, evident distorsionând înţelesul cuvântului fascist şi aplicându-l foarte liberal la istoria Românieii...

Când Ţara a fost distrusă de comunişti ca rezultat al unei politici oarbe din partea *"istoricilor"*, pierdem vremea scriind despre defuncta regina Maria, sau despre calităţile de *"playboy"* ale lui Carol ultimul, sau despre o aşa-zisă *"luptă etnică"* pe teritoriul Ţării. Iar unul dintre cei mai adulaţi făcători de scriere istorică cu subiect românesc este fiul celui care a ordonat, printre altele, arestarea subsemnatului şi a încă multor colegi de generaţie.

Cum e posibil?

Foarte simplu: pentrucă cei ce se ocupă AZI de istoria României sunt la fel de ne-Români ca şi cei ce făceau aceleaşi lucruri în timpul ocupaţiei comuniste. Iar golul istoric continuă şi uitarea se aşterne peste sutele de mii de victime ucise de regalitate, de partide inepte, de colaboratori ai ocupantului, de ocupantul însăşi.

Scriem despre uniformele de circ regale, dar evităm a arăta lumii asasinatele la lumina zilei, refuzăm a scrie documentat despre lagărele şi închisorile de exterminare. Vorbim de un inexistent holocaust pe teritoriul ţării, dar nu avem istorici ROMÂNI care să scrie de holocaustul economic contra ţărănimii, de distrugerea unei întregi culturi naţionale, de holocaustul contra intelectualilor ROMÂNI, că am ajuns să fim o ţară fără intelectuali, crezând că o diplomă universitară înlocuieşte calitatea de intelectual naţional.

Nu se scrie despre aceste adevăruri clare şi dovedibile şi de aceea trăim încă în acelaşi gol istoric.

La aniversarea a 14 ani dela eliminarea unei dictaturi penibile şi ridicole constat cu tristeţe că, în esenţă, nu s'a schimbat nimic. Ne complacem să trăim în acelaşi gol istoric.

U.E. ARE EZITĂRI "ENORME" ÎN ACCEPTAREA ROMÂNIEI

Consilierul primului-ministru, Alin Teodorescu a afirmat că UE are ezitări *"enorme"* în a primi România în Uniune din cauza deficitului de cunoaştere, de încredere, a gradului redus al capacităţii competitive a firmelor româneşti, a *"sălbăticiei"* situaţiei agenţilor economici.

Teodorescu a precizat, la o dezbatere organizată de Tineretul Social Democrat, că există o reţinere din partea publicului european faţă de România, care provine din lipsa de cunoaştere a ţării noastre. El a apreciat că România aduce o situaţie neclară a separării puterilor în stat. Alin Teodorescu a afirmat că există multe firme româneşti care sunt fictive şi că această situaţie determină evaziunea fiscală, arătând că, din cei 920.000 de agenţi economici înregistraţi la Registrul Comerţului, doar 360.000 depun bilanţuri. *"Asta înseamnă că 640.000 de firme sunt fictive şi reprezintă căi de evaziune fiscală, iar din cele 360.000 care depun bilanţuri, 60% nu au profit"*, a spus Teodorescu.

El a mai declarat că România este singura ţară în care consiliile alese (municipalităţile) nu pot da faliment şi aceasta induce *"spaimă"* pentru orice partener din UE. O altă cauză a neîncrederii UE este salarizarea din România, a mai arătat Teodorescu, precizând că forţa de muncă este cea mai *"taxată"*. De asemenea, el a recomandat şi creşterea capacităţii de analiză a societăţii româneşti.

El a dat drept exemplu cazul Ungariei, care a alocat bani dela buget pentru organizaţiile neguvernamentale, astfel încât acestea să întocmească rapoarte privind situaţia diferitelor sectoare, iar mass-media a preluat ceea ce este negativ din aceste rapoarte, ceea ce a fost benefic.

PLIMBĂRI DE PARTID CU BANII PUBLICI

PSD a plătit 9.705 dolari pentru cazarea şi diurna membrilor de partid care s'au deplasat, în luna Octombrie, în Brazilia, la Congresul Internaţionalei Socialiste şi urmează să mai plătească cota parte din costul deplasării cu avionul, a anunţat secretarul general al PSD Dan Matei Agathon. Dan Matei Agathon a precizat că delegaţia politică a PSD nu a folosit nici un ban public pentru această deplasare şi va plăti cota parte pentru cei opt reprezentanţi politici care au călătorit cu delegaţia guvernamentală în momentul în care va veni factura. El a arătat că cheltuielile defalcate cu cazarea şi diurna a reprezentanţilor PSD au fost: Hildegard Puwak - 2.707 dolari, Alexandra Cirtan - 1.745 dolari, Dan Matei Agathon - 615 dolari, Adrian Severin - 575 dolari, Victor Boştinaru - 2.833 dolari, Victor Ponta - 615 dolari, Şerban Mihăilescu - 615 dolari.

RATAREA REFORMEI SISTEMULUI ELECTORAL

Reforma de fond a sistemului electoral pare să fie una dintre marile promisiuni ratate ale actualei administraţii. Dacă la început cele mai multe grupări politice şi inclusiv PSD păreau să accepte adoptarea votului uninominal, cel puţin la una dintre camere, astăzi opiniile politice nu mai sunt foarte clare. Se pare că votul uninominal nu mai trezeşte mari entuziasme şi asta din mai multe motive. Pe de o parte există o firească inerţie a marilor organizaţii politice care ar trebui să-şi modifice modul de abordare electorală. Pe de altă parte, apar considerente politice mai delicate, relatează pe această temă *Deutsche Welle*. Un bun exemplu ar fi situaţia UDMR şi implicaţiile sale. După cum a explicat recent preşedintele acesteia, Marko Bella, UDMR ar fi dezavantajat de introducerea votului uninominal. Există riscul ca UDMR să nu treacă de pragul de 5% cât a fost la precedentele alegeri. Desigur, dacă în judeţele majoritar ungureşti ar lua cele mai multe voturi, în judeţele cu o substanţială populaţie maghiară, dar totuşi minoritară, ar putea pierde. Se vede, aşadar, că UDMR se va strădui să obţină din partea PSD şi a celorlalte grupări acordul pentru o versiune electorală mai puţin riscantă. PSD a avut şi are în continuare interesul să fie receptiv la aceste solicitări, aşa încât vor fi cel puţin negocieri pe tema aceasta.

PD şi PNL doresc în schimb o schimbare de mai mare amploare a sistemului electoral şi susţin o variantă combinată între votul uninominal şi votul pe liste. Nu este foarte sigur că votul uninominal ar avantaja opoziţia, dar PNL şi PD doresc să demonstreze că sunt ataşate faţă de o opţiune politică destul de populară în măsura în care este înţeleasă. Şi, în plus, o răsturnare atât de dramatică a obişnuinţelor electorale ar putea crea mari dificultăţi unei structuri politice masive şi inerţiale cum este PSD. În acest timp, asociaţiile neguvernamentale ca Pro Democraţia şi Alianţa Civică la care s'au alăturat mai multe organizaţii sindicale, fac presiuni asupra partidelor ca să accepte ideea de principiu a votului uninominal şi, în plus, să adopte prevederi menite să facă finanţarea partidelor mai transparentă.

Vedem aşadar că poziţiile politice nu sunt pe deplin clarificate şi că asistăm deocamdată la un soi de negociere prin intermediul declaraţiilor publice. Riscul foarte probabil este ca până la urmă să se piardă din vedere chiar scopul acestei dezbateri. Cu ani în urmă, când a început discuţia aceasta, se simţea nevoia schimbării regulii electorale, cu scopul primenirii clasei politice. Astăzi, nemulţumirea publică faţă de prestaţia politicienilor a rămas la fel de mare, dar contextul politic s'a modificat.

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

CRĂCIUN ÎNSÂNGERAT

George GEORGESCU

Deasupra Revoluției din Decembrie '89 s'a așternut colbul uitării. Astăzi doar câteva mame neconsolate mai aprind câte o lumânare în Cimitirul Eroilor, la crucea copiilor jertfiți pe altarul unor interese criminale. Factorii implicați în declanșarea sângeroaselor evenimente și a valului de asasinate de atunci au acaparat pârghiile puterii în urma unei lovituri de Stat, blocând apoi toate căile de acces la identificarea și aducerea în fața Justiției a autorilor crimelor săvârșite cu cinism și sânge rece. În acest scop, ei au lansat o serie de scenarii și diversiuni pentru ascunderea fărădelegilor săvârșite, dorind ca adevărul să rămână învăluit în ceață. Cei care au trăit în miezul acelor evenimente dramatice nu pot uita însă momentul declanșării Revoluției Române, precum și modul perfid în care aceasta a fost deturnată de autorii puciului...

Parcă a fost ieri. În dimineața zilei de 22 Decembrie 1989, în infernul care se dezlănțuise în Piața Universității, priveam cu ochii plini de lacrimi asaltul tinerilor care se urcau pe șenilele tancurilor oferind prin turele servanților zâmbete și flori. Tiruri de arme automate răpăiau din toate direcțiile, în timp ce TAB-urile și tanchetele executau operații de învăluire tactică a revoluționarilor care se repliau încurajându-ne: *"Nu vă fie frică, Ceaușescu pică"!* Șocat și revoltat de cele văzute, am întrebat atunci un plutonier care se răzlețise de grosul trupelor: *"De ce trageți în copiii ăștia"*? A scos un pumn de cartușe pe care mi le-a arătat spunându-mi: *"Sunt de manevră, Domnule. Noi nu avem astăzi în dotare muniție de război"!* Atunci cine trăsese în tinerii care zăceau cu creierii împrăștiați pe peluza de lângă Spitalul Colțea? Mărturie stau cele câteva monede aruncate de trecători lângă cei asasinați, monede pe care le-am văzut în Biserica din curtea Spitalului, adunate de Părintele Mehedințu care a adăpostit și îngrijit mulți revoluționari impușcați de asasinii din umbră. Să derulăm filmul evenimentelor, întorcându-ne cu 14 ani în urmă, pentru a reconstitui începutul acelei tragedii care avea să pună în final capăt celei mai sângeroase dictaturi din istoria României.

În seara zilei de 17 Decembrie 1989, cu urechile lipite de aparatul de radio ascultam emisiunea specială a postului de radio *"Europa Liberă"*, în care un tânăr ce reușise să fugă din infernul dezlănțuit la Timișoara relata scenele de coșmar pe care le trăise în Orașul de pe Bega. Era încă sub stare de șoc și își reținea cu mare greutate lacrimile și emoția. Îl asculta o țară întreagă, cutremurată de oroare și înfiorată de speranțe. Reușise să înregistreze pe un mic casetofon câteva secvențe ale asaltului trupelor ce primiseră ordin să înnăbușe revolta pașnică a populației și prin vacarmul asurzitor al răpăitului armelor automate și al mitralierelor de pe blindate se auzea chemarea aceea care avea să descătușeze în câteva zile toate energiile unui popor ce părea încremenit în starea de neputință și de teamă: *"Azi în Timișoara, mâine'n toată țara"!* Era strigătul tinerilor temerari din orașul stindard al luptei de eliberare de sub tirania comunistă, prin care sperau să declanșeze o reacție de revolte în lanț ale unui popor umilit, terorizat și batjocorit. O mână de copii refugiați pe treptele Catedralei înfruntau cu pieptul gol batalioanele înarmate până în dinți cu armament și muniție de război, lespezile sfântului locaș, ca și străzile Timișoarei fiind stropite atunci cu sângele nevinovat al primilor martiri ai Revoluției Române.

Întreaga țară era în acele zile un butoi cu pulbere ce stătea să explodeze la cea mai mică scânteie deoarece populația lipsită de cele mai elementare drepturi și supusă unui regim inuman de muncă și înfometare ce punea în pericol ființa națională a neamului, ajunsese la limita suportabilității. Toți așteptau de undeva un semnal pentru a scutura de pe umeri jugul umilitor al sclaviei. Era rezultatul unei politici criminale impuse dela Moscova, care urmărea eliminarea tuturor valorilor și elitelor neamului românesc, desființarea tradițiilor seculare păstrate din străbuni, exacerbarea luptei și urei de clasă, demolarea locașelor de cult pentru negarea lui Dumnezeu și falsificarea grosolană a istoriei pentru ca nimeni să nu își mai cunoască originea și identitatea.

Imediat după întrarea trupelor rusești în România, organele de represiune ale Securității, instruite de consilieri sovietici, au declanșat o teroare ce a atins culmi fără precedent în istoria țării noastre. Populația țării era hrănită după un program așa-zis *"științific"* care stipula un procentaj minim de calorii și proteine pentru fiecare membru al societății, cu o rație lunară de 200 gr salam amestecat cu soia și câteva pungi cu gheare de găină, în timp ce nomenclatura avea acces la magazinele cu circuit închis ale gospodăriei de partid de unde se aproviziona cu alimente de cea mai bună calitate. După un program epuizant de muncă de câte 12-14 ore pe zi, inclusiv Duminicile, salariații istoviți își împrospătau forțele cu câte o ceașcă de *"nechezol"*, deoarece cafeaua naturală era rezervată numai activiștilor din aparatul de partid și acoliților lor. Datorită unui decret draconic prin care se urmărea creșterea numărului populației, nașterile erau supravegheate cu strictețe, fiecare întrerupere de sarcină fiind efectuată în prezența unui procuror care dădea verdictul asupra naturii avortului, multe femei tinere pierzându-și viața în încercarea de a scăpa de o sarcină nedorită. A profitat în schimb de acel decret minoritatea romilor, care și-a dublat practic numărul.

Revolta care se declanșase spontan la Timișoara în seara zilei de 16 Decembrie 1989 amenința să se extindă și în alte localități din țară și atunci tiranul a convocat la data de 21 un miting uriaș în București, speranțe să dezamorseze situația explozivă, să demonstreze sprijinul masiv al populației față de *"cel mai iubit fiu al poporului"* și să înfiereze revolta dela Timișoara provocată de *"agenturili străine"*. Aceasta a fost greșeala lui capitală care avea să-l ducă în final în fața plutonului de execuție, deoarece nu știa că un grup de complotiști având sprijinul logistic al Moscovei pregăteau în taină înlăturarea lui și acaparerea puterii. Astăzi se știe că scoaterea lui din istorie fusese hotărîtă la Kremlin cu puțin timp înainte. După cum a declarat fostul colonel de Securitate D. Rășină în fața Comisiei *"Dec.'89"* condusă de senatorul PNȚCD Șerban Săndulescu, la data de 11 Noembrie 1989 au fost convocați în 3 localități din țară șefii inspectoratelor de Securitate, fiind prezent la una dintre ele. Aceste consfătuiri la care nu au fost permise nici un fel de însemnări sau înregistrări au fost conduse la București de gen. Vlad, la Brașov de gen. Stamatoiu iar la Iași de gen. Niculicioiu. În cadrul acestor întâlniri cu caracter strict secret li s'a adus la cunoștință că în următoarele 3 luni se va trece la aplicarea unuia din următoarele scenarii: a) lichidarea lui Ceaușescu în urma unei invitații la o consfătuire în URSS; b) schimbarea lui în cadrul unei plenare în care va fi demis, sau c) declanșarea unor manifestații populare în cursul cărora vor avea loc confruntări între Armată și elemente declasate infiltrate în rândul manifestanților, urmate de fuga lui Ceaușescu, apoi prinderea și judecarea lui.

Rezultă deci că liderii Securității care menținneau un contact permanent cu KGB și GRU erau la curent cu planul înlăturării dictatorului român, dar cum trecuse vremea când schimbarea primilor secretari ai țărilor satelit se făcea la Moscova prin aplicarea unor așa-zise *"tratamente medicale"* (vezi cazurile Gh. Dimitrov și Palmiro Togliati) sau prin iradiere (vezi cazul Gheorghiu-Dej), s'a hotărît eliminarea lui Ceaușescu la el acasă, conform punctului c) al scenariului, datorită ocaziei prileiuite chiar de dictator însuși, prin convocarea uriașului miting din Piața Palatului. Data eliminării lui fusese stabilită după întâlnirea *"tovărășească"* pe care o avusese la data de 4 Decembrie 1989 la Kremlin cu Gorbaciov, întâlnire în cadrul căreia dictatorul român se menținuse pe o rigidă poziție marxist-leninistă, iar noua politică rusă de *"glasnost"* și aluziile primului secretar rus la o liberalizare a vieții social-politice din România nu au găsit ecoul scontat la Ceaușescu. *"Noi dorim prin perestroica noastră,* i-a spus Gorbaciov, *să acumulăm tot ceea ce este bun și să deschidem perspectivele pentru reînnoirea și perfecționarea societății"*. Exact ceea ce nu dorea Ceaușescu, conștient fiind de faptul că o schimbare cât de mică în politica internă va duce la prăbușirea eșafodajului pe care își clădise odioasa dictatură. Din lectura stenogramei acelei întâlniri care i-a pecetluit soarta, reiese că eliminarea lui trebuia să fie pusă în aplicare după data de 9 Ianuarie 1990, dată care a fost însă devansată datorită ocaziei oferite de Ceaușescu însuși.

Semnalul începerii acțiunii a fost dat în ziua de 21 Decembrie 1989 la Radio Moscova, într'o emisiune în care trei deputați ai Sovietului Suprem l-au criticat pe dictatorul român calificându-l *"totalitar"* și *"stalinist"*. Acesta a fost momentul declanșării în întreaga țară a evenimentelor care s'au încheiat cu acaparerea puterii de către un grup format din cunoscuți agenți KGB și GRU.

Scenariul întocmit la Kremlin, ce urma să fie pus în aplicare în luna Ianuarie, cu ocazia aniversării zilei de naștere a dictatorului, a fost realizat însă înainte de termenul stabilit, cu ocazia prilejuită de convocarea mitingului în care Ceaușescu a încercat să obțină sprijinul populației Capitalei, cu promisiuni demagogice de majorare a salariilor. În marea masă a manifestanților aduși forțat din întreprinderi pe baza convocatoarelor au fost infiltrați câțiva agenți instruiți la școala gherilei urbane care au aruncat la picioarele manifestanților din zona Athenée-Palace câteva petarde. Ce a urmat se cunoaște, deoarece secvențele respective au făcut înconjurul lumii, fiind retransmise de toate agențiile de presă și posturile de radio și televiziune. Femeile au început să țipe, declanșând panică în rândul manifestanților care au început să huiduie și să împingă pe cei din fața lor, mitingul transformându-se într'o manifestare ostilă celui care îl organizase. Întrucât situația devenise deosebit de critică pentru regimul comunist, a fost chemată Armata, care a primit ordin să reprime demonstrațiile anticomuniste ce se desfășurau concomitent în Piața Palatului, la Intercontinental și în Piața Romană. În timp ce anumiți agenți ai Securității strecurați în rândurile revoluționarilor au deschis focul din apropiere ucigând și rănind o mulțime dintre ei, TAB-urile Armatei au zdrobit de zidurile Sălii Dalles corpurile plăpânde ale unor adolescenți printre care și o elevă dela un liceu din Capitală, care îi poartă astăzi numele, iar tancurile au trecut cu șenilele peste un grup de manifestanți strivindu-i ca pe niște muște. Baricada pe care câțiva tineri curajoși o ridicaseră în fața hotelului Intercontinental a fost spulberată de aceleași blindate care au trecut peste ea în viteză, ca într'o acțiune tactică de război. Luptele de stradă au continuat până în zorii zilei de 22 Decembrie, când au fost lichidate ultimele puncte de rezistență. Dis de dimineață, prietenul meu TC mă sunase la telefon spunându-mi codificat: *"Vino urgent, în Piața Universității se vând pui tăiați"*. În felul acesta am participat și am putut fi martor la desfășurarea unor evenimente de coșmar care m'au marcat pentru tot restul vieții. După orele 10 și-au făcut apariția grupuri masive de muncitori din platformele industriale ale Bucureștiului care s'au îndreptat în mod organizat către centrul Capitalei, purtând drapele și panouri cu lozinci anti Ceaușescu, ceea ce demonstrează fără tăgadă că, totul fusese premeditat. Piața Palatului a fost ocupată de o imensă mulțime de oameni care au rupt cordoanele de ordine din fața comitetului central și au năvălit în acea sinistră clădire în ale cărei subsoluri fuseseră distruse multe vieți și destine.

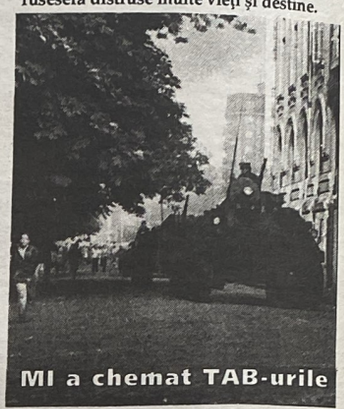

Speriat și debusolat, bâlbâindu-se, dictatorul care nu mai putea articula un cuvânt, s'a refugiat pe terasa unde a aterizat un elicopter chemat de gen. V. Stănculescu care l-a luat pe el și pe soția lui, ducându-i la UM 01417 din Târgoviște unde aveau să fie lichidați în Sfânta zi a Crăciunului. *"Acel proces a fost organizat ca să-i facem o concesie lui Iliescu"*, a declarat într'un interviu Voican Voiculescu, regizorul acelei mascarade de proces.

Era în ziua de 22 Decembrie 1989 orele 12,06, moment care marchează răsturnarea celui mai odios regim pe care l-a avut țara noastră de-a lungul milenarei ei istorii, regim care a creat un adevărat univers concentraționar de lagăre și închisori în care au fost exterminați peste un sfert de milion de oameni nevinovați. În acele clipe entuziasmul populației era de nedescris. Străzile s'au umplut de locuitori care exultau de bucurie și scandau fericiți: *"Ole, ole, ole, Ceaușescu nu mai e"!* Speranța reînviase în sufletul unui popor greu încercat, ce așteptase resemnat minunea din acel Decembrie însângerat. Târziu, în seara zilei de 22 Decembrie, în balconul ocupat de tinerii revoluționari care rezistaseră cu succes toată acea noapte precedentă de coșmar, a apărut și Ion Iliescu declarând cu sinceritate nedisimulată că dictatorul *"a întinat idealurile comuniste!!"*. Unde fusese el până atunci? După cum a declarat senatorul PNȚCD Valentin Gabrielescu, președintele Comisiei Parlamentare *"Dec.'89"*, Ion Iliescu s'a aflat într'un birou din cadrul MApN, unde a cerut col. Eftimescu să solicite gen. rus Moiseev intervenția armatei sovietice, intervenție la care s'a opus energic Șeful M.St.Major al Armatei, locțiitorul Ministrului Apărării gen. Gușă, fapt pentru care a fost înlocuit de Ion Iliescu cu gen. Militaru, cunoscut agent GRU și pe care gen. Gușă l-a plătit mai apoi cu viața, deoarece a murit într'un mod suspect, ca mulți alți martori importanți ai evenimentelor. De reținut faptul că Nicolae Eftimescu avusese o întrevedere cu atașatul militar al URSS col. Mihailov, tot din dispoziția lui Iliescu, întâlnire la care participaseră contraamiralul Ștefan Dinu și col. Paul Șarpe, ambii făcând parte din conducerea DIA, ceea ce demonstrează cine sunt autorii din culisele Revoluției.

În acele momente, situația scăpase de sub control. Entuziasmul populației dezlănțuite era atât de mare încât punea în pericol existența instituțiilor Statului comunist și atunci Iliescu a lansat diversiunea cu *"teroriștii"*, diversiune care s'a transformat apoi într'un adevărat război psihologic. Manipularea populației s'a făcut din Studioul 4 al Televiziunii cu ajutorul lui Silviu Brucan, Bujor-Sion și Dan Marțian, Televiziunea constituind principala sursă de intoxicare informațională a populației, acolo fiind locul unde s'au elaborat toate scenariile și diversiunile din acea perioadă. Căutând un pretext pentru a smulge puterea din mâinile tinerilor revoluționari care începuseră să se organizeze și să stabilească funcții și răspunderi, Iliescu a creat în mod conștient un climat de panică și haos simulând un atac din partea *"teroriștilor bine instruiți care trag din toate pozițiile"*, dând apoi dispoziții să se împartă arme populației pe care a chemat-o să apere instituțiile vitale ale statului, sub pretextul că acestea ar fi în pericol.

Continuare în pag. 9

Dezamăgire şi speranţă

Dan COSMULESCU

Cea de a doua conflagraţie mondială a adus cu sine, ca într'o ucigaşă şi apocaliptică prăvălire, întunecat de o năucă şi anacronică ideologie, *"tăvălugul roşu"*, care a dezlănţuit peste ţara noastră şi aiurea un cumplit coşmar, mutilând conştiinţe, strivind milioane de vieţi şi destine umane, aproape o jumătate de veac.

La un moment dat, însă, din străfundul conştiinţelor schilodite a izbucnit cu energia unui vulcan, ca o străfulgerare cosmică, nemulţumirea milioanelor de năpăstuiţi şi umiliţi, înseninând cerul existenţei noastre.

A fost o clipă de supremă fericire trăită până la lacrimi de întreg neamul românesc, un adevărat miracol îmbrăţişat cu dragoste şi bucurie de toată lumea, în conştiinţa căreia a avut o rezonanţă pe măsură. Se credea că zeul răului a pierit în neantul care l-a creat, dar n'a fost să fie.

Această clipă de fericire s'a dovedit a fi, însă, şi o primă mare dezamăgire pentrucă fireasca şi prea mult aşteptata răbufnire din adâncul conştiinţei Românului a fost viclean ocultată de forţe anume instruite.

Iar el, cetăţeanul român, cinstit şi onest, în naivitatea şi buna lui credinţă, şi în lipsa unui dram de cultură politică, după acea sublimă clipă, într'un alt moment crucial al vieţii lui şi-a exprimat opţiunea politică în neconcordanţă cu credinţa şi interesele lui, încercând apoi regretul unui adevărat păcat originar.

În acele momente era de dorit şi se aştepta o prea binevenită şi salvatoare însănătoşire a conştiinţei naţionale dar, din nou, n'a fost să fie.

Imediat după izbucnirea sublimei clipe, s'a declanşat intempestiv o aşa-zisă *"reciclare în masă"* a unor persoane şi personalităţi, multe dintre acestea descoperindu-şi subit o nouă vocaţie, cea politică, ceea ce, la prima vedere, constituia o fireasca reacţie după împilarea şi claustrarea de decenii, ce abia fusese înlăturată.

Această *"reciclare în masă"* a avut imediat urmări nefaste.

Personalităţi de seamă au renunţat la uneltele îndeletnicirii lor, care în cele mai multe cazuri fuseseră profitabile pentru societate, îmbrăţişând cu multă uşurinţă himerica vocaţie. Unii cu bună credinţă, alţii din oportunism. O anumită categorie şi-a abandonat muza creatoare, compromiţându-se într'o lălăială absurdă şi sterilă, iar o alta îşi face simţită şi acum prezenţa prin bâlbâiala ridicolă şi ignorantă a componenţilor ei. Alţii, mulţi, chiar foarte mulţi, de fapt cei mai *"eficienţi"*, care nu şi-au exercitat aproape niciodată profesiunea de bază, şi-au înrobit întreaga fiinţă şi bruma de conştiinţă aceleiaşi himerice vocaţii.

Şi, uite-aşa, s'a născut Marele Forum, o adunare pestriţă, cu ideologii subţiri şi diferite, lipsită de un minim liant care să creeze un suport stabil de înţelegere şi solidaritate cu rezultate profitabile imediate pentru cei care i-au trimis acolo să le reprezinte interesele. Regretabil este că în această pestriţă adunare trudesc şi mulţi oameni curaţi, serioşi, iubitori de bine şi adevăr, care-şi compromit, într'un fel propria reputaţie.

În acest forum, în care aleşii ar trebui să ostenească fără răgaz, cu cinste şi conştiinţă civică pentru rezolvarea urgentă şi optimă a celor mai vitale nevoi ale celor pe care îi reprezintă, într'un dialog neapărat academic, de largă şi cuprinzătoare înţelegere, cu inimă şi suflet pentru cetăţeanul de rând, cel mai adesea, însă, se dezlănţuie dispute acerbe, însoţite de vulgarităţi şi chiar injurii, fără cel mai mic şi elementar respect faţă de colegii de fotolii, ceea ce demonstrează neindoielnic precaritatea intelectuală şi mai ales subordonarea lor unor interese meschine de grup, de partid sau personale.

Cei mai mulţi n'au înţeles nici până astăzi că oricâte ideologii s'ar înfrunta între deţinătorii caldelor şi comodelor fotolii din Marele Sfat, prioritatea priorităţilor o reprezintă Ţara şi toţi cetăţenii ei cu drepturile lor sacrosancte. De atâta amar de vreme, se zbat, se înfruntă şi se ceartă cei din jilţurile Marelui Sfat şi, împreună cu guvernanţii, ca şi subordonaţii din teritoriu, de altfel, nu reuşesc să aducă pe linia de plutire situaţia economică şi socială a ţării, ci dimpotrivă.

Infatuarea, aroganţa, autoelogierea şi linguşirea se practică făţiş şi, uneori, fără ruşine, la cele mai înalte niveluri. De asemenea minciuna, înşelăciunea şi mai ales corupţia endemică, sfidând cele mai elementare reguli ale bunului simţ şi ale legii, deşi existenţa acestor fenomene a fost constatată şi recunoscută chiar de înalte oficialităţi ale statului ca şi de unele prestigioase foruri internaţionale, nu pot fi înfrânate.

Sărmana noastră justiţie (Sic!), instituţie fundamentală a unui stat de drept, deşi dispune de un corp de specialişti cu înaltă şi solidă pregătire, nu poate stopa cu fermitate aceste fenomene periculoase care compromit aspiraţiile societăţii civile româneşti. Suportă oare Justiţia o nedreaptă servitute (Sic!)?

Se întreabă cetăţeanul, pe bună dreptate, ce s'a întâmplat cu priceperea, dragostea, dăruirea şi mai ales cu promisiunile electorale ale celor aleşi pentru binele lui şi al ţării. La întrebările pe care i le pune în fiecare zi viaţa, privind decalajul aflat în creştere halucinantă între venitul lui şi preţuri, ceea ce înseamnă degradarea continuă şi evidentă a nivelului de trai, numai cei nepricepuţi sau cei de rea credinţă nu pot recunoaşte existenţa acestei dureroase realităţi. Dela masa prezidiului totdeauna se vor găsi sofisticate justificări şi mitificări care, însă, nu vor ajuta la îndreptarea situaţiei.

Sănătatea, învăţământul şi cultura, care constituie

Continuare în pag. 10

CRĂCIUN ÎNSÂNGERAT

Urmare din pag. 7

Diversiunea care făcea parte din scenariul ce urmărea să-l aducă la putere, i-a reuşit. Preţul plătit însă de tinerii entuziaşti şi naivi care se avântaseră cu pieptul gol la luptă împotriva comunismului şi a forţelor care îl susţineau a fost deosebit de mare. Dar el fusese calculat cu sânge rece de organizatorii din umbră ai puciului, căci fără aceşti martiri inocenţi Ion Iliescu ar fi rămas tot restul vieţii în umbra evenimentelor. Aşa cum au intuit răsculaţii din Timişoara, pe întreg cuprinsul ţării s'au declanşat masive manifestări contra regimului, în care se scanda *"Jos comunismul"* şi *"Moarte securiştilor"*. Exact ceea ce nu doreau puciştii din junta kgb-istă care îl eliminaseră pe Ceauşescu, întrucât ei doreau să menţină în continuare regimul comunist după eliminarea dictatorului, pentru a-şi păstra neştirbite privilegiile.

Armata a intervenit peste tot cu brutalitate, declanşând o adevărată baie de sânge în cursul căreia au fost ucise 942 persoane între 22 Decembrie 1989 şi 4 Ianuarie 1990, dintre care 222 de militari. O parte dintre aceşti militari au fost ucişi în condiţii deosebit de suspecte, neelucidate nici până în ziua de azi deoarece autorii puciului au tot interesul să ascundă crimele care au stat la baza loviturii lor de stat. Astfel, la solicitarea gen. Militaru, cunoscut colaborator KGB, col. (post mortem) Gh. Troşca împreună cu slt. (pm) Andrei Ştefan, slt. (pm) Surpăceanu Constantin, slt. (pm) Costache Ion şi slt. (pm) Neagoe Teodor din Brigada Antitero au venit cu un TAB în ajutorul MApN unde au fost primiţi cu obuze de mortier care le-a curmat viaţa, deşi comunicaseră prin radio atât parola cât şi cine sunt. A fost o neînţelegere, cum s'a pretins ? Cum se explică atunci coincidenţa stranie că tocmai col. Troşca era cel care descoperise legăturile gen. Militaru cu KGB în urma cărora fusese îndepărtat din Armată, dar reactivat de Ion Iliescu? A fost în mod indubitabil răzbunarea acelui *"Sovietic"*, cum l-a numit soţia dictatorului pe Militaru, în timpul procesului-parodie. Printre cei care au fost asasinaţi atunci a fost şi ziaristul francez Jean-Louis Calderon, trimisul special al postului de televiziune francez *"La CINQ"*, care a fost zdrobit sub şenilele unui tanc al Armatei în dimineaţa zilei de 22 Decembrie în timp ce urmărea şi nota în calitate de reporter felul cum se desfăşurau evenimentele. La plecare ii spusese soţiei sale: *"Nu fii neliniştită, am să văd şi am să mă întorc"*! Nu a mai apucat să se întoarcă însă deoarece a căzut victimă luptei pentru acapararea puterii de către echipa Iliescu-Roman-Mazilu-Brucan-Militaru-Măgureanu. Astăzi, o stradă din centrul Capitalei, acolo unde a fost asasinat tânărul reporter în vârstă de 31 de ani, care a lăsat în urma lui două fetiţe, poartă numele său. Deşi autorii puciului au urmărit ca secvenţele sângeroaselor evenimente să nu fie transmise în afara ţării, ele au fost obiectul multor reportaje ale altor trimişi la faţa locului, care au scris despre *"Le jeu cache de Moscou"*, *"Revoluţia Română, o minciună mare cât secolul"*, sau *"Coup d'Etat"*.

O altă crimă odioasă a fost uciderea cu sânge rece a unor ofiţeri şi ostaşi în termen ai Unităţii Militare 0865 din Câmpina care veneau, după informaţii pe care le-am obţinut de curând dela un comandor de aviaţie care a pilotat mulţi ani avioane TAROM, să blocheze pistele aeroportului Otopeni, pentru a face imposibilă aterizarea avioanelor ruseşti cu trupe. Deşi au intrat în dispozitivul de apărare al aeroportului folosind corect parola de cod *"Movila"*, auto-transportoarele lor au fost întâmpinate la intrarea în zonă cu foc puternic de arme automate şi mitraliere, 50 de ostaşi şi ofiţeri dintre ei fiind ucişi în mod bestial, împreună cu comandantul Subunităţii gen. postmortem Ion Pătră. Dacă a fost o *"disfuncţionalitate"* în comunicarea parolei, aşa cum s'a pretins la procesul care s'a desfăşurat datorită insistenţelor presei, destul de tardiv de altfel, cum se explică faptul că au fost ucişi din imediata apropiere chiar şi ostaşii răniţi care mai mişcau sau gemeau? În realitate, aşa după cum a declarat fostul şef al Parchetelor Militare gen. Dan Voinea care instrumenta cazul masacrului dela Otopeni, a existat un plan cu numele de cod *"Atenţie la flori"*, care urmărea lichidarea viitorilor ofiţeri ai Şcolii Militare dela Câmpina. De menţionat că magistratul Voinea a fost primul demnitar îndepărtat de Iliescu la preluarea puterii după alegerile din anul 2000, deoarece magistratul instrumenta şi Dosarele Revoluţiei şi Mineriadei şi declarase că va da publicităţii numele adevăraţilor vinovaţi ai masacrelor.

Şi seria crimelor suspecte a continuat. Serg. major Emanoil Ciobanu a fost omorît la data de 23 Decembrie în incinta spitalului militar din Bucureşti, iar serg. major Nicolae Mohorean chiar în ziua de Crăciun, în incinta MApN, deşi sediul ministerului nu fusese atacat de nici un *"terorist"*. Soldatul Vasile Constantinoiu la data de 30 Decembrie la Palatul Telefoanelor, iar soldatul Mihai Ghenea tot în incinta MApN în ultima zi a anului 1989. Un caz deosebit este cel al soldatului Anghel Manolache, care a fost ucis pe la spate în ceafă la data de 4 Ianuarie 1990, la Telegraful Central, în timp ce transmitea mersul evenimentelor. Cei care au creat starea de haos necesară preluării puterii aveau tot interesul ca evenimentele să nu fie cunoscute aşa cum se desfăşurau, pentru a lansa versiunea lor. În curtea Studioului de Televiziune din Bucureşti este un monument de oţel inoxidabil, în spatele căruia un soldat şi doi revoluţionari înarmaţi luaseră poziţie împotriva celor care trăgeau din câteva vile de pe trotuarul opus televiziunii pe Bd. Dorobanţilor. În realitate erau simulatoare instalate de agenţi DIA, înăuntru neaflându-se nici un aşa-zis *"terorist"*. Revoluţionarii şi ostaşul au fost împuşcaţi cu mare precizie pe la spate, în ceafă, ceea ce exclude posibilitatea ca ei să fi fost împuşcaţi din elicopter sau de către paraşutiştii instalaţi pe turnul televiziunii, cum s'a pretins atunci. Cine au fost ucigaşii? În urma unor investigaţii făcute de cercetători neînregimentaţi politic, s'a aflat că începând cu ora 18 în ziua de 22 Decembrie, diversiunea a fost condusă efectiv de Reţeaua 246 Internă a DIA, care fusese pregătită din timp pentru contracararea unor eventuale revolte ale populaţiei împotriva regimului comunist. Agenţii acestei reţele cunoşteau sistemul naţional de apărare în amănunt, cu indicative, parole, inclusiv variantele de ripostă ale Armatei în situaţii excepţionale...

Baia de sânge a continuat cu uciderea în spital a unor militari ce fuseseră internaţi cu răni uşoare, printre cei asasinaţi aflându-se şi un soldat ce fusese împuşcat de un ofiţer în Piaţa Universităţii pentru refuzul de a trage în manifestanţi, răpit apoi din pat de câţiva *"necunoscuţi"* care l-au dus undeva unde i-au venit de petrecanie. Cine erau aceşti *"necunoscuţi?"* Poate aceiaşi *"teroriştii"* ai lui Ion Iliescu care l-au împuşcat cu mare precizie în cap şi pe soldatul tr Cristian Florin ce supraveghea strada Academiei dela fereastra unui hotel pe care primise ordin să-l apare (de cine?). Lunetistul i-a luat viaţa exact cu 2 săptămâni înainte de eliberare, când urma să se înscrie la Academia de Studii Economice. Am putea relata multe alte crime săvârşite pentru destabilizarea situaţiei şi cucerirea puterii, dar ne oprim deocamdată aici.

Despre Revoluţia din Decembrie '89 s'au scris mii de pagini, foarte mulţi cercetători şi analişti politici încercând să arunce o rază de lumină asupra sângeroaselor evenimente. Mai era atunci nevoie de încă o trecere în revistă a acelor dramatice momente care au îndoliat sute de familii bulversând conştiinţele Românilor cu paisprezece ani în urmă? Noi credem că niciodată nu este prea târziu pentru aflarea adevărului, întrucât cercetarea evenimentelor din acel Decembrie însângerat face parte dintr'un proces ce va duce inevitabil în final la aflarea exactă a realităţii obiective. Dela acest proces nu se poate sustrage nimeni, iar crimele Revoluţiei vor fi soluţionate într'o zi, în care adevăraţii vinovaţi de fărădelegile săvârşite vor fi deferiţi Justiţiei, deoarece scenariile şi diversiunile cu ajutorul cărora au preluat puterea reprezintă cele mai infamante fărădelegi ale regimului instalat în urma puciului de sorginte kgb-istă.

Atunci îşi vor găsi liniştea sufletească şi mamele nemângâiate care aşteaptă de mulţi ani să afle cine le-a ucis copiii.

George GEORGESCU

Interesul naţional al României şi procesul integrării europene

———Dr.Silviu COSTACHIE, Ph.D.———

Continuare din numărul trecut

Aminteam la începutul acestui articol despre interesul naţional privit din punctul de vedere al laturii sale temporale. Există o serie de diferenţe între etapele temporale care constituie baza interesului naţional. Pe termen scurt, interesul naţional românesc se poate concentra mai ales în domeniul economic. Cerinţele stringente, care *"ne ard"* în prezent sunt cele esenţialmente economice. Importanţa lor este vizibilă în viaţa de zi cu zi. Să nu uităm însă, că există şi categorii de interese naţionale cu desfăşurare pe termen lung, unele dintre ele cu vădită conotaţie geopolitică. Însemnătatea acestora, chiar dacă la o primă vedere nu pare fundamentală pentru Statul Român şi pentru naţiunea română, este extrem de mare, efectele fiind vizibile peste decenii sau chiar mai târziu, însă de cele mai multe ori fiind ireparabile. Integrarea europeană trebue gândită în acest sens şi prin prisma urmărilor care apar odată cu includerea României într'un sistem liber cum este UE. Pleçând dela mişcarea liberă a populaţiei, în marea majoritate a cazurilor generată de motive economice, şi până la structurile pe sexe şi grupe de vârstă, *"gândirea"* integrării europene a României trebue să ţină cont de toate repercursiunile ce vor apare peste decenii. Nu cred că ne permitem cu adevărat să *"jerfim"* interese pe termen lung în ceea ce priveşte populaţia României, pentru atingerea unor interese pe termen scurt. Toate acestea trebuesc gândite într'un sistem care să ia în calcul toate necunoscutele ecuaţiei. În acest sens consultarea tuturor specialiştilor în momentul trasării unor planuri de aderare este absolut necesară. Nu numai economiştii şi specialiştii din finanţe merită consultaţi în aceste probleme. Aşa cum aminteam la început, procesul integrării are şi o latură spaţială. Să nu uităm că interesul naţional românesc, care trebue să stea la baza integrării României, are o latură spaţială la nivel regional, una la nivel continental şi una la nivel global. Nu putem face abstracţie de nici una din aceste laturi tocmai datorită faptului că cele trei laturi funcţionează ca un sistem interconditionat. La nivel regional, interesul spaţial al României se reflectă în relaţiile sale cu statele vecine. Ori integrarea României în structurile europene trebue să ofere soluţii pentru rezolvarea acestor probleme reieşite din relaţionarea cu statele vecine. De exemplu, pe *"masa"* discuţiilor româno-bulgare stă de ani buni problema delimitării corecte a frontierei maritime între cele două state. Chiar dacă nu este o stare de conflict, repercursiunile acestui lucru sunt extrem de vizibile din punctul de vedere al valorificării resurselor maritime, petrol şi peşte. În plus, trebue să nu uităm soarta Românilor aflaţi pe valea Timokului, problemă care trebue speculată în cadrul procesului de integrare europeană. Interesul naţional trebue să prevaleze, în limitele legale, bineînţeles, în momentul desfăşurării tratativelor de aderare. Altfel, s'ar putea să descoperim peste ani că din acest punct de vedere, integrarea nu numai că nu a fost benefică, ci chiar a fost... păguboasă. Cântărirea cu mare înţelepciune a tuturor aspectelor implicate de integrare este imperativ necesară. Astfel de exemple se pot extinde şi asupra celorlalte state vecine ale României. Cazul Ungariei este exemplar. Adoptarea legislaţiei europene în problema protecţiei minorităţilor naţionale poate fi folosită ca un element de beneficiu pentru partea română, avându-se în vedere soarta Românilor ce trăiesc pe teritoriul ţărilor vecine. Cazul reprezentat de Legea Statutului Maghiarilor din afara graniţelor Ungariei a demonstrat că la masa tratativelor, atunci când se bizuie pe legislaţia europeană, România are şorţi de izbândă în ceea ce priveşte soluţionarea problemelor legate de minorităţi. Din acest punct de vedere, autorităţile europene au recunoscut deja faptul că România nu numai că a îndeplinit cerinţele stipulate de comunitatea europeană, dar, într'un exces de zel specific dâmboviţean, le-a şi depăşit, acestea fiind mai "europene" decât cerinţele din Europa.

Un alt aspect legat de interesul naţional român vis-à-vis de integrarea europeană, se referă la valorificarea potenţialului natural al teritoriului ţării. România dispune, din acest punct de vedere, de o mare favorabilitate: Dunărea. Dacă în trecutul istoric vechi, România (sau Statul Dac) a valorificat la un anumit nivel acest potenţial, în prezent nivelul în care beneficiem de acest dar al Lui Dumnezeu este cu mult sub valoarea meritată. Exemplificarea a venit odată cu conflictul din fosta Iugoslavie, când blocajul Dunării a afectat economia românească şi a avut repercursiuni majore în zonă. Rolul Dunării într'o Europă unită poate fi covârşitor. România trebue să deţină un loc important, dacă nu cumva, cel mai important, în acest domeniu. Transporturile pe această axă fluvială a Europei nu poate decât să aducă un plus de viabilitate economiei româneşti. Integrarea poate ajuta în obţinerea acestui lucru, dar în acelaşi timp, acest lucru poate funcţiona şi ca o monedă de schimb în procesul integrării. Relaţia cu Serbia va fi cu siguranţă influenţată de faptul că România va fi în anul 2007 membră UE. Sperăm ca această influenţă să fie benefică... La nivel continental, alături de circulaţia comercială pe Dunăre şi de posibilităţile de valorificare a poziţiei geografice raportată la canalul Rhin-Main, interesul României vis-á-vis de integrarea europeană poate fi făcut simţit şi în ceea ce priveşte infrastructura rutieră şi feroviară. Aducerea la acelaşi nivel cu infrastructura din statele europene va permite nu numai o mai bună circulaţie a oamenilor, mărfurilor şi ideilor din Europa spre România şi invers, ci va permite şi revigorarea activităţilor indirect productive, cum ar fi turismul. Integrarea europeană trebue să ţină cont, din acest punct de vedere, de interesul naţional al României şi trebue să obţinem de aici maximul posibil pentru statul şi poporul român. Obţinerea unor avantaje în această direcţie poate fi făcută şi în cadrul procesului de integrare europeană. O dovadă în acest sens poate fi considerată şi includerea României în structurile energetice implicate de petrolul caspic. Această problemă, de mare actualitate şi de mare importanţă, nu numai la nivel continental ci chiar mondial, este extrem de *"sensibilă"* pentru România. Integrarea europeană trebue să aducă şi din acest punct de vedere un beneficiu Statului Român şi, implicit, oamenilor de pe aceste meleaguri. Petrolul caspic se poate constitui într'un element foarte important de revigorare a economiei româneşti. Rămâne de văzut cum vom reuşi să valorificăm această oportunitate.

La nivel global, odată cu integrarea europeană, trebuesc avute în vedere şi posibilităţile de cooperare economică şi politică cu diferite state aflate pe alte continente sau la mari distanţe, prin parteneriate economice şi chiar prin alianţe militare (de ce nu?), state care dispun de materii prime importante şi care, lucru deosebit de important, se pot constitui în pieţe de desfacere pentru produsele româneşti. Paralel cu desfăşurarea tratativelor de integrare, trebue gândit un sistem de colaborare mai puternică cu Rusia şi China, două supra-puteri care au mult de oferit României. Nu trebue uitat nici măcar aspectul unei colaborări militare, chiar dacă faţă de una dintre aceste ţări mai avem încă o serie de amintiri neplăcute...

În domeniul strict al relaţiilor politice, România trebue să fie deschisă tuturor alternativelor posibile. Integrarea europeană nu trebue să ne *"rupă"* de posibilii aliaţi, aşa cum este cazul SUA. Poziţia guvernului dela Bucureşti în această situaţie a fost inspirată, chiar dacă o serie de voci s'au grăbit să condamne aceasta aliere totală cu SUA. Să nu uităm că cea mai mare supra-putere actuală rămâne SUA şi că în cadrul NATO, ea deţine o poziţie privilegiată. Desigur, există păreri care afirmă că într'un viitor mai apropiat sau mai depărtat, SUA se va retrage din alianţă şi Europa îi va deveni o rivală. Poate că acest lucru a şi început să se întâmple, în anumite domenii, însă rivalitatea SUA-Europa nu trebue înţeleasă în sensul brut al cuvântului. Această rivalitate a existat sub diferite forme încă din 1679, însă acest lucru nu a împiedicat SUA să devină ceea ce este în prezent şi nici nu a împiedicat ajutoarele orientate spre Europa la sfârşitul celor două conflagraţii mondiale şi în deceniile care au urmat. Relaţiile unei Românii integrate din punct de vedere european nu vor afecta relaţiile României-aliat SUA. Nici măcar din punct de vedere economic... Un alt element se conturează în legătură cu interesul naţional românesc şi procesul integrării europene. Este vorba de delimitarea şi statuarea clară a celor două tipuri de interese naţionale româneşti din punct de vedere al modului de urmărire al lor: interesul naţional primordial şi interesul naţional fundamental. În primul caz, este vorba de acele acţiuni care trebuesc urmărite cu mare intensitate, şi pentru înfăptuirea cărora trebuesc desfăşurate acţiuni susţinute, continue şi de imediată relevanţă. Este cazul tuturor acţiunilor implicate de întărirea României şi a poziţiei ei din punct de vedere economic, social, militar etc. Interesul primordial este legat de existenţa imediată şi impune acţiuni planificate la care se aşteaptă rezultate în perioade de timp definibile şi verificabile. În acelaşi timp există şi un interes naţional fundamental, în sensul acelor acţiuni care au ca rezultat, sau măcar ca scop, stări de facto, stabile în timp şi care se constituie în obiective *"istorice"* ale Statului şi naţiunii române. Pe lângă obiectivul fundamental al asigurării siguranţei naţionale a ţării, tot aici se include necesitatea recuperării teritoriilor pierdute după anul 1940 (Basarabia şi Bucovina de Nord), cât şi întărirea comunităţilor româneşti din Diaspora. Aceste obiective trebuesc urmărite de autorităţile române în permanenţă şi trebue să constituie ţeluri clare în înfăptuirea cărora nu trebue precupeţit nici un efort. Este modelul tipic de acţiune în care trebue urmat exemplul vecinilor şi viitorilor aliaţi NATO dela graniţa de Vest a ţării, model intitulat sugestiv *"politica paşilor mărunţi"*, care se pare că dă roade sigure în timp...

Ca o concluzionare sumară a rândurilor de mai sus putem afirma că în procesul de integrare europeană a României, un element este fundamental important şi care este luat în consideraţie chiar şi de către comisarii europeni însărcinaţi cu acest proces: este vorba de demnitatea naţională în relaţie cu celelalte state sau organisme europene. Un stat care are o poziţie demnă, naţională, justificată pe deplin, în legătură cu orice problemă ce implică interesul său, va fi cu mult mai mult apreciat de către interlocutorii săi externi, decât un stat care nu şi-a definit cu tărie poziţia sa în toate domeniile ce implică relaţii cu celelalte state. Istoria a demonstrat că celor demni şi drepţi, li se face - mai devreme sau mai târziu - dreptate, chiar dacă sunt mici şi nu sunt chiar aşa de puternici. Să nu uităm în demersul nostru, că avem nevoie de Europa exact în aceeaşi măsură în care are nevoie şi Europa de noi, iar o Europă unită, mare şi puternică nu poate exista fără o Românie mare, puternică şi demnă!

Dezamăgire şi speranţă

Urmare din pag. 9

substanţa conservării şi perenităţii biologice a neamului românesc, se află la periferia preocupărilor celor aleşi şi ale guvernanţilor, dovadă fiind situaţia precară în care se află aceste domenii de activitate. Iar protecţia socială, ţinând seama de starea de fapt, reprezintă cea mai ruşinoasă demagogie.

Se discută despre un *"interes naţional"*, care pentru unii a rămas o simplă vorbă. Pe mulţi îi uneşte foarte strâns doar interesul personal, ceea ce, din capul locului, nu presupune şi o solidarizare cinstită şi dreaptă pentru un *"interes naţional"*, ci dimpotrivă. Există, astfel un evident conflict de interese, iar consecinţele le simt tot mai acut cetăţenii de rând ai ţării.

Unii, aflaţi în jilţurile Marelui Sfat, se căznesc şi încearcă, iar alţii simulează doar că vor să rezolve problemele grele, vitale cu care se luptă zilnic cetăţeanul, dar până acum, şi-au dovedit neputinţa, incompetenţa sau poate chiar reaua credinţă.

Necazul cel mare este că această *"neputinţă"* se datoreşte sau se ascunde sub un *"mecanism"* care, fiind *"uns cu toate alifiile"*, funcţionează fără greş, menţinând intactă inerţia *"neputinţei"*. Merge *"maşina"*, merge într'una, diabolic, şi ne întrebăm de unde să mai vină binele?

Ne cuprinde un sentiment de justificată şi tristă dezamăgire, ne vine a lehamite, cum zice Românul, şi, totodată, ne apasă necruţător un simţământ de neîmplinire şi mai ales de îngrijorare nu numai pentru azi, ci mai cu seamă pentru mâine.

Oare, vor fi dispărut cu desăvârşire cetăţenii serioşi, cu frica lui Dumnezeu, cinstiţi, demni şi capabili, marile caractere ale neamului încât să nu mai putem spera la îndreptarea ce ni se cuvine?

Personal, cred în virtuţile ancestrale ale Românului şi, mai ales în înţelepciunea lui, care la momentul potrivit, într'o mai deplină cunoştinţă de cauză, cu mai multă atenţie şi circumspecţie, va şti să separe grâul de neghină pentru ca, astfel, să-şi croiască un destin mai fericit pentru sine, pentru fiii şi nepoţii lui şi, înainte de toate, pentru România. Se ştie că Românul trudeşte cu sudoarea frunţii ca să agonisească nu numai bogăţii materiale, dar şi spirituale, în pofida conjuraţiei nestăpânitilor hămesiţi dinlăuntru şi din afară.

Forţa vitală a neamului nostru ţâşneşte din adâncurile devenirii lui şi se înalţă mereu în zona superioară a existenţei spirituale, fiind de neînvins, precum a dovedit-o de-a lungul istoriei sale bimilenare.

Cred în puritatea şi tăria credinţei strămoşeşti a Românului şi sunt convins că spiritualitatea românească va renaşte curând cu vigoarea-i caracteristică şi-şi va relua locul de onoare pe care l-a deţinut într'o vreme între marile valori ale lumii.

Astfel, referindu-mă din nou la hotărirea înţeleaptă a Românului la timpul potrivit, ne poate pândi primejdia realizării prediţiei sumbre a unui *"pseudo-politolog"* străin cu totul de sufletul românesc, de simţămintele sale curate, de interesele vitale şi destinul istoric ale neamului nostru creştin.

Aşadar, atenţie Români, mare atenţie!

Dan COSMULESCU

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

FLORILE CRĂCIUNULUI

Florica BAȚU

Născută pe 13 Aprilie 1945, al şaptelea copil al unei familii de aromâni. Studii: Liceul Gheorghe Şincai din Bucureşti şi Academia de Studii Economice. Stabilită în Canada din 1974. Volume de versuri: *"Mesagerul Alb"* (1970) cu o prefaţă de Ion Caraion, *"Oglinzi"* (1975), *"Seară Lumească"* (1978), *"Poezii pentru copii"* (1979), *"Valea Nopţii"* (1982, în volumul colectiv *"Agape"* împreună cu Nicolae Novac şi Dumitru Ichim). Alte *"Poezii pentru copii"* (1983), *"Poeme în grădina luminii"* (2000), *"Petala infinitului Alb"* (2001). Un volum de poeme în proză *"Vinerea Mare"* (1975) şi două de proză confesională: *"Bolnav de cancer la Medjugore"* (1989) şi *"La porţile disperării, începutul speranţei"* (1994 cu o prefaţă de Valeriu Anania). Codirector al emisiunii bilunare de televiziune *"Romanian Caleidoscop"* (1975-1985).

Scrisoarea bătrânului cerşetor

Moş Crăciune, Moş Crăciune,
uite umbre de bătrâni,
plâng cerşind la colţ de stradă
printre prunci pierduţi şi câini.
Cocoşaţi, aduşi de spate,
bătrâneţii prinşi în cuşcă,
tremurând fără nădejde,
vântu-i bate, geru-i muşcă.

Tot cerşesc un colţ de pâine
două scânduri dela gard
că îmi tremură băbuţa,
n'am în sobă ce să ard.

Ca în vremea de demult,
Moş Crăciune, coboară iară,
adu-L pe Mesia'n suflet
pâine multă în cămară.

Şi apoi te du din nou
pe la cei copii cuminţi
fericiţi să aibe'n casă
şi căldură şi părinţi.
Spune-le să fie buni
mulţumind lui Dumnezeu.
Te-aşteptăm Moşnege, dragă,
pruncii, cânii, baba, eu.

Rugă de Sfântul Nicolae

Bune, Sfinte Nicolae,
dorm copiii în odaie,
dorm papucii după uşă
c-o pisică şi-o păpuşă.
Ce să-ţi zic? Nici eu nu ştiu.
S'a făcut deja târziu
şi mi-e somn şi-s obosită.
Necăjită? Fericită?
Copilaşii mei sunt bine
dar de vale dinspre mine
făr'ca nimenea să-i vadă
dorm copii singuri pe stradă.
Cufundaţi în noapte, frig
nici nu roagă, nici nu strig'
doar ei singuri şi cu frica
prinşi în umbra lui Nimica.

Auzi cum se tânguie?
Du-te'ncet şi-i mângâie,
du-le dragoste, credinţă,
scoate-i tu din umilinţă,
printre feţe de faianţă
dă-le sâmbur de speranţă.
Şi te rog, mai rog mereu
scoate-i tu din somnul greu
încălzeşte-i lângă tine
şi le-arată ce e bine

- Ştiu, măicuţă, i-am văzut
fără pat şi aşternut
adormind unde apucă
unde frigu' o să-i ducă.
Ochii'n lacrimi, dezbrăcaţi
tremurând şi nemâncaţi,
tot cerşind un colţ de pâine
cu ochi goi, flămânzi de câine.
Cheamă Domnu'n ajutor
fiului rătăcitor
că de se întorc acasă
îi aşteptă sfânta masă.
Plânşi, părinţii pe la porţi
i-or primi ca scoşi din morţi.

Doamne, pentru dânşii sâgeri.
Le trimite cete îngeri
şi Arhangheli şi blânzi Sfinţi
să-i întoarcă la părinţi,
învelind în duh fiinţă
să-i întoarcă la credinţă.
Dă-le înger luminos
să-i întoarcă la Hristos.

Balada copiilor pierduţi

Plâng, bătrânii, plâng de mila
copilaşilor fugiţi
sau furaţi sau amăgiţi,
duşi de-acasă, duşi cu sila,
înecaţi în soartă spartă
de familii să-i despartă
şi de Lege, de Credinţă,
bălăcind în umilinţă
în uitare, neştiinţă.

Lacrimi grele maică poartă
întrebând din poartă'n poartă
copilaşu-i de-aţi văzut
copilaş de-aţi cunoscut.

Uite unde stângu e
pruncii cum se tânguie
şi auzi înspre amiză
îngeri palizi cum oftează
că s'a murdărit o rază.

Lasă, maică, nu mai plânge;
Domnu' îngerii i-o strânge
ş-o trimite iarăşi semn
veste sfântă'n Betleem:
- Hai, veniţi, că s'a născut
Sfânt Cuvânt fără'nceput !
Hai, veniţi, că este loc
pentru cei fără noroc !
hai, veniţi, cu mic, cu mare !
Fiul Vă va da mâncare
trupu-I sfânt şi sânge sfânt
jertă curăţind Pământ !

... Taci, măicuţă: Domnul ştie
mâine seară, la chindie
Copilaşii o să'nvie...

Crăciun în exil

Sfânt Crăciun în greu exil
ger cumplit şi vijelie
voci pierdute de copii
vin căldură să ne ţie.

...şi era de mult... de mult...
mama pregătea colacii
promiteam c'o s'o ascult
şi fugeam s'ajung ortacii...

Îngânam şi eu colind
...cum ştiam...cum nu ştiam...
stele'n inimi să aprind
sfânta veste preamăream.

Hainele - de pe la fraţi -
atârnau pe noi, să cadă.
Ghete strâmbe încălţaţi
mai cădeam şi prin zăpadă.

Suflet blând ca fulg de nea,
inimi pure de lumină
mântuire'n lut venea
dela cald, lumină lină
.....
Doamne, dă-mi şi'n astă noapte
fericirea de atunci
luminarea vremii coapte
puritatea strânsă'n prunci.

Du-mă, Doamne, înapoi;
frig, flamând şi ne'mbrăcat
pot să cad, să plâng apoi
dă-mi iar sufletul curat.

Şi mai dă-mi, O Doamne Sfinte
glasuri calde, de copil
colindând, vestind s'alinte
în acest amar exil.

Blânde,Sfinte Nicolae

Blânde, Sfinte Nicolae
sufletul mi-e greu;
du-te tu în puşcărie
la băiatul meu.

N'a pus ghetele la uşă
poate i le-au luat,
are mânile'n cătuşă,
părul i-au tăiat.

N'are candelă, icoană
rugile să-şi spuie.
Blând din psalmi
parcă-l veghează
un Hristos în cuie.

Du-te, Sfinte Nicolae
şi la, pruncul meu,
aminteşte-i de iubirea
dela Dumnezeu.

Du-te, intră ca toţi sfinţii
blânzi şi cuvioşi.
Te aşteaptă oropsiţii
cu ochi plânşi şi roşi'.

Încălzeşte-i tu în suflet
când în trup e frig,
dă-le pâinea cea eternă
când de foame strig'.

Sunt bătrână şi de-acuma
somn în trup se lasă;
îngrijeşte-l tu, preasfinte
până vine - acasă

Spune-i tu, poveşti cu îngeri,
rugăciuni de crin.
Eu adorm... păzeşte-mi puiul
blânde sfânt...
Amin

CRONICI

Literare - Artistice - Culturale din exil și din țară

MODELUL BLAGA, ILUSTRAT DE PANA AFECTIVĂ A LUI PETRE HOSSU

George BĂJENARU

Am citit și am recitit recent, cartea ***"Memorialul Lucian Blaga"*** de Petre Hossu *(Criterion Publishing 2003)*, cu același interes, cu care savuram cândva, volumul autobiografic postum ***"Hronicul și cântecul vârstelor"*** *(Editura Tineretului, 1965)*.

Modelul Blaga, ilustrat în această carte, de pana afectivă a lui Petre Hossu, include mai ales trăsăturile distincte, de caracter și de creație din perioada de maturitate a ilustrului poet-filosof, în contextul unor excepționale împrejurări de istorie și cultură românească. Relația de îndelungată prietenie a lui Petre Hossu, cu fostul său profesor de *Filosofia culturii*, au făcut posibile și unele dezvăluiri ce țin mai ales de firea și existența diurnă, ca om, a acestuia. Astfel, imaginea copilului și adolescentului Lucian Blaga, așa cum o cunoaștem din *"Hronicul și cântecul vârstelor"*, apare în chip fericit subsumată deopotrivă portretului unui creator matur și al unui om tăcut din fire, dar extrem de sensibil la lumea din afara lui.

Amintirile lui Petre Hossu au fost răscolite, în anul 1987, de Ionel Oprișan, fost secretar științific la *Institutul de Istorie și Teorie Literară "George Călinescu"*, printr'un număr de 26 de întrebări, cu intenția mărturisită de a le include într'un volum de mărturii despre Lucian Blaga. Din nefericire însă, răspunsurile lui Hossu la întrebările lui Oprișan, au sosit prea târziu, când cartea intitulată ***"Lucian Blaga printre contemporani"***, era deja tipărită. Comentariile lui Hossu la această carte aduc clarificări deosebit de importante, referitoare la implicarea lui Blaga în viața politică din anii 1937-1938, precum și cu privire la desfășurarea seminariilor de *Filosofia culturii* dela universitatea clujeană, mutată la Sibiu, după Diktatul dela Viena (1940-1945).

De o descriere detaliată, pe multe pagini, se bucură în cartea lui Hossu, activitatea celebrului cerc literar studențesc *"Octavian Goga"* (1941-1945), având-l ca președinte de onoare pe Lucian Blaga.

Memorialul aduce la lumina tiparului, întâmplări și fapte ce au avut un impact extraordinar în viața și activitatea de creație a profesorului și poetului-filosof. De pildă, după scoaterea sa dela catedră, din anul 1948, *"mai presus de toate, Blaga voia să-și păstreze poziția neîntinată, puritatea sa fizică, morală, spirituală"*, căci *"...existența sa a fost, în anii surdei hăituieli, o pândă neîntreruptă, prin încordarea spiritului împresurat de asaltul tăriilor satanice"! "Dar Blaga și-a dominat frica. Până în 1944-1946, încă, Blaga a fost un răsfățat al ursitoarelor; o soție divină, o carieră comodă și prosperă, ocrotit de toate tăriile, debutant într'o Românie împlinită o dată la un mileniu - două, în grațiile regale, academician la 42 de ani, profesor universitar la 43 de ani, scoțându-și edițiile definitive de dramă, poezie,-filosofie în anii 1942-1946! Totală împlinire!*

Dar au venit vremurile cele mai sumbre cu putință pentru un creator, în speță pentru Lucian Blaga.

Și poetul-filosof a mers înainte, tăcut, mut, stoic, nu întâmplător dublându-și opera poetică cu accente noi, nevisate."

Cunoștința lui Petre Hossu cu Lucian Blaga a fost mijlocită de cadrul universitar al cursurilor și seminariilor de *Filosofia culturii*, când între profesorul-filosof și studentul-filosof, s'a creat o relație de comunicare spirituală, ce avea să continue multă vreme, până la trecerea celui dintâi în lumea sfintei veșnicii.

Cei doi gânditori parcurg două etape istorice distincte în evoluția gândirii și spiritualității românești; cea dintâi le oferă o infinită libertate de gândire și creație, pe când cea de a doua le îngrădește libertatea cuvântului. O multitudine de aspecte privesc mediul universitar, încărcat de erudiție și aspirație spre perfecțiune și desăvârșire creatoare. În amintirile lui Hossu sunt prezenți profesori și studenți, scriitori, prieteni sau dușmani, rude și alți semeni din lumea poetului-filosof. Autorul reînvie cu forța memoriei, atmosfera Universității dela Sibiu, din perioada celui de-al Doilea Război Mondial, cu profesori și studenți ale căror nume au o rezonanță aparte în istoria învățământului și culturii din România. E de ajuns să-i amintim, alături de Lucian Blaga, pe profesorii Iuliu Hațieganu, D.D. Roșca, Liviu Rusu, Constantin Daicoviciu, Dimitrie Popovici, precum și pe străluciții studenți de atunci, Radu Stanca, Ion Oană, I.D. Sârbu, Ovidiu Drimba, I. Negoițescu-Ramon, Cornel Regman, membri ai celebrului cerc literar studențesc, al cărui secretar general era Petre Hossu.

Cititorul mai află și alte interesante dezvăluiri despre raporturile lui Blaga față de scriitori importanți ai vremii, ca Nichifor Crainic, Camil Petrescu, Nicolae Iorga, despre relațiile intime ale poetului-filosof, dar mai ales despre minunata lui soție, Doamna Cornelia Blaga.

Amintiri, comentarii și ***"Marginalii la teatrul lui Lucian Blaga"***, sunt cuprinse într'un număr de 260 de pagini de carte, cu o mare densitate de nume, denumiri, date, întâmplări, descrieri de cursuri, seminarii, conferințe, călătorii, portrete, episoade dinlăuntrul și din afara cadrului universitar, reproduceri de convorbiri, aprecieri.

Din memoria fulminantă a autorului și din capacitatea lui extraordinară de a prezenta lumea prin care a trecut, rezultă o excepțională frescă, menită să contureze figura luminoasă a celui ce a fost și a rămas pentru noi toți, poetul modern, generator de mituri și creatorul primului sistem filosofic românesc, dramaturgul-poet, inspirat de mituri, ca și traducătorul desăvârșit.

Cele 26 de întrebări adresate de Ionel Oprișan vizează observațiile lui Petre Hossu privind *"modul de viață și comportamentul lui Lucian Blaga"* și solicită *"o schițare din diverse perspective a profilului uman și spiritual al autorului trilogiilor filosofice"*.

Potrivit unuia dintre răspunsurile lui Petre Hossu, Lucian Blaga *"era un bărbat suplu, cu umblet vioi, elegant cu sobrietate. Întotdeauna te întâmpina cu o mină surâzătoare; chiar când trecea prin încercări, nu era sumbru, dar o crispare se citea mereu pe chipul lui - era osândit la galera unei mari opere, fiind în același timp și o făptură destul de firavă. Dede* (profesorul D.D. Roșca - n.n.), *îmi povestea din studența lor, cât de slăbit era într'o vreme Blaga. <Lucian mă tem că se duce> - îmi relata Dede, că se gândea mâhnit în sinea lui. Avea un procedeu să reziste la studiu și lecturi îndelungate, își lega coapsele de sus, strângându-le cu o curea..."* Goethe era idolul său spiritual și se visa el însuși *"un nou Goethe"*. În primăvara anului 1947, în timp ce poza sculptorului Romul Ladea, pentru un bust, Lucian Blaga remarca încântat: *"Apar ca un Goethe Romantic!"*

Punând mai presus de orice, libertatea de creație, în accepțiunea goetheană a cuvântului, în anii săi de marginalizare intelectuală, impusă de noua ideologie, marxistă, Blaga își dedică talentul și capacitatea creatoare traducerii operei dramatice ***"Faust"*** de *Goethe*, spre binele culturii românești. *"Lumea nouă îi era străină, totalmente exterioară..." "Pentru Lucian Blaga, dogma anilor '40, dela 1948 și '50, era cu desăvârșire străină și nu-l interesa cu nici un chip."*

Deși îndurerat, din cauza amânării sine die a lucrării sale de doctorat, din varii motive, etalate la vreme de ilustrul său profesor, Petre Hossu dovedește o etică superioară, combătând, pe bază de argumente, orice ficțiune sau eroare venind în conflict cu imaginea reală a personalității magistrului său. Iată un fragment ilustrativ: *"Multora le-a părut, poate, așa, o ființă celestă, poetul filosof. Nimic mai străin de personalitatea sa, iar în acest sens voi cita câteva mărturii nimicitoare față de o asemenea credință, demonstrând o minte clar văzătoare și pătrunzătoare. Față de cei care l-au presupus cu ușurință aerian, Blaga s'a dovedit cu picioarele pe pământ, el a fost în esența realității și ceilalți puțin realiști.*

Continuare în pag. 14

Nr. 1(10)
2002
Almăjana

Orice formă a publicisticii este expresia legăturii cu realitatea. Cu atât mai mult cu cât este imaginea unui spațiu cultural cu trăsături etnografice specifice. În această situație se găsește revista ALMĂJANA, care apare la BOZOVICI, în Țara Almăjului (din Sudul Banatului).

Revista a ajuns la al zecelea număr. Pentru a sublinia momentul este bine să amintim că în anul 1840, PETRE CIALMO (CIALMA) din Bozovici, dela compania a III-a PRIGOR (Regimentul de grăniceri, Batalionul 13 Caransebeș) a tipărit CALENDARUL cu PĂSCĂLIE (pe o sută de ani), că Eftimie Murgu, născut în această parte a țării, la RUDĂRIA (localitatea îi poartă numele), a litografiat un ziar în timpul evenimentelor dela 1848.

În Valea Almăjului au văzut lumina zilei Emilian Novacovici, folclorist și memorialist, istoricul I. Sârbu (s'a impus prin celebra monografie închinată marelui domnitor Mihai Viteazul), poeții David Blidariu, Grigore Popiți etc.

Din această *"vale a miracolelor"* au plecat scriitorii Iosif Maria Bâta, Ion Marin Almăjan, Ion Budescu, Nicolae Dolângă, Petre Novac Dolângă, Pavel Șușară.

În cultura românească, publicistica rurală nu este un fenomen de excepție, mai ales în perioada interbelică. Presupune eforturi materiale deosebite.

Revista apare prin truda unui împătimit al cuvântului românesc, poetul și publicistul IOSIF BĂCILĂ, care a reușit să concentreze emoția și preocupările științifice ale intelectualilor din zonă, să antreneze personalități care și-au legat numele de acest colț de țară (Baruțu T. Arghezi, Alexandru Nemoianu, prof. univ. dr. Alexandru Metea), depășind astfel provincialismul.

Într'o concepție grafică excelentă și cu un conținut pe măsură, ultimul număr include rubrici consacrate: ACEASTĂ VALE A ALMĂJULUI (*"Folclor poetic almăjan"* de Nicolae Dolângă), ANTOLOGIE DE POEZIE ALMĂJANĂ (poetul Grigore Popiți), AMINTIRI ÎN TREACĂT (dr. Iosif Bădescu), DOCUMENTAR (evocări emoționante - figura învățătorului Iosif Crețu și a protopopei colonel Iosif Serafim), MLĂDIȚE ALMĂJENE.

La rubrica BANATICA, scriitorul Ion Marin Almăjan își aduce aminte de un prozator mort în plină putere de creație - *"Un prozator risipitor: Ion Florian Panduru"*. Aspecte ale operei acestui scriitor se urmăresc în studiul *"Situarea în lume - ipostaza umanului"* de C. Teodorescu.

Aduceri aminte despre acest prozator publică Iosif Băcilă la rubrica AMINTIRI CU SCRIITORI, însemnarea *"Sărbătoare târzie"* (titlul unui volum de proză scurtă).

Momentul cultural I.L. Caragiale este marcat de semnătura prestigioasă a lui Baruțu T. Arghezi (*"Acum 106 ani"*) și prin eseul *"Acțiunea socratică a ironiei lui I. L. Caragiale"* de Ileana Almăjan.

Asupra poeziei lui Iosif Băcilă se opresc profesorul Dănilă Sitaru și prep. drd. Florina-Maria Băcilă dela Universitatea de Vest din Timișoara.

Pline de emoție, impresionează amintirile lui Alexandru Nemoianu (S.U.A.): *"Dela Viena la Borloveni"*.

Rubrica *"DIALOGURI ALMĂJENE"* dezvăluie gândurile economistului Ilie Mustăcilă, președintele Consiliului Județean Caraș-Severin.

Alte materiale îmbogățesc sumarul revistei: Nicolae Irimia - *"Vindecarea de blestem"*, prof. Nicolae Hillinger - *"Schitul de pe Muntele Semenic"*, Pavel Găină - *"Violonistul și dirijorul Ion Luca Bănățeanul"*.

Importanța apariției ultimului număr al revistei este consemnată de prozatorul Ion Marin Almăjan - *"Biruit-au gândul!"*, de prof. dr. inginer Alimpie Ignea - *"La ceas aniversar"*, de poetul și publicistul Gheorghe Jurma.

Tipărită la Tipoteh Reșița (director inginer Ghe. Zincescu), cu coperta la Intergraf, profesionalismul revistei este sprijinit de Editura Timpul din Reșița (director scriitor Ghe. Jurma). Publicația este editată de Cercul literar-artistic al Liceului Teoretic *"Eftimie Murgu"* (directori Otto Verindean și Ion Borlovan) și Centrul Zonal de Învățământ Bozovici.

Sperăm ca revista să aibă viață cât mai lungă în peisajul cultural românesc.

Prof. C. Teodorescu

BISERICA CRESTINA

BUCURIA CRĂCIUNULUI

Pr.Gh.NAGHI

Cuvintele îngerului răsună puternic în sufletele noastre mereu, an după an: *"Nu vă temeţi, căci iată vă vestesc vouă bucurie mare care va fi pentru tot poporul.."* **(Luca, II,10)**. Iar la Crăciunul anului 1989, prin *"tot poporul"* înţelegeam şi poporul român. Vestirea îngerului a adus ştirea despre o BUCURIE MARE, deci ceva neobişnuit, ceva ieşit din comun, o bucurie cu totul specială. O adevărată renaştere spirituală. Despre ce fel de bucurie este vorba şi care este sensul ei pentru Români?

Şi acum, ca şi în vechime, Pruncul Iisus apare într'o lume apăsătoare, umilă, plină de tristeţe, de nedreptăţi, războaie, mizerie şi cruzimi de tot felul, la *"plinirea vremii"*, aducând o rază, un zâmbet de speranţă în inimile tuturor înseninând - pentru totdeauna - faţa omenirii. De o BUCURIE DIVINĂ se umple sufletul nostru la acest praznic de răscruce, fiindcă El ne-a presărat bucuria nădejdii în întruparea Sa ca Mântuitor producând revelaţie ireversibilă a acestui moment crucial din istoria omenirii. Posibilitatea reală de mântuire. *"Iisus Hristos rămâne centrul istoriei universale. Iisus Hristos rămâne centrul inimii omeneşti"* - ne încredinţează Nichifor Crainic.

Prin urmare, Crăciunul este ziua BUCURIEI MÂNTUIRII fiindcă Dumnezeu, prin trimiterea Fiului Său ca să se nască din Fecioara Maria, ne-a primit pe noi ca fii şi ne-a dăruit curăţirea de păcate **(Romani, V, 11)** şi în acelaşi timp, ne-a umplut de BUCURIA RĂSCUMPĂRĂRII **(Luca I, 46, 47; Apoc. V, 9)** fiindcă Dumnezeu ne ascultă rugăciunile revărsând asupra noastră binecuvântările Sale **(F. Ap., XIV, 17)** chiar şi când ne încearcă cu necazuri **(II Cor. VI, 10; VII, 4; Iacob I, 2; I Petru I, 6)** şi, în fine, bucuria de a fi fiu al lui Dumnezeu prin har **(Ioan I, 12)** care a luat locul robiei păcatului.

Din peştera Bethleemului ne întâmpină Iosif şi Maria cu Pruncul Iisus, într'o umilinţă totală, semnul că Sfânta Familie este reazăm al BUCURIEI FAMILIEI. Praznicul Crăciunului este în special praznicul familiei, când toţi membrii ei se străduiesc să fie împreună. Când şi cei duşi departe de vitregia soartei, departe de sânul ei binecuvântat, revin măcar cu gândul ACASĂ, iar cei de acasă îi simt prezenţi lângă ei, în momentul sublim toţi aflându-se într'un gând de rugăciune şi de mulţumire murmurând în faţa bradului de Crăciun, colindele aducătoare de aleasă înnoire duhovnicească şi adâncă smerenie mântuitoare. Cine nu-şi aduce aminte de sublimele gânduri aşternute de George Coşbuc în nemurire: *"Afară ninge liniştit, / În casă arde focul; / Iar noi, pe lângă mama stând, / De mult uitarăm jocul. // E noapte. Patul e făcut, / Dar cine să se culce, / Când mama spune de Iisus. / Cu glasul rar şi dulce: // Cum s'a născut Hristos în frig, / În ieslea cea săracă; / Cum boul peste el sufla / Căldură ca să-i facă; // Cum au venit la ieslea lui / Păstorii dela stână, / Şi îngerii din cer cântând, / Cu flori de măr în mână. //*

Gândurile sunt îndreptate cu pioşenie şi asupra celor care s'au săvârşit deja din această viaţă, toţi formând, în chip tainic, Trupul lui Hristos.

Pentru cei aflaţi în Exil în mod special, Crăciunul a adus în mijlocul celor depărtaţi fortuit dela casele şi ţara lor, o BUCURIE aparte, chiar dacă plină de tristeţe în adâncul sufletului, totuşi întremătoare, plină de speranţe izvorâte instantaneu din frăţietatea care îi leagă, poate mai strâns şi cu mai multă sinceritate decât în situaţiile celor aflaţi într'o stare obişnuită. Ca să alunge această tristeţe pornită să apară, Crăciunul exilaţilor se petrecea într'o vizibilă dragoste frăţească a tuturor vorbitorilor de limba română, fără să împiedice cineva că celălalt ar fi fost Ortodox, Catolic, din România, sau din Basarabia ocupată, o legătură profundă îi unea pe toţi stârnind o puternică reverberaţie a sufletului. Acest moment sublim al Naşterii Domnului îi aducea şi pe Români împreună cu depănări nostalgice şi sensibile ale vremurilor când se aflau şi ei pe la casele lor. Petreceau împreună după slujba divină din ziua de Crăciun prin diferite programe artistice care au ajuns să fie apreciate şi savurate de cei de altă etnie de prin ţările unde soarta i-a adus, prin colinde, piese de teatru, rostiri poetice, obiceiuri - toate puse în practică de oameni fără o pregătire de specialitate, preoţi, dascăli sau medici şi executate numai de amatori, în special copii, dar şi oameni mari pe care doar dragostea şi sincera dedicaţie a trăirii momentului respectiv îi aducea la realizări artistice de certă valoare şi înălţare sufletească. Şi iată cum Crăciunul aducea şi aduce în sufletele exilaţilor împlinirea mesajului angelic din Sf. Scriptură "BUCURIE MARE", o bucurie unică, care a îndulcit noaptea sfântă a Crăciunului când fiorul dulce al admirărilor se îmbina cu dragostea de Ţara natală, imprimându-le un patriotism de valenţe reale.

Despre o asemenea BUCURIE de SUFLET, o bucurie de o profunzime unică am trăit Crăciunul anului 1989 în comunitatea românească dela Aachen din Germania.

Revolta sau revoluţia sau mai bine zis JERTFA tinerilor din România a găsit această comunitate în formare prin osârdia preotului Alexandru Pop, ajutat de

familia sa. Eram *"proaspăt"* refugiat politic după o *"plimbare"* peste Mureş, înnot şi trei *"plimbări"* peste frontiera cu Austria din care a treia a fost încununată de succes, o scurtă călătorie peste Austria şi o *"intrare"* incredibilă în Germania. Înarmat cu această experienţă unicat am ajuns la Aachen unde se percepea, deja în toamna anului 1989, un zumzet tot mai intens, o zvârcolire nemaiîntâlnită de popoare curioase, flămânde (de libertate) îngenuncheate până mai ieri şi, ca la un semnal nevăzut, Europa a început să se zguduie din toate încheieturile. Estul subjugat începea să se trezească la viaţă! Parcă începea să realizeze forţa nemaiîntâlnită pe care o simţea că o are. Popoarele începeau să-şi spună păsul, la început mai cu frică, după aceea tot mai răspicat ajungând să răcnească, în cele din urmă, prin demonstraţii interminabile. După Polonia cu breşa în *"monolitul"* sistemului comunist, părut inexpugnabil, Ungaria a realizat un unicat pentru Est Germanii staţionaţi cu miile pe teritoriul ei înlesnindu-le plecarea în Germania Federală, deschizându-le (doar pentru ei) frontiera de Vest. Au urmat cronologic, imensele demonstraţii din Germania de Est şi căderea *"zidului ruşinii"* dela Berlin, cu trăirile emotive în creştere pentru comunitatea românească chiar dacă din România încă nu se auzea nici un semn. Şi deodată, la mijlocul lui Decembrie '89 o erupere de ştiri cu descărcarea puştilor automate pe străzile Timişoarei au *"aruncat în aer"* liniştea aparentă, prevestitoare de furtună a acestor comunităţi şi au îndoliat şi au ocupat în exclusivitate toate ştirile de pe mapamond. După *"revoluţia de catifea"* a urmat baia de sânge dela Timişoara - indiferent de cum s'a numit revolta - care a lăsat înmărmurite pentru un timp indefinit întreaga Europă. Violenţa şi absurditatea regimului comunist din România a atras după sine această puternică mişcare românească în care s'au sacrificat tineri fără de vină, pe care noi creştinii îi numim martiri.

Tot ceea ce se credea legat pentru totdeauna începea să-şi arate slăbiciunea şi furia popoarelor pe un sistem anchilozat, învechit şi depăşit, nu mai putea fi stăvilită. O lume veche se năruia şi alta nouă, necunoscută, se năştea, - semnificativ - odată cu Naşterea Domnului! Şi cu ea şi un nou popor român îmbibat de o bucurie fără seamăn, de o bucurie divină pe care numai cele mai nobile sentimente ale vremurilor, împlinirea unor aspiraţii la care nici nu îndrăzneai să te gândeşti, ştergea vălul lacrimilor de pe ochii împăienjeniţi de anii asupritori şi aducea o alinare nemaiîntâlnită. Ne-a fost dat să trăim, atunci la Aachen momente unice pe care, sunt convins, nu o să le avem prea des în viaţă. A fost un moment divin, sublim, o bucurie majestică, care a umplut sufletele tuturor Românilor de o imensă speranţă că nenorocirea a luat sfârşit şi pe feţele tuturor se putea citi fericirea, în locul amărăciuniii de până atunci. Parcă nu înţelegeam de ce suntem fericiţi, dar trăirile acelor zile ne-au marcat pentru toată viaţă prin unicitatea sublimă a lor. Ca niciodată, toţi ne simţeam FRAŢI, aşa cum nu am fost poate niciodată, trăiam din plin intensitatea zilei cu o răbufnire curajoasă, acerbă transmiţându-ne unii, altora toate îndoielile, toate frământările şi marea nelinişte care ne măcina. Cum va fi? Ce va urma? Întrebări neliniştitoare care au rămas fără răspuns până astăzi! Ne-am dus pe jos până la Timişoara. Nu ne puteam dezlipi de televizoare, ştirile urlau şi noi parcă am prins aripi vorbind toţi deodată, împărtăşindu-ne aceleaşi ştiri pe care, de fapt, le ştiam toţi. Dar parcă primeau altă valoare când ni le spuneam unul altuia, toţi rămânând surprinşi de ce spunea celălalt, deşi ştiam toţi, toate. Îngerul Gavril ne-a adus şi nouă vestea cea cu BUCURIE MARE. Nu ne venea să credem, nu ştiam de fapt ce să credem. Eram nişte copii, curaţi la suflet, dar total neinstruiţi în cele ce se întâmplau. Ziarele germane vorbeau de cifre care ne aduceau fiori reci pe spinare: morţi cu miile. Iar noi nu eram acolo, acasă, ca să putem fi împreună cu acei minunaţi oameni necunoscuţi, fraţii noştri care se jertfeau şi pentru noi, mureau şi pentru noi. Ştirile ne înnebuneau fiindcă erau tot mai îngrozitoare. Legăturile telefonice nu funcţionau, aşa că se vehicula toate aberaţiile.

Nu ne mai răbdam locului doar să stăm. Am ieşit în stradă, la demonstraţii, să strigăm, să urlăm, să ne spunem ofu şi să ne descărcăm năduful. Am făcut demonstraţii la Aachen, lângă Domul secular, la Bonn în faţa ambasadei române, unde s'au adunat mii de oameni. Zile în şir am rămas pe străzi cerând câte ceva, în fiecare zi altceva, toate de-a valma, practic, fără o coordonare eficientă.

Frăţietatea cu Românii rămaşi acasă la discreţia unor răuvoitori au umplut străzile Germaniei, ca de altfel ale întregii Europe şi ale Americii, care priveau cu simpatie şi înţelegere frământările şi căutările noastre. O întreagă babilonie a unor înfierbântaţi neexperimentaţi, deşi entuziaşti până la maximum. Crăciunul acelui an a adus şi implantat între noi ajutorarea lucrătoare în care nu a mai contat nimic ce ne despărţea, ci doar ce ne unea. Nimeni din cei de atunci nu va putea uita vreodată că în ajunul de Crăciun, un camion cu o remorcă dela Malterser Hilfe a fost încărcat cu de toate, în câteva ore - Românii, Nemţii şi toţi care s'au nimerit pe acolo sau au auzit ce se întâmplă în România aduceau tot ce aveau în frigider, din bucătăria lor, sau cumpărau pe loc aşezându-le cu grijă în acel camion al mântuirii, donându-şi hainele din casă în buzunarele cărora puneau diverse sume de bani - şi a plecat cu mesajul lacrimilor noastre curate ajungând în Timişoara, la biserica din Elisabetin, în ziua de Crăciun. Şi după aceea încă luni de zile prin jertfelnicia unui pictor român din Aachen şi voluntariatul multor Români de bună credinţă au plecat nenumărate ajutoare pentru Români.

Momentele acelea de o solidaritate impresionantă pot fi asemuite cu împlinirea mesajului angelic de BUCURIE MARE. De o reală înnoire sufletească, care ne-a descătuşat de toate cele lumeşti şi legăturile efemere cu timpul din trup. A fost bucuria care ne-a ridicat la cer. Iar rezultatele s'au arătat ca atare. A fost o fierbere rară, dela Dumnezeu. În această *"stare de bucurie"* se împlineşte dorinţa divină. Ea este cea care ne poate duce la cer şi ar schimba radical relaţiile interumane. Această sfântă bucurie este adevăratul mesaj angelic al Naşterii Domnului care transformă natura umană. Aşa ne vrea Iisus Hristos: curaţi, lipsiţi de orice făţărnicie, de orice răutate cu o simţire de frate pentru aproapele nostru căzut câteodată între tâlhari, care cuprinde în totalitate dimensiunea de frate. Iată semnul care trebue să-l citim pentru Crăciunul familiei noastre de Creştini şi Români.

Cu sufletele curate nădejdea noastră în posibilitatea mântuirii se întăreşte izvorând noi speranţe descătuşate de o revoluţie spirituală tămăduitoare. Entuziasmul acestui moment sublim ne-a ridicat la cer, dar lipsa de experienţă şi uneltirile celui Rău ne-au aruncat înapoi în noroi. Depinde de noi, de fiecare să ne înnoim prin beneficiul harului pe care-l primim, dacă ne străduim pentru el, ca această stare de sublim necesar pentru mântuire, să persiste ca fiecare Român creştin şi toţi împreună pentru dragostea pe care am lăsat-o înapoi, însă niciodată de uitat: România, să ne aducă acea BUCURIE MARE vestită până la sfârşitul veacurilor de Arhanghelul Gavril, al Naşterii Domnului şi al renaşterii fiecăruia şi în cele din urmă să se împlinească scopul final, reînnoirea spirituală a tuturor şi a României.

În duh şi adevăr

PRAZNICUL NAŞTERII - SĂRBĂTOAREA INIMII

Sergiu GROSSU

Crăciunul este praznicul Naşterii Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, praznicul sfânt al înomenirii lui Dumnezeu. Şi ce înseamnă ziua de naştere dacă nu un prilej de participare la bucuria unui suflet drag, o împreunare de inimi cu aceleaşi simţăminte, răsfrângerea în afară a dragostei noastre faţă de cel ce-şi serbează ziua venirii lui pe pământ? Din păcate, noi denaturăm sensul aniversării, deoarece persoana sărbătorită rămâne în umbră, şi accentul se pune pe banchetul propriu-zis, pe mâncare şi băutură, pe chefurile la care se vorbesc cuvinte urâte, se vântură faţarnice aprecieri şi se uneltesc tot felul de intrigi.

De ce să nu recunoaştem că noi, creştinii, nu trăim pe deplin, nu reeditâm - pe plan lăuntric - evenimentul acesta unic care este dezbrăcarea lui Dumnezeu de Sine Însuşi şi coborîrea Lui pe pământ, luând *"un chip de rob"* şi *"făcându-se asemenea oamenilor"* (**Filipeni, 2.7**). Cu alte cuvinte, nu participăm, împreună cu îngerii, cu păstorii şi cu magii de odinioară, la marea şi sublima taină a Întrupării. Nu suntem capabili să realizăm ce s'a întâmplat acum două mii de ani, într'o noapte sfântă, când îndurarea lui Dumnezeu s'a revărsat asupra umanităţii suferinde, când zidul de despărţire dintre Creator şi creaturile Lui s'a prăbuşit, când cerul s'a coborît pe pământ ca să ridice pământul la ceruri.

Aşa stând lucrurile, Naşterea Mântuitorului devine, pentru o bună parte din noi, Românii exilului, mai degrabă ***un pretext*** şi nu obiectivul central al bucuriei. Uitând de Prunc pe care Tatăl cel Ceresc *"L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El"* (cum scrie Apostolul Pavel în a 2-a sa epistolă către Corinteni, cap.5, versetul 21), ***noi sărăcim Crăciunul de semnificaţia lui creştină***, de vreme ce şi Biserica, şi Evanghelia, şi Peştera Betleemului nu sunt altceva decât nişte realităţi exterioare nouă, reprezentând ceva ***din afară*** şi care n'au nimic comun cu preocupările şi apetiturile noastre cotidiene.

Din cauza acestui aspect formalist al credinţei, exigenţele lui Dumnezeu, în legătură cu viaţa noastră spirituală, rămân pur şi simplu ***periferice*** şi, ca atare, irealizabile. Să nu neglijăm ceea ce ne învaţă Scripturile şi anume, că noi trebue să capitulăm în faţa unui ***legământ nou***, care constă în aceasta (zice Domnul): *"Voi pune legile Mele în mintea lor şi le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, şi ei vor fi poporul Meu"* (**Evrei, 8.10**). Legea cea nouă, odată asimilată, ajunsă principiu intim şi director al interiorităţii noastre convertite, capătă puteri centrifugale, ţâşneşte spontan şi irezistibil din lăuntru spre mediul ambiant, actualizându-se în faptele credinţei, printr'o surprinzătoare evoluţie calitativă.

Iată de ce socotim noi praznicul Naşterii drept sărbătoarea inimii. A unei inimi care se pregăteşte să-L primească pe Iisus; în care ***trebue*** să se nască Fiul lui Dumnezeu, conform revelaţiei paulinice: *"Copilaşii mei, pentru care iarăşi simt durerile naşterii, până ce va lua Hristos chip în voi"* (**Galateni, 4.19**). Este vorba, bineînţeles, de o inimă *"zdrobită şi mâhnită"*, întocmai inimii lui David, după păcatul săvârşit cu Bat-Şeba, nevasta lui Urie Hetitul. *"Dumnezeule, Tu nu dispreţuieşti o inimă zdrobită şi mâhnită"*, va striga el în psalmul pocăinţei. Inima noastră împietrită - inima *"tare ca piatra"* - trebue să se zdrobească. Eul nostru îndărătnic şi tăgăduitor trebue să se sfâşie sub apăsarea regretelor. Omul cel vechi, omul răzvrătirilor şi al orgoliului, trebue să se spargă în ţăndări, pentru ca în locul rămas gol să ia chip Iisus, definitiv şi tutelar. Noi ne micşorăm şi El, Pruncul slavei dumnezeieşti, creşte în noi, ca să putem afirma, împreună cu Apostolul Neamurilor: *"Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine"* (**Galateni, 2.20**).

În Iisus, Cel născut în Ieslea Betleemului, ni se descoperă intimitatea profundă a dumnezeirii, întrucât El este *"chipul Dumnezeului celui nevăzut"* (**Coloseni, 1.15**). Prin naşterea lui Iisus, Dumnezeu coboară din transcendenţă în Istorie, se înomeneşte, devine concret şi pipăibil, ca să instaureze, pe pământul convulsionat de forţele Urii, hegemonia Dragostei şi-a Iertării, certitudinea unei mântuiri veşnice, pe care un înger al Domnului a vestit-o păstorilor înfricoşaţi de strălucirea luminii: *"Nu vă temeţi, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s'a născut un Mântuitor care este Hristos, Domnul"* (**Luca, 2.10-11**).

* * *

Planul supranatural al lumii invizibile cuprinde două categorii de duhuri: ***duhurile rele***, necurate, satanice, cunoscute sub numele de demoni sau draci şi ***duhurile bune***, adică îngerii, care sunt *"duhuri slujitoare, trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moşteni mântuirea"* (**Evrei, 1.14**), întocmai îngerului Gavril, trimis de Dumnezeu *"într'o cetate din Galileia, numită Nazaret"*, ca să aducă fecioarei Maria vestea naşterii lui Iisus Hristos: *"Nu te teme, Marie, căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Şi iată că vei rămânea însărcinată şi vei naşte un fiu, căruia îi vei pune numele Iisus..."* (**Luca, 1.26-35**).

Îngerii intervin mereu, ca *"duhuri slujitoare"*, în viaţa lumii vechi-testamentare. Când Dumnezeu a hotărît să pedepsească pe Sodoma, a trimis doi îngeri, care au străuit pe lângă Lot, îndemnându-l: *"Scoală-te, ia-ţi nevasta şi cele două fete care se află aici, ca să nu pieri şi tu în nelegiuirea cetăţii!"* Şi fiindcă Lot zăbovea, *"bărbaţii aceia"* (respectiv îngerii) l-au apucat de mână pe el, pe nevastă-sa şi pe cele două fete ale lui, căci Domnul vroia să-l cruţe; *"l-au scos şi l-au lăsat afară din cetate"* (**Geneza, 19.1-17**). Şi cine altul, dacă nu un înger, va închide gura leilor flămânzi, în groapa în care Daniel se afla aruncat, din porunca lui Dariu, împăratul Babilonului? După cum mărturiseşte însuşi proorocul: *"Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său şi a închis gura leilor, care nu mi-au făcut nici un rău, pentrucă am fost găsit nevinovat înaintea Lui!"* (**Daniel, 6.22**).

Ca şi în Vechiul-Testament, îngerii sunt prezenţi - aşa cum am văzut deja - şi în perioada Noului-Testament, arătându-i-se Maicii Domnului, povăţuindu-l pe Iosif, slujind pe Iisus şi pe ucenici, deschizând uşa temniţei în care zăceau zăvoriţi apostolii, izbăvindu-l pe Petru. De-a lungul veacurilor, îngerii s'au descoperit tuturor celor ce-au crezut în jertfa Mântuitorului, care n'au vrut să se închine stăpânirilor ostile cauzei lui Dumnezeu, preferând să-şi sacrifice mai degrabă vieţile lor decât să accepte taina fărădelegii potrivnicilor credinţei. Precum ne asigură Psalmistul: *"Când strigă un nenorocit, Domnul aude, şi-l scapă din toate necazurile lui; îngerul Domnului tăbărăşte în jurul celor ce se tem de El, şi-i scapă din primejdie"* (**Psalmul 34.6-7**).

* * *

Sărbătoarea Crăciunului este sărbătoarea inimii. De aceea, în inima fiecărui cititor al revistei noastre, în inima fiecărui Român din ţară sau de peste hotare, o spun din nou: ***trebue să se nască Fiul lui Dumnezeu.*** Fiindcă *"de o mie de ori de s'ar fi născut Hristos în Betleem* - ne atrage atenţia celebrul pedagog şi filosof german Wilhelm Foerster - *şi nu S'a născut în tine, tu eşti pierdut pe veci!"*

Din momentul naşterii Domnului în străfundurile fiinţei noastre, o revoluţie lăuntrică se produce. El devine stăpânul casei, singurul stăpân, prin detronarea vechilor tirani ai sufletului, instaurându-şi harul şi binecuvântarea Sa. Chiar dacă în preajma noastră este negură şi întuneric, în noi se va face o mare lumină. Steaua care a luminat odinioară drumul Magilor spre Betleemul din Iudeea, steaua păcii şi-a iubirii, va răsări pe bolta inimii împăcată cu Dumnezeu.

Dacă vrem să dăm un sens existenţei noastre vremelnice, în noaptea tot mai adâncă a lumii în care trăim, în noaptea dezmăţului şi-a apostaziilor ruşinoase, să nu-L refuzăm pe Iisus. Să ne prăbuşim în faţa Pruncului divin, cu toate păcatele, cu toate poverile şi văgăunile din noi, cu toată stârpiciunea noastră sufletească. Pentru a căpăta iertare şi pace. Pentru a ne înfrumuseţa viaţa şi a ne sfinţi idealurile. Pentru a deveni, asemenea Magilor şi păstorilor, vestitori ai Naşterii lui Iisus, drumuitori spre Betleemul veşniciei noastre, într'o societate din ce în ce mai ostilă lui Dumnezeu. Şi veghind la curăţia credinţei, aprinşi de focul dragostei lui Hristos, să ne învrednicim a cânta laolaltă cu îngerii: *"Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte şi pace pe pământ între oamenii plăcuţi Lui!"*

MODELUL BLAGA, ILUSTRAT DE PANA AFECTIVĂ A LUI PETRE HOSSU

Urmare din pag. 12

*La apariţia cărţii lui Mircea Eliade, în timpul războiului, pe atunci autorul fiind consilier cultural la Lisabona, la legaţia noastră - <**Noua Portugalie şi revoluţia lui Salazar**>, - Blaga mi-a împărtăşit următoarea remarcă: <Salazar n'a făcut nici o revoluţie, Portugalia este azi o ţară săracă, nevoiaşă, înapoiată!> Iar viitorul avea să-l confirme pe poetul-filosof <nepractic, cu capul în nori...>*

Tot aşa s'a surâs de depoziţia martorului Lucian Blaga, la procesul comunistului Zevedei Barbu (asistent la catedra de Filosofia culturii - n.n.), *unde poetul-filosof a demonstrat prin citate din eseurile acuzatului, că el nu poate fi bănuit câtuşi de puţin că ar fi partizan al gândirii marxiste".* Adevărul a ieşit la lumină, după război, când Zevedei Barbu va întoarce spatele comuniştilor, plecând definitiv în Vest, ca apoi să ocupe un post de profesor de filosofie la Universitatea din Glasgow.

"Într'o scrisoare către Radu Stanca, publicată în acel volum <Un roman epistolar>, Ramon il declară pe Lucian Blaga ca un om fără simţire faţă de semenii lui, care nu se iubeşte decât pe sine, pe ai lui şi opera sa, sensibil doar la subiecte legate de opera lui şi la consideraţii şi aprecieri asupra acesteia". "Enunţul lui Ramon că nu ţinea la nimeni, e fals; sunt încredinţat că a ţinut mult-mult la mine. Aceasta se citea în privirea lui caldă, învăluitoare ce mă cuprindea, în timpul convorbirilor, sau în lungi pauze ale tăcerii." Sensibilitatea lui Blaga la duşmănile semenilor, e ilustrată în rândurile ce urmează:

"După puseul tuberculos din început de Iunie 1948, bunăvoinţa lui Blaga cu starea sănătăţii mele, i-au devenit oarecum obsesive. De fiecare dată când ne întâlneam, îndeosebi din Ianuarie 1953, întâia lui întrebare era cum o duc cu sănătatea. Probabil că în optica lui de 1905, să zicem, el mă vedea un condamnat fără drept de apel. În acest sens, era preocupat şi de numeroasa mea familie, aveam trei copii mici."

În calitate de profesor de *Filosofia culturii*, Blaga e prezentat de studentul său ca o mare şansă a generaţiei sale. Crezând în predestinare, Petre Hossu e convins că *"Lucian Blaga a fost rânduit celor din generaţia sibiană. De o parte eram legatarii în spirit ai acelei splendide generaţii; de altă parte ne-a fost hărăzit ca magistru în epoca noastră de formaţiune şi - în sfârşit - decurgeam din epoca sa, ca periodicitatea elementelor din tabloul mendelean..." "Apropierea de poetul-fiosof ne încorpora în miezul ambianţei creatoare. Pentru Blaga, pasiunea unuia dintre noi pentru o problematică urmărită cu pasiune, ca apoi să se întrupeze într'o lucrare filosofică, departe de a fi insolenţă juvenilă şi o tentativă nesăbuită şi fără acoperire, era o faptă deplin firească. Astfel, prezenţa lui Blaga, generatoare de efervescenţă creatoare în rândul nostru, se actualiza în fecundele dezbateri ce se desfăşurau în şedinţele de seminar dela filosofia culturii. Asemenea cu tot ce e firesc, dezvoltarea noastră în ambianţa poetului filosof, a magistrului de filosofia culturii, s'a petrecut fără zdruncinături, în deplină discreţie."*

Ca dascăl, Blaga era lipsit de rutina didactică şi pedagogică, ne informează autorul. La seminariile de filosofia culturii, *"îşi lăsa mânjii să zburde"* şi *"urmărea cu multă concentrare, cu bărbia în palmă, privirea fosforescentă, referatul, apoi lăsa discuţiile să se desfăşoare în voie"*. Şi astfel aveau loc *"memorabile şedinţe de seminar"*. La examene, punea întrebări criptice, îl lăsa pe student să-şi expună ideile, iar la sfârşit îl aprecia, cerându-i indexul pentru notare.

Amintirile lui Petre Hossu se referă îndeosebi la anii '40, când, paralel cu munca didactică, Blaga îşi concretiza inegalabila capacitate creatoare printr'o dinamică activitate publicistică. În aceşti ani publică studiile *"Diferenţialele divine"*, *"Despre gândirea magică"*, *"Religie şi spirit"*, volumul de poezii *"Nebănuitele trepte"*, piesa de teatru *"Arca lui Noe"*, precum şi cele trei trilogii din sistemul său filosofic, intitulate *"Trilogia culturii"*, *"Trilogia cunoaşterii"* şi *"Trilogia valorilor"*.

Revista ***"Saeculum"***, fondată de Blaga în anul 1943, stimula activitatea de creaţie a studenţilor, publicând cele mai valoroase lucrări ale lor. Erau anii rostirilor filosofice şi ai polemicilor de idei.

A rămas memorabilă în istoria culturii noastre, polemica dintre teologi şi Lucian Blaga, referitoare la conţinutul cărţii ***"Religie şi spirit"***, publicată de poetul-filosof în anul 1942. Comentariile lui Petre Hossu privitoare la această polemică vin să clarifice confuzia teologilor implicaţi, care trăgeau de fapt într'o *"ţintă falsă"*. Sub acest aspect, Hossu opinează, printre altele, *"că reacţia violentă a teologilor a rezultat dintr'o introvertire de planuri - viziunea mitologică, întrupată în Creştinism, au confundat-o cu ficţiunea"*. Autorul ţine să precizeze că *"viziunea mitologică a lui Blaga asupra creştinismului, poate fi înţeleasă numai în contextul viziunii lui globale filosofice. Pentru Blaga, mitul, existenţa în mit sunt mai reale decât realitatea"*. De aici judecata de valoare a autorului, potrivit căreia, geniul mitologic blagian *"a fost în stare să sesizeze naşterea mitului din realitate - existenţa istorică a Galileanului se transfigurează în mitologie, într'o viziune superioară, transcedentală, asupra realului, rezultând de aici o realitate mai profundă, mai autentică decât lumea dată"*.

Deşi îşi publica studiile filosofice în revista ***"Gândirea"*** şi fusese prieten cu **Nichifor Crainic**, *"Blaga se temea de gura spurcată a lui Crainic, redutabil polemist, care i-a şi destinat la început de 1943, acel veninos pamflet <Iulian Apostatul>, care actualiza veninul teologilor dezamăgiţi de discrepanţa dintre ceea ce aşteptau dela Blaga şi ceea ce le era hărăzit să vadă, să capete dela mult iubitul prezumtiv doctrinar al Ortodoxiei"*.

"Memorialul Lucian Blaga" e cartea unui destin şi a unor destine. Răspunsurile lui Hossu la întrebările lui Oprişan generează pagini fascinante, de roman biografic, extrem de atractiv la lectură şi aproape imposibil de recenzat, mai ales datorită multitudinii de aspecte şi cantităţii de informaţii conţinute.

Studiul comparativ, ***"Marginalii la teatrul lui Blaga"*** scris de studentul Petre Hossu în anul 1942, încununează în chip fericit acest ***"memorial"*** şi reprezintă o viziune superioară de abordare a specificului poetico-filosofic al teatrului blagian, ca *"lume dramatică nouă"*, în istoria teatrului universal. Inspirata comparaţie cu teatrul shakespearean, e o demonstraţie cât se poate de convingătoare despre *"singularitatea"* acestui teatru, care *"se apropie mai mult de teatrul antic, decât de drama modernă"*. Hossu vede o apropiere între teatrul lui Blaga şi dialogurile platoniciene şi îi atribuie acestui excepţional dramaturg, meritul de a fi revoluţionat teatrul modern, uneori *"facil şi bulevardier"*.

Prin varietatea, uneori excesivă, a aspectelor de viaţă prezentate, ca şi a ideilor de cultură filosofică şi literară, ***"Memorialul Lucian Blaga"*** este o carte esenţială de referinţă în cultura românească şi reprezintă o modalitate originală de ilustrare a unei personalităţi creatoare.

George BĂJENARU

ÎMI ADUC AMINTE...

Gabriel BRÂNZARU

Mi-a rămas şi acum vie în memorie, fraza rostită pe 11 Noembrie 1995, de către Ambasadorul Franţei la Bucureşti, excelenţa sa Domnul Bernard Boyer: A MURIT AZI DIMINEAŢĂ ŞI DEJA MI-E DOR DE EL!

O zi fatidică, aceasta de 11. Acum, când scriu, îmi vine'n minte şi celălalt 11, dar Septembrie 2000. Ce coincidenţă stranie de zile'n calendar!

Până pe 14 Noembrie, când a avut loc înmormântarea, s'au perindat pe la catafalcul SENIORULUI peste 1.000.000 de oameni, iar în ziua funeraliilor, în Piaţa Revoluţiei nu puteai arunca un ac. Peste 300.000 de oameni au venit să-l conducă pe ultimul drum pe cel căruia i se spunea, SENIORUL politicii româneşti! Şi asta, în condiţiile în care Domnul Iliescu şi guvernul Văcăroiu nu declaraseră funeralii naţionale.

În încrâncenarea şi voinţa lui irezistibilă de a impune Partidul Naţional Ţărănesc Creştin Democrat pe scena politică de după 1990, (partid lăsat moştenire de IULIU MANIU şi de MIHALACHE în închisorile comuniste, unde din păcate aceştia din urmă şi-au găsit şi tragicul sfârşit), am avut onoarea şi privilegiul ca împreună cu alţi tineri de atunci să-l cunosc pe CORNELIU COPOSU.

Era un conviv şi practic, pentru noi a făcut posibilă legătura între două generaţii, atât de diferite, ale politicii româneşti. Una, cea interbelică, al cărei exponent era, cunoscută foarte puţin de noi înainte de '89, însă plină de farmecul şi noblleţea dată de istoria zbuciumată a României acelor ani, şi cealaltă, de după '90, o generaţie care de-abia ieşita din dictatura comunistă, dar bântuită de figuri marcante ale acelei epoci, Ion Iliescu, Alex. Bârlădeanu, Dan Marţian ş.a., încercau să se afirme pe scena politică.

Cu toate că cei din urmă, foştii comunişti, care atunci îşi spuneau FSN-işti, mai târziu PDSR-işti şi mai pe stil nou, acum, social democraţi aveau în mână toate pârghiile puterii, resursele financiare, massmedia şi instituţiile publice care erau controlate de o oligarhie strâns unită în jurul lor (ca şi acum de altfel), balanţa popularităţii şi a simpatiei electoratului înclina încet şi clar spre SENIOR.

Născut la 20 Mai 1914, la Bobota-Sălaj, în familia protopopului Greco-Catolic Valentin Coposu, o familie cu rădăcini adânci atât în tradiţiile politico-culturale cât şi cele religioase ale mediului românesc ardelean. Crescut apoi în preajma lui IULIU MANIU, unul din marii artizani ai Unirii dela 1918, care devine mentorul şi modelul său de-a lungul întregii sale existenţe. După studiile juridice şi economice ale Universităţii din Cluj, devine secretarul personal permanent al lui MANIU, iar apoi secretarul politic până la arestarea acestuia în 14 Iulie 1947. Ne uimea cu cunoştinţele sale vaste de istorie, pe care ni le descria ca un martor ocular al acelor evenimente. Avea o personalitate fantastică şi doar simpla lui prezenţă îţi crea o stare de admiraţie. Atunci când vorbea SENIORUL, în şedinţele CPUN-ului anilor '90, unde erau reprezentate toate partidele, 70% - pro Iliescu - restul Partidele Istorice, în sală se făcea o linişte totală şi-l ascultau cu toţii, nici la Iliescu nu se'ntâmpla acest lucru.

Ce s'a întâmplat după aceea, se ştie. SENIORUL nu a mai rezistat fizic şi cei 18 ani de temniţă comunistă, au reuşit să frângă visul de a crea o DEMOCRAŢIE REALĂ ŞI PROSPERĂ. 18 ani din viaţă petrecuţi în aresturile Securităţii şi penitenciarele Văcăreşti, Jilava, Piteşti, Craiova, Aiud, Gherla, Capul Midia, Râmnicu-Sărat, dintre care ultimii opt ani, a fost total izolat. *"La Râmnicu-Sărat am făcut ultima parte a puşcăriei. Iluminarea era asigurată de un bec de 15w, iar în timpul iernii nu se făcea încălzirea celulei. E adevărat că fiind foarte veche şi clădită din două rânduri şi jumătate de cărămizi, nu se simţea nici o deosebire între vară şi iarnă; era aceeaşi temperatură rece şi întuneric. Ferestruica celulei era în permanenţă oblonită pe dinafară ca să nu se poată vedea cerul. De altfel, geamul era de neatins dela înălţimea la care era situat. Era o interdicţie absolută de a face uz de pat, în afară de cele 8 ore, care erau destinate somnului; în timpul zilei trebuia să stai în picioare sau să stai pe tinetă. Deci nu aveai dreptul să te aşezi pe pat, nu aveai cu cine să vorbeşti. În ultimii 8 ani nu am rostit nici măcar un singur cuvânt şi la ieşirea din închisoare uitasem să vorbesc."* Totuşi, germenii acestui ideal, conservaţi în anii istoriei prin închisorile comuniste şi mai târziu în anii dictaturii ceauşiste, de către SENIOR şi un grup de prieteni apropiaţi dânsului, supravieţuitori ai regimului bolşevic, printre care şi Ion RAŢIU, au reuşit să încolţească într'o guvernare CDR 1996-2000.

Chiar dacă, din varii motive, germenii n'au reuşit să rodească pe deplin, convingerea mea este că o dată, dacă nu noi, poate copiii noştri, după ce le vom povesti despre cel mai respectat om politic din ultimii 100 de ani, vor prelua visul înaintaşilor de a crea o democraţie reală şi prosperă şi-l vor duce mai departe, acolo unde MANIU, MIHALACHE şi CORNELIU COPOSU au sperat să-l realizeze.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Luna lui Indrea, ***anno Domini*** 1953, în RPR fu dominată pe plan ziaristico-oficial de două *"evenimente istorice"*: alegerile pentru sfaturile populare şi procesul dela Moscova al lui Beria et. comp.

● Nu interesează azi că ***alegerile*** din 20 Decembrie 1953 au reprezentat *"o strălucită victorie a orânduirii noastre socialiste"* (toţi deputaţii aleşi, în număr de 135.220, făceau parte din FDP). Interesează cât de cât deşănţata propagandă duală: ridicarea în slăvi a *"zilelor de sărbătoare"* (nici într'un caz a Crăciunului!) oferite de scrutinul *"popular"* şi criticarea la sânge a *"elecţiunilor burgheze"* din perioada interbelică dela noi, din actualitatea imediată a lumii libere. Pentru ca *"argumentele"* să capete greutate (şi legitimitate...), *"problema"* e abordată ştiinţific(!) şi obiectiv(!!), cam în felul următor: *"Vom da votul nostru candidaţilor FDP!"* (da' mai erau şi alţii?!?); *"Cine sunt candidaţii burgheziei în alegerile din lagărul capitalismului"*; *"Cu toţii la vot!"*; *"Circul electoral în ţările capitaliste: Papa Pius al XII-lea se transformă în agent electoral, propaganda religioasă şi afurisenia sa venind în sprijinul candidaţilor partidelor reacţionare"* (orice asemănare cu prezentul românesc e pură întâmplare?); *"Poporul nostru votează pentru pace şi viitorul său fericit!"*; *"Sub conducerea partidului, sub steagul nebiruit al lui Lenin şi Stalin, înainte, spre noi victorii!"* (aici chiar c-au nimerit㠖...)

● Mai sunt alte titluri, mai sunt, dar, vai, ne lipseşte spaţiul tipografic. Aşa că trecem la al doilea subiect principal al lumii gazetăreşti. Ei, da, de data asta tonul e baritonal, stilul grav, harpist, exprimarea nemetaforică: *"Dela Procuratura URSS - **L.P. Beria** a fost trimis pe 16 Decembrie crt. în judecată, împreună cu alţi şase duşmani ai poporului, sub acuzarea de trădare de patrie, organizarea de complot antisovietic, săvârşire de acte teroriste, spionaj în favoarea guvernului mussavatist din perioada războiului civil. Toţi acuzaţii au fost condamnaţi la moarte. Pedeapsa capitală fu executată pe 23 Decembrie crt."* Nu ne simţim răzbunaţi aflând ce soartă a avut călăul din fruntea fiorosului organ represiv NKVD ce-a moşit criminala Securitate din ţara noastră, condusă de Teohari Georgescu, Al. Drăghici, Nicolski ş. cl. Căci Beria ***eiusdem farinae*** au avut ceea ce meritau, *"în ciuda marilor lor merite"*... Noi n'avem acum nici puterea, nici cheful să-i iertăm. Avem însă şi cheful şi puterea să nu-i uităm! *"Şi, după cum ideea de holocaust descalifică automat orice gândire de nuanţă nazistă, trebue s'avem şi noi puterea, afirmă H.R. Patapievici, de a impune lumii civilizate adevărul elementar că ideea de comunism implică în mod necesar devalorizarea omului şi exterminarea lui. Cât timp nu vom restitui memoriei demnitatea ei reparatorie, umanitatea celor ucişi şi prin nevrednicia noastră, a supravieţuitorilor, va rămâne în veci devalorizată. Cât despre fiinţa noastră actuală, ea va fi oricând susceptibilă de a fi, din nou, exterminată"*.

● Ni se rupe inima că, luându-ne cu vorba despre cele două *"teme"* (ca la croitorie, una pentru bărbaţi, alta pentru dame), nu putem să nu ne referim şi la altele. Mai ales că nu toate sunt de dârval㠖. Şi cum acea epocă de pre-aur nu putea fi zugrăvită din nuanţe, ci, după metoda presei comuniste, de-a dreptul cu ajutorul calificativelor, să exemplificăm: *"Roade bogate în colectivă"*; *"Tratament barbar aplicat prizonierilor de război de către armata americană"*; *"Substratul născocirii americane cu privire la <atrocităţile> din URSS"* (articol în *"Pentru pace trainică..."* semnat de nelipsitul comentator bolşevic Jan Marek); *"Conducerea colectivă - principiul suprem al conducerii de partid"*; *"Poziţia antiştiinţifică a istoriografiei burgheze din România veche"* (*"studiu"* al istoricului C. Daicoviciu); *"Stare de spirit antiamericană în Anglia"*; *"La a 60-a aniversare glorioasă a lui Mao"*; *"Forţa de nebiruit a statului sovietic"*; *"În prag de an nou, spectrul mizeriei apasă greu viaţa oamenilor muncii din ţările capitaliste"...*; *"Manifestaţii la Oslo împotriva decernării Premiului Nobel pentru pace generalului Marshall"*; *"Premii internaţionale Stalin (pentru pace) au fost atribuite scriitorilor Howard Fast, Pablo Neruda, Pièrre Cot, preotului italian (?!) Andrea Gagero"* etc.

● Încheiem rubrica de faţă şi anul (2003), în bună tradiţie românească: Sărbători vesele! 2004 mai bun! Noroc şi multă sănătate!

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

Dezvăluiri senzaţionale

Nefăcând abonament la cotidianul *"România liberă"*, de aceea am aflat cu oarecare întârziere despre publicarea, în acest ziar bucureştean, a unui articol de însemnătate majoră pentru istoriografia noastră. Este vorba despre materialul documentar *"Convenţiile secrete de colaborare dintre comunişti şi regimul Antonescu din 1941"*, de Vladimir Alexe, apărut pe pagina 3 a numărului *"României libere"* din ziua de Miercuri, 3 Septembrie 2003. Conform acestui documentar, au fost două înţelegeri secrete, încheiate la 11 Ianuarie 1941 şi în Iulie 1941 între reprezentanţi ai regimului antonescian şi membri importanţi ai Partidului Comunist din România (PCdR).

Prin convenţia de colaborare din 11 Ianuarie 1941, semnată de comisarul Petrovici, din partea lui Antonescu şi de Constantin David, membru al Comitetului PCdR - Bucureşti, *"Partidul Comunist se angaja să participe la evenimentele din 20-23 Ianuarie 1941 prin acţiuni anarhice în cartierele evreieşti, alături de poliţişti, derbedei şi hoţi. Comuniştii şi-au respectat angajamentele, aducând astfel o importantă contribuţie la consolidarea regimului Antonescu cu această ocazie. Participarea comuniştilor la devastarea cartierelor evreieşti din 20-23 Ianuarie 1941 este însă şi astăzi un <tabu> pentru istoria PCR. Şi nu înţelegem de ce"*.

În sfârşit, se recunoaşte că nu legionarii au devastat, în Ianuarie 1941, cartierele bucureştene locuite de Evrei, ci poliţiştii, comuniştii, derbedeii şi borfaşii. Prin urmare, a trebuit să treacă mai bine de 62 de ani ca o minciună monstruoasă - debitată încontinuu de antonescieni şi de comunişti pentru compromiterea Mişcării Legionare - să fie demolată, dezvelindu-se, implicit, un adevăr adânc îngropat.

În urma atacării trenului *"Patria"* de către comunişti, se va încheia a doua convenţie secretă de colaborare, semnată în Iulie 1941, de Eugen Cristescu, directorul Serviciului Secret de Informaţii (SSI) şi Ştefan Foriş, secretarul Partidului Comunist din România (PCdR). *"Prin această convenţie, comuniştii se angajau de a se abţine dela acte de sabotaj în industria de armament şi în transportul feroviar pe perioada războiului. SSI-ul, la rândul său, se angaja să nu trimită pe front nici un comunist, care, astfel, ar fi ajuns să lupte contra lui Stalin şi a URSS. În al doilea rând, de a nu-i preda pe comunişti lui Adolf Eichmann pentru a-i duce în lagărele germane. Iar în al treilea rând, de a nu se opune infiltrării către Bucureşti din ţară. În 1944, când a avut dovada colaborării lui Foriş cu regimul Antonescu, Stalin a ordonat o <epurare> masivă a comuniştilor din România, în primul rând a lui Ştefan Foriş şi a colaboratorilor săi. Dar şi utilizarea pe mai departe a directorului SSI, Eugen Cristescu. Asta pentru a nu mai vorbi de colaborarea mai veche, din 1938, a comuniştilor cu Frontul Renaşterii Naţionale, organizaţie carlistă."*

Se desprind din a doua înţelegere diabolică între regimul Antonescu şi comuniştii cel puţin trei adevăruri cutremurătoare:

1. Mareşalul Ion Antonescu era ocrotitorul comuniştilor români (desigur că nu şi al comuniştilor sovietici).

2. Eugen Cristescu, directorul SSI, acţiona ca agent al Moscovei. De aceea va fi păstrat în fruntea poliţiei secrete şi după 23 August 1944 şi nu va fi condamnat la moarte ca Antoneştii.

3. Inconştienţa (sau poate că-i vorba de o acţiune premeditată) de a nu-întemniţa pe toţi comuniştii, ci de a-i lăsa pe cei mai mulţi în libertate şi a-i încuraja să se infiltreze în Bucureşti va duce la marea trădare naţională din August 1944, act oribil în care comuniştii au avut un rol principal, alături de regele şi de liderii aşa-ziselor partide istorice.

Din acelaşi articol aflăm că Alexandru Iliescu, tatăl lui Ion Ilici Iliescu, a pledat în cadrul Kominternului pentru ocuparea Basarabiei de către Uniunea Sovietică.

Însă adevărul cel mai semnificativ, ieşit la lumină după aproape 63 de ani, este că legionarii n'au devastat nici o casă, nici un magazin.

Plină de relevanţă se impune şi înlocuirea sintagmei mincinoase *"rebeliunea legionară"* cu locuţiunea *"evenimentele din 20-23 Ianuarie 1941"*, care corespunde adevărului istoric.

Slavă Ţie, Doamne, că trăii ca să văd şi dezgroparea adevărurilor, pe care le cuprinde acest articol!

Mihai S.DERDENA

CITIŢI
ŞI RĂSPÂNDIŢI
ACEST ZIAR

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

VORONIN ŞI-A CREAT O UNIUNE A SCRIITORILOR COMUNIŞTI

Vladimir Voronin are nevoie de noua uniune de scriitori, *"Nistru"*, în campania sa electorală pentru ca *"aceasta să-i joace jocul şi să-l susţină printr'o propagandă procomunistă"*, a declarat preşedintele Uniunii Scriitorilor din Moldova, Mihai Cimpoi.

Vladimir Voronin a participat la inaugurarea unei noi uniuni a scriitorilor, numită *"Nistru"*, discursul său având un caracter antiromânesc, învinuind Uniunea Scriitorilor de promovarea culturii şi limbii române în Republica Moldova.

"Consider că crearea uniunii <Nistru> este o subversiune, prin care se urmăreşte distrugerea uniunilor de creaţie, în cazul de faţă - a scriitorilor, precum mai înainte s'a încercat crearea unei noi uniuni de jurnalişti, ceea ce nu le-a reuşit", a spus Cimpoi.

În opinia lui, uniunea *"Nistru"* va fi una antiromânească, care se va opune procesului cultural firesc de integrare europeană. *"Noi, ca instituţie de cultură, am promovat ideea unui proces de revenire la valorile democraţiei şi la valorile creştine, de revenire la alfabetul latin, şi am apărat în acest fel fiinţa noastră naţională şi limba română, care acum se află în pericol. Noi promovăm o politică culturală şi nu una politică. Cei care demolează identitatea noastră naţională sunt comuniştii, în special, Voronin. El este dezinformat de cei care i-au scris textul alocuţiunii, acesta fiind plin de neadevăruri"*, a conchis Cimpoi.

Solicitat să comenteze discursul lui Voronin, vice-preşedintele PPCD, Ştefan Secăreanu, a declarat că, în opinia lui, acesta se înscrie în şirul de atacuri murdare împotriva valorilor româneşti în Basarabia, împotriva intelectualilor, împotriva limbii române. *"De fapt, această declaraţie înseamnă un lucru: regimul lui Voronin este în agonie şi el caută cu orice preţ să atace, dar o face foarte primitiv. Seamănă cu purtarea unui animal rănit aflat în gura morţii"*, a conchis Secăreanu.

Potrivit primarului de Chişinău, Serafim Urechean, crearea uniunii *"Nistru"* este o adevărată tragedie. *"Nici chiar Stalin nu s'a încumetat să intre în conflict cu scriitorii"*, a mai declarat el.

PPCD: PICHETAREA AMBASADEI RUSE ESTE NONVIOLENTĂ

Potrivit unui comunicat al Biroului de presă al PPCD, creştin-democraţii protestează împotriva prezenţei militare ruse pe teritoriul Republicii Moldova şi împotriva nerespectării de către Federaţia Rusă a deciziilor reuniunilor OSCE dela Istanbul (1999) şi Porto (2002), privind retragerea trupelor de ocupaţie din Transnistria.

MITROPOLIA BASARABIEI OBŢINE CÂŞTIG DE CAUZĂ LA CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE DELA CHIŞINĂU

Curtea Supremă de Justiţie dela Chişinău a dat câştig de cauză Mitropoliei Basarabiei într'un proces intentat împotriva Guvernului moldovean.

Acum doi ani Guvernul a recunoscut Mitropolia Moldovei, structură locală a Patriarhiei ruse, drept succesoare de drept a Mitropoliei Basarabiei.

Mitropolia Basarabiei a atacat decizia la Curtea de Apel, care a refuzat să se pronunţe în acest caz, considerând că acesta ţine de competenţa instanţelor de judecată.

Curtea Supremă de Justiţie a anulat această decizie şi a dispus examinarea cazului de către un complet de judecători ai Curţii Supreme de Justiţie.

"În acelaşi timp, Ministerul de Interne şi Procuratura Generală au deschis dosare penale participanţilor la manifestaţiile de protest şi au iniţiat procedura de ridicare a imunităţii parlamentare a liderilor PPCD. Toate acuzaţiile aduse PPCD şi liderilor lui sunt nefondate, poartă un caracter eminamente politic şi au menirea să inducă în eroare opinia publică naţională şi internaţională. Astfel, puterea comunistă dela Chişinău îşi acoperă acţiunile de suprimare a libertăţilor fundamentale şi de reprimare a opoziţiei democratice cu pretexte de ordin juridic. Acţiunile în cauză reprezintă o executare orbească a comandamentelor dela Moscova, cuprinse în declaraţia Ministerului de Externe al Federaţiei Ruse din 4 Noembrie prin care administraţiei comuniste dela Chişinău i <se ordonă să suspende cu orice preţ manifestaţiile din faţa misiunii diplomatice ruse>", se arată în comunicat.

PPCD declară că acţiunile de pichetare a Ambasadei Federaţiei Ruse la Chişinău sunt paşnice, nonviolente, absolut întemeiate şi legale, conforme cu actele internaţionale privind drepturile şi libertăţile democratice, acestea neperturbând circulaţia transportului public şi nelezând onoarea şi demnitatea cetăţenilor.

Totodată, PPCD constată şi cu această ocazie că Federaţia Rusă urmăreşte permanentizarea stării de ocupaţie a Republicii Moldova, precizând că procesul de consolidare a dictaturii regimului Voronin este dirijat dela Moscova, forţele imperiale ruseşti considerând că doar astfel îşi vor putea menţine controlul asupra Republicii Moldova. *"În aceste condiţii, opoziţia democratică va continua manifestaţiile paşnice de protest, adresând organismelor internaţionale şi partidelor democratice din toată lumea, statelor membre ale CE, UE şi OSCE apelul de a adopta o poziţie principială faţă de tentativele administraţiei comuniste dela Chişinău de reprimare a PPCD şi a liderilor săi, precum şi faţă de prezenţa militară rusă în Republica Moldova şi să ceară ţării agresoare şi ocupante să respecte suveranitatea şi integritatea teritorială a statului nostru"*, se mai arată în comunicatul citat.

Reamintim că Luni, 10 Noembrie, ministrul Justiţiei, Vasile Dolghieru, a expediat pe adresa PPCD un avertisment prin care i se cere acestuia, în mod ultimativ, să înceteze neîntârziat acţiunile de pichetare a Ambasadei Federaţiei Ruse la Chişinău.

SUNDAY HERALD: BASARABIA: "CEL MAI DISPERAT COLŢ DIN EUROPA"

"Sărăcia împinge o mare parte din populaţie către munca în străinătate, către prostituţie sau chiar spre automutilare. Potrivit datelor statistice, aproape o cincime din cei 4.300.000 de locuitori ai Republicii Moldova au plecat în străinătate în căutarea unei vieţi mai bune. Iar cei mai mulţi dintre cei rămaşi ar proceda la fel dacă ar dispune de mijloacele necesare. Republica Moldova este astăzi o sursă de trafic de femei şi organe. Faptul că se poate trăi cu un singur rinichi i-a determinat pe mulţi moldoveni să plece în străinatate pentru a face rost de bani. Cu paşapoarte furnizate de gangsteri, trec graniţa în România şi pleacă apoi mai departe, în Turcia sau în Vestul Europei. Dar nu numai cei care se duc să-şi vândă rinichii, ci şi zeci de mii de femei pentru care singura modalitate de a scăpa de sărăcie şi mizerie este prostituţia. Pe străzile Chişinăului pot fi văzute afişe care arata cum o fată, aproape sugrumată într'un pumn uriaş, este schimbată pe dolari. Cu litere de-o şchioapă este scris: <Nu eşti de vânzare!>. Guvernul Republicii Moldova, singurul Guvern comunist din lume ales în mod liber, a ţinut recent un congres al partidului, cu tot dichisul decorului comunist: un portret imens al lui Lenin, iluminat de razele soarelui strălucitor, singura lumină într'o ţară cufundată în bezna mizeriei şi a sărăciei".

"Acelaşi Guvern declară că vrea cu disperare ca Republica Moldova să se alăture UE. Dorinţă deşartă, desigur, având în vedere nu numai sărăcia şi criminalitatea din Republica Moldova, ci şi instabilitatea sa politică", mai scrie sursa citată.

IURIE ROŞCA PRIMIT LA DEPARTAMENTUL DE STAT

Iurie Roşca, preşedintele Partidului Popular Creştin-Democart, şi Oazu Nantoi, liderul Partidului Social-Democrat, au avut o întrevedere cu responsabili dela Departamentul de Stat al SUA: Mark Taplin, şeful Direcţiei R. Moldova, David J. Kramer (Direcţia de Planificare Politică), Geff Goldstein şi Joshua C. Archibald (Oficiul Negociatorului Special pentru Conflictele Euroasiatice). Cei doi basarabeni au prezentat situaţia politică dela Chişinău, exprimându-şi regretul pentru abuzurile comise de guvernarea lui Voronin, acuzat de încălcarea drepturilor omului, imixtiune brutală în economie, corupţie şi revenire la modelul sovietic de exercitare a puterii. Ei au afirmat că Rusia nu-şi retrage armata de pe Nistru, cum au zis unii oficiali ruşi în preajma reuniunii OSCE dela Maastricht. Aşa-zisa federalizare urmăreşte menţinerea Basarabiei în sfera de influenţă a Kremlinului care manifestă tendinţe neo-imperiale tot mai agresive. Roşca şi Nantoi au cerut sprijinul SUA şi Uniunii Europene. Mark Taplin a spus că SUA şi UE insistă pe lângă Rusia să-şi respecte angajamentele luate la Istanbul şi la Porto, perspectiva europeană a Basarabiei fiind ireversibilă.

ULTIMA ORĂ

Demonstraţie la Chişinău: zeci de manifestanţi maltrataţi şi reţinuţi de poliţie

La Chişinău, au avut loc ciocniri între forţele de ordine şi protestatarii care manifestau în faţa Preşedinţiei, după ce poliţia a confiscat instalaţia de sunet şi boxele aşezate de aceştia în faţa palatului prezidenţial. Doi deputaţi creştin-democraţi Vlad Cubreacov şi Eugen Gârlă au declarat că au fost bătuţi de poliţişti atunci când au încercat să împiedice confiscarea echipamentelor. Corespondentul nostru la Chişinău transmite că zeci de manifestanţi au fost maltrataţi şi reţinuţi de poliţie.

Forţele de ordine au reuşit să deblocheze circulaţia pe bulevardul central al capitalei, însă în scurt timp grupuri numeroase, în special de tineri şi studenţi, au sosit în coloane în faţa Preşedinţiei şi s'au alăturat protestatarilor, blocând din nou circulaţia. Numărul protestatarilor se ridică, potrivit jurnaliştilor dela faţa locului, la 6-7 mii.

În faţa preşedinţiei şi parlamentului au fost aduse trupe numeroase de menţinere a ordinii, dotate cu scuturi şi bastoane. Ministerul de Interne a difuzat un comunicat în care se spune că organizatorii manifestaţiilor riscă pedepse de până la 5 ani închisoare pentru antrenarea minorilor în acţiuni de protest neautorizate. Într'un comunicat, Comitetul pentru Apărarea Independenţei şi Constituţiei Republicii Moldova îşi exprimă indignarea în legătură cu acţiunile poliţiei şi Securităţii contra manifestanţilor şi declară că aceasta este *"o provocare grosolană din partea puterii comuniste dela Chişinău, o încălcare flagrantă şi o sfidare directă a normelor internaţionale privind drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului"*.

În comunicat se spune că au fost bruscaţi şi bătuţi *"mai mulţi reprezentanţi ai partidelor politice şi organizaţiilor neguvernamentale care fac parte din Comitetul pentru Apărarea Independenţei şi Constituţiei Republicii Moldova"*.

Opoziţia părăseşte şedinţa parlamentului

Mii de protestatari au pornit în marş pe străzile Chişinăului, trecând pe la licee şi universităţi şi îndemnând elevii şi studenţii să li se alăture. Manifestaţiile să desfăşoară paşnic, incidente cu poliţia nu au avut loc ca în ziua precedentă.

Marşul a început după ce în şedinţa în plen a Parlamentului grupul majoritar de deputaţi a respins cererea opoziţiei de a transmite în direct la radioul naţional preconizatele dezbateri pe marginea planului rusesc de federalizare a Republicii Moldova. Grupurile parlamentare de opoziţie au părăsit sala de şedinţe, iar în lipsa lor deputaţii comunişti i-au invitat pe ministrul de Interne, şeful Serviciului de Informaţii şi Securitate şi procurorul general pentru a fi audiaţi în legătură cu protestele.

Preşedintele OSCE Scheffer critică memorandumul rusesc

Acordul de soluţionare a problemei transnistrene trebue să fie elaborat în baza a două documente şi să aibă la bază proiectul de acord elaborat de mediatori, OSCE, Rusia şi Ucraina, completat cu elementele pozitive conţinute în Memorandumul Moscovei - a declarat preşedintele în exerciţiu al OSCE, ministrul olandez de Externe Jaap de Hoop Scheffer, citat de agenţia rusă de ştiri *RIA Novosti*. De Hoop Scheffer şi-a exprimat speranţa că părţile vor reveni la rolul central al OSCE, după ce Preşedintele moldovean, Vladimir Voronin a refuzat să semneze proiectul memorandumului rus, document care a iscat proteste masive ale opoziţiei dela Chişinău.

Preşedintele în exerciţiu al OSCE a exprimat aceeaşi doleanţă şi într'o recentă discuţie telefonică cu ministrul rus de Externe, Igor Ivanov.

Jaap de Hoop Scheffer a criticat memorandumul rusesc, arătând că documentul *"nu prevede un mecanism concret de soluţionare a posibilelor conflicte între puterea centrală şi autorităţile regionale, cum nu prevede nici un mecanism de garanţii multilaterale, permiţând, în acelaşi timp, Transnistriei să blocheze deciziile luate la Chişinău"*.

Scheffer a mai spus că nu se aşteaptă ca la *summit*-ul OSCE dela Maastricht, din 1 şi 2 Decembrie, să fie semnat vreun document privind reglementarea transnistreană, deoarece, potrivit agenţiei ruse de ştiri, *"la reuniune nu va fi prezent liderul transnistrean, Igor Smirnov, republica sa nefiind membră a OSCE"*.

IVANOV: TRUPELE RUSEŞTI VOR STAŢIONA PE NISTRU PÂNĂ ÎN 2020!

Ministrul rus de Externe, Igor Ivanov, afirmă că numărul militarilor nu contravine Tratatului FACE (Forţele Armate Convenţionale în Europa) şi că deja a dispus elaborarea unui proiect pentru *"staţionarea contingentului militar rus în acest format"*. După finalizare, proiectul va fi trimis spre examinare Preşedintelui Vladimir Putin şi Consiliului Federaţiei.

"Dacă Federaţia Republicii Moldova şi Transnistriei va lua o hotărâre referitoare la prezenţa contingentului de pacificare rus pe teritoriul ei, acesta va fi trimis", a declarat ministrul rus al Apărării.

ECONOMICE

România va fi economie funcţională după încheierea reformelor

Raportul de ţară al Comisiei Europene recunoaşte progresele făcute de România, dar statutul de economie funcţională va fi atins abia după finalizarea reformelor, a precizat negociatorul-şef al UE cu România, Enrico Pasquarelli. El a declarat că vor fi monitorizate îndeaproape, în următoarele luni şi anul viitor, rezultatele în stabilizarea macroeconomică (menţinerea inflaţiei în scădere şi a deficitului bugetar mic), ca şi restructurarea economică, felul în care vor fi privatizate întreprinderile importante şi în modul în care va fi rezolvată problema arieratelor.

De asemenea, oficialul european a apreciat că problema corupţiei trebue tratată *"cu şi mai multă hotărire"*, remarcând că, în pofida eforturilor autorităţilor române, corupţia şi consecinţele acestui fenomen continuă să reprezinte o preocupare serioasă.

Pasquarelli, a spus că nu este foarte important dacă România va reuşi să finalizeze negocierile de aderare în anul 2004, aşa cum şi-a propus guvernul. Potrivit negociatorului-şef, calendarul negocierilor şi încheierea capitolelor de negociere ar reprezenta obiective secundare, *"important fiind ca transformările interne să aibă loc, astfel încât România să fie pregătită să adere în 2007"*.

CHELTUIELILE DE APĂRARE ALE STATELOR UNITE

Suma record aprobată de preşedintele George Bush pentru cheltuielile de apărare ale Statelor Unite în 2004 va fi de 401,3 miliarde de dolari. Legea nu acoperă fondurile destinate programelor militare aprobate de şeful Casei Albe în luna Septembrie şi care se cifrează la 368 de miliarde de dolari. Comparativ, Marea Britanie a cheltuit în 2002 pentru apărare 38,4 miliarde dolari, iar în proiectul bugetului de anul viitor aflat pe agenda Dumei de Stat dela Moscova, armata rusă ar urma să cheltuiască, în 2004, 13,7 miliarde dolari.

FIRMA GERMANĂ IG FARBEN VA INTRA ÎN PROCEDURĂ DE FALIMENT

IG Farben, una din marile complexe a industriei germane din timpul celui de al II-lea Război Mondial, a anunţat, că începe procedura de declarare a falimentului, după ce s'a aflat în proces de lichidare mai mult de jumătate de secol, transmite *Reuters*.

IG Farben este în proces de lichidare din 1952 şi acţiunile sale sunt încă tranzacţionate la bursa din Frankfurt, deşi acest lucru a fost reprobat de criticii îngroziţi de trecutul nazist al companiei.

După război, activele IG Farben au fost confiscate de aliaţi şi repartizate companiilor care urmau să devină giganţii industriei chimice germane moderne - Hoechst, Bayer şi BASF.

În ultimii trei ani, perspectiva unei vânzări iminente a portofoliului de active imobiliare a determinat tranzacţionarea intensă a acţiunilor IG Farben. După Ianuarie 2001, volumul tranzacţiilor a fost aproape la fel de important precum cel al acţiunilor Deutsche Telekom - cele mai active dela bursa din Frankfurt.

Le Monde : Devalorizarea dolarului afectează zona euro

Estimarea generală reţinută este aceea că o apreciere cu 10 la sută a monedei europene ar amputa cu un punct creşterea economică a zonei.

Economiştii sunt unanimi în a afirma că deprecierea dolarului survine, pentru ţările zonei euro, într'un moment foarte nepotrivit. Cel în care relansarea, după mai multe trimestre de context economic recesiv, era în sfârşit în curs de a demara.

Potrivit statisticilor publicate, la 14 Noembrie, de către Eurostat, Produsul Intern Brut (PIB) al zonei euro a crescut cu 0,4 la sută în trimestrul al treilea, după un declin de 0,1 la sută în cursul celui de-al doilea trimestru. Iar dacă economiştii se aşteptau la o accelereare în trimestrul al patrulea, *"căderea"* biletului verde şi *"saltul"* monedei europene ar putea repune în chestiune aceste previziuni relativ optimiste.

Înfiinţarea monedei euro şi apariţia unei mari pieţe interne pe Bătrânul Continent sunt departe de a fi imunizat pe deplin ţările europene împotriva perturbărilor monetare. Comerţul extraeuropean reprezintă încă o parte foarte importantă a schimburilor.

Exporturile Germaniei în afara zonei euro reprezentau, în 2002, mai mult de jumătate din volumul total al vânzărilor sale în străinătate (57 la sută). Cele ale Franţei reprezintă 50 la sută.

În aceste condiţii, nivelul euro în faţa celorlalte mari devize, îndesoebi dolarul, joacă în continuare un rol esenţial în mecanismele economice ale Bătrânului Continent. Aprecierea sa frânează exporturile europene, iar deprecierea sa le stimulează.

Câteva mari grupuri germane şi franceze au avertizat recent, cu prilejul publicării unor rezultate parţiale, împotriva efectelor negative ale aprecierii euro. Iar căderea pieţelor bursiere europene în ultimele zile, în urma deprecierii dolarului, reflectă neliniştea investitorilor în legătură cu consecinţele evoluţiilor monetare asupra beneficiilor întreprinderilor Bătrânului Continent.

Chiar dacă studiile econometrice nu ajung la aceleaşi rezultate, estimarea general reţinută este aceea că o creştere cu 10 la sută a euro ar amputa creşterea zonei cu un punct.

"Dacă moneda europeană rămâne la nivelurile sale actuale şi a fortiori ea se apreciază mai mult, relansarea care se conturează în prezent în zona euro va dispărea foarte rapid", apreciază Marc Touati, economist la Natexis Banques populaires. El anticipează că creşterea europeană va fi de 2 la sută anul viitor cu un raport de schimb de un euro la condiţiile unei cotaţii pentru euro de 1,20 dolari.

Ca o consolare, aprecierea euro ar permite limitarea consecinţelor inflaţioniste ale actualei creşteri a preţurilor petrolului.

Impactul negativ al *"glisadei"* dolarului asupra relansării economice în zona euro este cu atât mai temută cu cât aceasta din urmă este în esenţă susţinută de cererea externă, ea însăşi susţinută de relansarea americană şi dinamismul asiatic.

În Germania, exporturile au crescut, în decurs de un an, cu 5,6 la sută, ajungând la 58,3 miliarde euro. *"Economia germană nu dă în prezent semne ale unei relansări interne"*, a afirmat ministrul german al Economiei, Wolfgang Clement. *"Nici un indiciu nu arată în prezent că Germania înregistrează o relansare care să fie bazată pe propriile ei forţe"*, a adăugat el, evocând o economie *"şovăitoare"*.

Dacă nu este o veste bună pentru economiile europene, *"glisada"* dolarului nu este o veste mai bună pentru noul preşedinte al Băncii Centrale Europene (BCE), Jean-Claude Trichet. Acesta se trezeşte într'o poziţie destul de inconfortabilă, cu existenţa unor riscuri de polemică, aşa cum s'a întâmplat, în 1999 şi în 2000, când euro ilustra o mare fragilitate.

Economiştii se tem de un conflict deschis între BCE şi guverne în legătură cu rata de schimb, care vine să se adauge la cel asupra Pactului pentru stabilitate.

Banca centrală şi preşedintele acesteia, care recent a reamintit ataşamentul său faţă de un euro *"credibil"*, s'ar putea arăta mai toleranţi în legătură cu creşterea euro - o garanţie contra inflaţiei - decât guvernele, preocupate în primul rând de creşterea economică şi lupta împotriva şomajului.

Ambiguităţile Tratatului dela Maastricht în legătură cu responsabilitatea instituţională în materie de politică monetară ar putea favoriza confruntările şi în acelaşi timp ar putea face mai dificilă elaborarea unei replici la ofensiva monetară şi comercială lansată de Statele Unite.

NOUL ARO-CROSS VA AVEA PROBLEME PE PIAŢA AMERICANĂ

"Multe gropi stau în calea noului Cross Lander", titrează publicaţia *New York Times* un articol în care prezintă obstacolele pe care actualul proprietar al producătorului de autovehicule de teren Aro Câmpulung le va avea de trecut pentru a ajunge să exporte pe piaţa americană.

Cotidianul atrage atenţia asupra faptului că Aro este o maşină al cărei design a fost prea puţin îmbunătăţit după anii '60, dar şi asupra caracteristicilor tehnice.

"Printre obstacole se numără temerile legate de capacitatea autovehiculului de a trece de testele pentru emisiile poluante şi de cele de rezistenţă în caz de accident", scrie *New York Times*.

EUROPENII PREGĂTESC UN SUCCESOR PENTRU CONCORDE

Un succesor al aparatului de zbor supersonic Concorde ar putea fi lansat de gigantul din domeniul aeronautic EADS, conform unor oficiali ai grupului, citaţi de *BBC News*.

Firma europeană doreşte să lanseze un astfel de aparat de zbor în colaborare cu parteneri din Japonia, a declarat un purtător de cuvânt al companiei.

Directorul executiv al EADS, Philippe Camus, a dezvăluit aceste planuri în cadrul unui eveniment al industriei aerospaţiale ce a avut loc în Japonia săptămâna trecută.

Totuşi, purtătorul de cuvânt al companiei a declarat că nu există un termen precis în ceea ce priveşte lansarea aparatului ce va înlocui Concorde, aparat de zbor ce a fost retras luna trecută.

REVOLUŢIA DIN GEORGIA DIN CAUZA UNOR INTERESE ECONOMICE MONDIALE?

Georgia, o mică ţară caucaziană (5,5 milioane de locuitori) lipsită de resurse naturale este în aceste zile în atenţia întregii lumi.

Preşedintele Eduard Şevardnadze, (fost ministru de Externe al URSS) care conduce ţara de 11 ani, a fost forţat să-şi prezinte demisia, după ce s'a dovedit că oamenii săi au fraudat alegerile parlamentare din 2 Noembrie.

Imediat Washingtonul şi-a declarat sprijinul pentru noua putere, dar Moscova a condamnat schimbarea regimului *"la presiuni psihice"*. Interesele celor două mari puteri sunt divergente în Georgia, iar miza o reprezintă o afacere de miliarde de dolari: noul coridor energetic prin care ar urma să curgă petrolul din Marea Caspică spre pieţele occidentale.

Georgia şi-a câpătat independenţa în 1991, dar este departe de a fi o ţară cu adevărat independentă. Ceea ce o face însă să rămână în atenţia marilor puteri este petrolul, care nu-i aparţine, dar care nu poate fi transportat spre pieţele occidentale fără a tranzita Georgia.

De asemenea, publicaţia arată că modelului îi lipsesc caracteristici precum geamuri electrice, sistem audio stereo, iar *"scaunele sale din burete au fost ridiculizate chiar şi de către unii dealeri care au de gând să îl comercializeze"*.

Pe de altă parte, articolul remarcă faptul că această maşină va pătrunde pe o piaţă *"robustă, dar care dă semne de saturaţie şi care o va întâmpina cu un sentiment de ostilitate, legat de încercările din anii '90 de a aduce autovehiculele româneşti în Statele Unite"*.

În plus, capacitatea de producţie a fabricii dela Câmpulung - de 20.000 de unităţi pe an - va trebui să se adapteze unei cereri de mai puţin de 2.000 de autovehicule.

Noul proprietar al Aro intenţionează să vândă maşina sub numele Cross Lander la un preţ de până la 20.000 de dolari, suficient de accesibil şoferilor împătimiţi de autovehiculele utilitare de teren în stil militar dar mult mai costisitoare, precum modelul G500 fabricat de Mercedes-Benz sau Hummer H1, comercializat de General Motors.

"Încercarea lui Perez (John Perez, preşedintele Cross Lander - n.r.) de a vinde autovehiculul românesc este o dovadă a credinţei conform căreia consumatorii americani ar cumpăra orice se aseamănă cu un urmaş al vehiculelor robuste de tip Jeep, de inspiraţie militară", mai notează *New York Times*.

Un pachet majoritar de acţiuni la Aro Câmpulung - reprezentând 68,7% din capital - a fost preluat, în luna Septembrie, de compania Cross Lander USA, o societate mixtă înfiinţată de către grupul brazilian Samambaia şi firma americană Lacaro Auto Distributors, cu sediul la Miami şi reprezentanţe în Câmpulung şi Sao Paolo (Brazilia).

Compania va plăti 15,8 milioane dolari pentru pachetul de acţiuni şi pentru investiţii, sumă la care se adaugă alte 11,4 milioane dolari în contul datoriilor şi creditelor comerciale ale uzinei.

La puţin timp după finalizarea achiziţiei, Cross Lander a anunţat că intenţionează să înceapă imediat producţia unui nou autovehicul de teren la societatea Aro Câmpulung, modelul urmând să fie lansat pe piaţa din Statele Unite în luna Martie 2004.

Perez a estimat că producţia va ajunge, în primul an, la un volum de 10.000 de unităţi, arătând că un număr de 6.000 de autovehicule au fost deja plătite în avans unei reţele de distribuţie din SUA care numără peste 90 de operatori.

SINDICATELE OLANDEZE SE TEM CĂ PHILIPS VA ÎNCHIDE CÂTEVA UZINE

Reprezentanţii sindicatului Vereninging Hoger Philips Personeel şi ai centralei FNV Bondgenoten, din care face parte prima organizaţie, îşi vor împărtăşi preocupările conducerii Philips în cadrul unei întâlniri de Luni, a adăugat Het Parool.

Sindicatele şi-au motivat neliniştea prin informaţiile primite la membrii care lucrează pentru Philips şi printr'o declaraţie a fostului director al diviziei de iluminat, care a indicat în urmă cu un an că grupul va externaliza o parte din activităţile diviziei.

Potrivit publicaţiei, un purtător de cuvânt al companiei a indicat că divizia nu are concret în vedere închiderea celor trei uzine, unde lucrează aproximativ 1.300 de persoane.

Philips este numărul unu pe piaţa europeană a produselor electronice şi de iluminat, ocupând totodată poziţia a treia în Europa în sectorul semiconductoarelor.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

CUVÂNTUL COPIILOR

Moş Crăciune, ce să fac?

Moş Crăciune, Moş Crăciune,
spune-mi ce să fac?
Mi s'a rupt de tot hăinuţa
nu am ce să'mbrac.

Ghetele s'au rupt şi ele,
n'am mănuşi, căciulă.
Viscoleşte toată iarna.
Hrană n'am destulă.

Tata ş'a pierdut serviciul
mama-i suferindă,
fraţiorii plâng de foame,
boala ne colindă.

Vino, dară, Moş Crăciune
sau de tu nu poţi
'nmoaie inima la oameni,
buni să-i faci pe toţi.

Poate s'o găsi'n vreunul
suflet cald şi blând
să ne dea niţică pâine -
tare mi-s flămând.

Poate-o da ceva hăinuţe
surioarei mele,
doctorii pentru măicuţa,
pentru foc - surcele.

De ne-o da ceva bomboane,
tare bine-ar fi.
Mere, nuci, covrigi sau poame
mult ne-or veseli.

Iar noi, seara'n rugăciune
pân' ne-o prinde somnul
ne-om ruga: "pe milostivi
să-i ajute Domnul!"

Florica BAŢU

Primul vis de Crăciun

Ninge'n drumul runcului...
Azi se naşte Pruncul Lui!
Steaua şi-a ieşit în tindă
torcând cerul în colindă
pentru faşă - curcubeu
îi ţese lui Dumnezeu,
Dumnezeu cel mititel,
în scutec de bumbăcel...

Dormi, ca apele'n oglindă.
Tatăl Fiului colindă.
Pe prichiciul dela lună
noaptea-i sfântă, noapte bună!
Noapte lină-a linelor
din neamul aminelor,
nestemat amin de foc
cu tămâie în boboc!

Amin lin tăcerea fură
ducând degetul la gură:
Şoaptele şoptite ni-s...
Râde'n somn şi-i primul vis!

Dumitru ICHIM

CUVÂNTUL COPIILOR

Dragi copii, ştiţi voi ce este Crăciunul? Aşa cum fiecare dintre voi are o zi de naştere, zi în care părinţii, cei din familie şi prietenii casei o sărbătoresc cu mare bucurie, aşa şi Domnul nostru Iisus Hristos a avut o zi de naştere pe care toată lumea o sărbătoreşte în ziua de Crăciun.

În vremea aceea împăratul Romei, cezarul Augustus, a vrut să ştie cât de mare este imperiul lui şi a dat poruncă să fie număraţi toţi oamenii. Fiecare familie trebuia să meargă să se înscrie în oraşul sau satul părinţilor.

Maica Domnului, împreună cu Sfântul Iosif, au părăsit Nazaretul şi au plecat pe jos spre Betleem de unde se trăgeau neamurile lor. Drumul a fost lung şi foarte obositor. Când au ajuns în Betleem era lume din toate părţile. Au încercat să găsească un loc de dormit pe la toate hanurile de acolo, dar toţi le spuneau că nu mai au nici un loc. Atunci cineva, făcându-i-se milă de ei, i-a îndrumat spre o peşteră unde oamenii ţineau animalele peste noapte, ca într'un grajd. Acolo în frig şi sărăcie Maica Domnului a născut pe Domnul nostru Iisus Hristos. Şi când s'a născut Iisus Hristos cerurile s'au deschis şi mulţime de coruri îngereşti se auzeau cântând: *"Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire"*. Acolo, pe dealurile Betleemului erau nişte păstori cu oile. Deodată un înger a coborât înaintea lor. Ciobanii s'au speriat crezând că vor muri, dar îngerul le-a zis: *"Nu vă temeţi. Că, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul: că'n cetatea lui David vi S'a născut astăzi Mântuitorul, care este Hristos Domnul"*. După ce păstorii şi-au revenit îngerul le-a spus cum şi unde să-L găsească: *"Veţi găsi un Prunc înfăşat şi culcat în iesle"*. În grabă mare au alergat şi au găsit pe Sfânta Fecioară Maria, pe Sfântul Iosif şi pe Dumnezeiescul Prunc culcat în iesle. S'au închinat Lui şi I-au adus tot felul de daruri.

În vremea aceasta trei magi din ţările Răsăritului au văzut pe cer o stea cu totul şi cu totul deosebită. Din cărţile lor ei ştiau că această stea îi va conduce spre locul unde se va naşte Mesia, adică Domnul nostru Iisus Hristos. Au mers după ea până au ajuns în Betleem *"şi intrând în casă, L'au văzut pe Prunc împreună cu Maria, mama Sa; şi căzând la pământ, I s'au închinat; şi deschizându-şi vistieriile, I-au adus daruri: aur, smirnă şi tămâie"*.

Vedeţi, dragi copii, cum a fost sărbătorită ziua de naştere a Domnului nostru Iisus Hristos? Şi noi trebue să o sărbătorim în felul nostru. În vremea postului de Crăciun să învăţăm colinde, rugăciuni şi poezii de Crăciun şi aşa cum îngerii din ceruri au venit cu colindatul aşa şi noi să ne pregătim şi să-I cântăm lui Hristos împreună cu magii care priveau spre stea colindând şi zicând:

"Steaua sus răsare/ Ca o taină mare/ Steaua străluceşte/ Şi lumii vesteşte/ *Steaua luminează/ şi adeverează/ Că astăzi Curata/ Prea Nevinovata/ În ţara vestită/ Betleem numită/ Fecioara Maria/ Naşte pe Mesia."*

Părintele MITREL

Colindul fântânii

Ciobani veniră dela stână
cu floarea gerului în lână.
După ce mielul l-au pus jos
se închinară lui Hristos.

Deasupra îngerii - grădină
din lujeri înflorind lumină,
iar stelle s'au oprit în roi
când magii au venit apoi;

vistierii, legate'n brâie
cu aur, smirnă şi tămâie.
Se aplecau, pân'la pământ,
spre ieslea cu odorul sfânt.

Şi iată Maica'n întristare
Irod toţi pruncii vrea să-omore.
Miroase a eucalipt
şi sânge'n drum până'n Egipt.

Flăcări şi foc de caravane,
(cum nu se scrie în icoane)
şi după săptămâni de drum -
amiază'n jaragai şi scrum.

Cum ea s'ar vrea să-i fie norul,
pâine să-i mistuie cuptorul!
Un strop de apă, Doamne, Dă-l,
striga ecou prin pălălăi.

Iar Pruncul întinzând o mână,
tâşni izvorul crud, fântână
şi'ntr'un picior - un palmier
cu deasa-i umbră pân'la cer.

Sunt clipe'n acatiste rare
când sunt fântână şi îmi pare
că Dumnezeu, lângă ghizdea,
de mine chipul Lui şi-L bea.

Dumitru ICHIM

MOŞ CRĂCIUN

- Cât de bun
e Moş Crăciun?
- El iubeşte lume multă:
toţi copiii ce ascultă
de părinţi şi de bunici.
El iubeşte pruncii mici
şi pe cei mai mărişori,
mai zglobii.
De sus, din nori
el ajută pe oricare:
băiat mic
şi băiat mare,
pe bunica şi pe tată.
El iubeşte lumea toată.

- Mamă,
('ntreabă băieţelu')
el iubeşte... şi căţelu'?

Florica BAŢU

SĂRBĂTORI FERICITE !

CALEIDOSCOP

LUPII PLEACĂ DIN ROMÂNIA ÎN EUROPA DE VEST

Haite întregi de lupi cenuşii din România şi alte ţări est-europene migrează spre Europa de Vest, în această perioadă, relatează publicaţia *Scotland on Sunday*.

Potrivit specialiştilor, este vorba de un fenomen cât se poate de neobişnuit, tot mai mulţi lupi fiind văzuţi în zone din care au dispărut acum mai bine de 100 de ani.

Acest exod al lupilor este cauzat de exploatările forestiere masive care au loc cu precădere în România şi Ucraina.

Organizaţia World Wildlife Fund (WWF) deţine dovezi potrivit cărora lupii au migrat în număr mare în Austria şi Germania, unde au fost văzute deja mai multe haite.

Lupii cenuşii existau cândva în număr mare pe întreg continentul european, însă, în ultima sută de ani, această specie s'a împuţinat, supravieţuitorii refugiindu-se în regiunile muntoase din Polonia, Slovacia şi România.

Potrivit specialiştilor, lupii au început să migreze către zonele ocupate anterior deoarece foarte multe habitate naturale din Europa de Est au fost distruse, lăsând animalele sălbatice fără adăpost.

PESTE 1,7 MILIOANE DE ROMÂNI MUNCESC ÎN STRĂINĂTATE

Românii au invadat piaţa muncii din străinătate. În luna August a acestui an, 10 la sută din populaţia activă a ţării noastre se află la muncă peste graniţă. Aşa reiese dintr'un studiu efectuat de Organizaţia Internaţională pentru Migraţie (OIM), în urma căruia s'a descoperit că 1,7 milioane de Români sunt plecaţi la muncă în Occident, mai ales în Italia, Spania şi Germania. Subcomisarul Bogdan Budeanu, din cadrul Serviciului pentru combaterea a traficului de persoane, a declarat că principalii responsabili pentru migraţia ilegală sunt firmele de transport care împrumută oamenii cu sumele necesare pentru tranzitarea vămii.

Studiul OIM a mai relevat că autorităţile şi migranţii au o percepţie diferenţiată asupra riscurilor pe care le implică migraţia ilegală. Singura grijă a Românilor care muncesc peste graniţă este să nu le fie suspendat temporar sau definitiv dreptul de a călători.

Grija lor este evidentă şi reiese tot din studiul respectiv. De asemenea, reiese că venitul pe cap de locuitor al unei familii care are pe cineva plecat la muncă în străinătate este de aproape 300 de euro lunar, pe când al unui Român care munceşte în ţară este de numai 100 de euro. Anul acesta, ţările de destinaţie alese de Români pentru migraţia muncii au fost Italia - 25 la sută, Germania - 18 la sută, Spania - 12 la sută, Grecia - 6 la sută, Ungaria - 5 la sută, Turcia - 4 la sută, Austria - 2 la sută, Franţa şi Belgia - 1 la sută.

Conform specialiştilor, primele trei state vor rămâne în topul preferinţelor Românilor până în anul 2007. OIM mai sesizează că 12 la sută dintre gospodăriile din România, 900.000, au cel puţin un membru la muncă în străinătate. Organizaţia a creionat profilul celor care se hotărăsc să muncească peste graniţă. Astfel, cei mai mulţi potenţiali migranţi sunt bărbaţi cu vârste cuprinse între 15 şi 44 de ani, cu educaţie medie ori muncitori calificaţi care provin în mare parte din Transilvania, Crişana, Maramureş, Banat, Moldova şi Bucureşti.

DIPLOMAT ELVEŢIAN ACUZAT DE SPIONAJ ÎN FAVOAREA ROMÂNIEI

La Berna a început procesul a doi foşti funcţionari consulari elveţieni acuzaţi de trafic ilegal cu alcool în Arabia Saudită, unul dintre cei doi fiind acuzat şi de spionaj în favoarea României, relatează *Swissinfo*. Principalul acuzat, fost vice-consul a avut peste 50 de întrevederi cu membri ai Serviciilor Secrete române, în special la Cairo şi la Budapesta.

Cu aceste ocazii, oficialul elveţian a livrat agenţilor români nu mai puţin de 250 de documente secrete cu caracter politic, obţinând în schimb importante sume de bani şi avantaje materiale.

De asemenea, fostul vice-consul a profitat de statutul său diplomatic introducând ilegal în Arabia Saudită cantităţi importante de alcool, care era apoi vândut pe piaţa neagră.

Astfel, între August 1995 şi Mai 1997, oficialul elveţian a introdus în Arabia Saudită nu mai puţin de 9.000 de sticle de băuturi spirtoase, 3.000 de sticle de vin şi şampanie, precum şi circa 21.000 de cutii de bere.

ION ŢIRIAC, IMAGINEA HUGO BOSS

Ion Ţiriac este protagonistul campaniei publicitare pe 2004 a unuia din cei mai mari creatori de modă din lume, Hugo Boss. Magnatul român a realizat la München o şedinţă foto în care apare în câteva ipostaze inedite prin care promovează brandul de lux Baldesarini, alături de alte vedete precum Jose Careras sau Alexandra Kamp.

FOLKIŞTI ROMÂNI CÂŞTIGĂTORI ÎN GERMANIA

Florentin Chiran şi trioul *"Romania"* şi-au adjudecat în Octombrie, la centrul cultural Malzhaus, premiul cel mare al festivalului folk de toamnă. Votul unanim atât al juriului cât şi al publicului i-a plasat pe artiştii români pe locul câştigător.

Tânărul violonist, format la liceul Folkwang, a convins auditoriul prin virtuozitate, emoţie şi prin atenţia deosebită în redarea izvoarelor autentice, ca şi trioul *"Romania"*, care l-a însoţit.

Pe locul doi s'a clasat grupul german *"17 Hippies"*, în timp ce locul al treilea a fost împărţit de duoul danez *"Haugaard & Hoirup"* şi grupul *"Adesa"* din Ghana.

Concertul câştigătorilor va avea loc pe 31 Ianuarie 2004.

MEL GIBSON A GĂSIT DISTRIBUITOR PENTRU FILMUL "THE PASSION OF CHRIST"

Mel Gibson este autorul şi regizorul unui nou film despre Iisus, în care va juca şi Maia Morgenstern. Filmul, intitulat *"The Passion of Christ"* are ca subiect ultimele 12 ore din viaţa lui Iisus, aşa cum este descrisă în Noul Testament.

Deşi iniţiativa sa a fost vehement criticată de către liderii religioşi evrei, Mel Gibson a reuşit să găsească un distribuitor pentru filmul său, care va apărea pe ecrane începând cu 25 Februarie anul viitor.

În *"The Passion of Christ"*, rolul lui Iisus va fi interpretat de James Caviezel, Monica Bellucci va fi Maria Magdalena, actriţa românca Maia Morgenstern urmând să interpreteze rolul Virginei Maria.

Directorul Ligii Naţionale Anti-Defăimare, Abraham Foxman a declarat că filmul lui Gibson *"va alimenta ura şi sentimentele anti-semite"* ale unor oameni, întărindu-le credinţa că poporul evreu este vinovat de moartea lui Iisus.

Cu toate acestea, Gibson şi-a apărat creaţia, menţionând că filmul său este *"menit să inspire, nu să jignească"*. Într'o declaraţie publicată în revista *"Variety"*, Gibson a precizat că *"The Passion"* va fi *"o operă de artă durabilă"* care *"va da de gândit publicului, indiferent de credinţele religioase ale acestuia"*.

SPORT

"MUTU, NOUL ZOLA"

Fostul manager al clubului londonez Chelsea, Gianluca Vialli, crede că Adrian Mutu este gata să ocupe locul fostului favorit al echipei din Stamford Bridge, Gianfranco Zola, transmite *SkyNews*.

"Atacantul român a avut un impact instantaneu asupra publicului cu jocul său ofensiv şi setea de goluri", scriu ziariştii britanici. Deşi lipsa lui Zola, care a avut o contribuţie importantă în meciul în care Chelsea a învins cu 4-0 pe Lazio, este în continuare simţită, Vialli este de părere că *"albaştrii"* şi-au făcut rost de un nou erou.

"Da, Mutu este noul Zola", a spus Vialli. *"Când Gianfranco a plecat, toată lumea a spus că nu va mai fi un jucător ca el, dar uitaţi-vă puţin la cât de mult îl iubesc fanii pe Mutu. L-am văzut de câteva ori. Este un jucător complet. Înscrie goluri, se luptă, aleargă, face tot"*, a mai adăugat Vialli.

Într'un sondaj de opinie, suporterii lui Chelsea l-au ales pe Zola drept cel mai mare jucător al tuturor timpurilor. Mutu pare însă că în scurt timp îi va face pe suporterii lui Chelsea să nu le mai fie dor de vedeta italiană.

DOROFTEI: "ŞUNT ŞANSE MARI SĂ BOXEZ CU GATTI"

Fostul campion mondial la box al versiunii WBA, Leonard Doroftei, a declarat că sunt şanse foarte mari să il întâlnească pe Canadianul Arturo Gatti, într'un meci care va fi organizat la Montreal.

"Vreau să mai fac un meci înainte de retragere. Eu mi-aş dori să fie acasă, dar nu ştiu dacă Gatti o să vină, din motive financiare. Gatti este un sportiv care trebue să fie foarte bine plătit. El nu face spectacol fără bani. Acolo, la Montreal, va fi acasă", a precizat fostul campion mondial.

CLASAMENTUL FIFA - NAŢIONALA ROMÂNIEI PE LOCUL 24

Naţionala de fotbal a României se află pe locul 24, cu 652 puncte (la egalitate cu Polonia), în clasamentul mondial FIFA/Coca Cola, dat publicităţii de Federaţia Internaţională, înregistrând o cădere de 3 locuri faţă de luna trecută.

LUCESCU AR PUTEA ANTRENA ATÂT REPREZENTATIVA TURCIEI, CÂT ŞI ECHIPA BEŞIKTAŞ

Mircea Lucescu ar putea antrena atât formaţia Beşiktaş, cât şi echipa naţională a Turciei, a anunţat cotidianul *"Sabah"*, citând surse apropiate Federaţiei Turce de Fotbal (TFF).

Federaţia turcă îi are în atenţie pentru postul de selecţioner pe Lucescu, Raşit Cetiner şi Samet Aybaba.

VALERIU CALANCEA, DUBLU MEDALIAT CU AUR

Sportivul român Valeriu Calancea, care evoluează la categoria 85 kg, a obţinut două medalii de aur la stilul aruncat, cu 215 kg, şi la total, cu 382,5 kg, la Campionatele Mondiale de haltere, ce a avut loc la Vancouver.

MUTU, FAVORIT LA CÂŞTIGAREA "BALONULUI DE AUR"

Atacantul român Adrian Mutu şi mijlocaşul ceh Pavel Nedved sunt consideraţi de bookmakerii englezi favoriţi la câştigarea trofeului Balonul de aur, care este decernat în luna Decembrie, celui mai bun fotbalist care evoluează în Europa, informează site-ul goalcity.com.

O ROMÂNCĂ A CÂŞTIGAT MARATONUL DELA FRANKFURT

Atleta Românca Luminiţa Zaituc, stabilită în oraşul german Braunschweiger, este câştigătoarea maratonului din Frankfurt.

Victoria Românceai i-a asigurat acesteia calificarea la jocurile olimpice din 2004.

Zaituc, în vârstă de 35 de ani, a terminat cursa cu un timp de 2:29:41, fiind cea de a doua victorie în cadrul maratonului şi devansând-o pe Olympia Norm cu 19 secunde.

"Am avut de luptat mai mult la finalul cursei. Am avut o pornire mai accelerată şi am alergat repede la început, de aceea sfârşitul cursei a fost atât de tensionat", a declarat Românca pentru cotidianul *Rheinische Post*.

PREŞDINTELE FRF NEMULŢUMIT CĂ DINAMO ÎŞI VINDE JUCĂTORII

Preşedintele Federaţiei Române de Fotbal (FRF), Mircea Sandu, s'a arătat mirat că formaţia Dinamo Bucureşti îşi transferă în străinătate cei mai buni jucători.

"Dinamo vrea să scape de Zicu, Bărcăuan şi Marica şi atunci cum să ceri performanţă? Ne dăm cu pumnul în piept că avem buget de cinci milioane de dolari. Unde e?", a spus Sandu, care a adăugat că în luna Martie 2004, cluburile vor trebui să facă dovada că deţin cel puţin jumătate din bugetul pentru sezonul următor.

Preşedintele Consiliului Director al FC Dinamo, Nicolae Badea, a comentat intervenţia lui Mircea Sandu în politica de transferări a clubului din şoseaua Ştefan cel Mare. *"În conformitate cu Legea Sportului, cluburile de fotbal sunt organizate ca societăţi autonome. Precizez încă o dată că Ianis Zicu şi Cosmin Bărcăuan nu au fost transferaţi. Ne exprimăm nedumerirea după această declaraţie a preşedintelui FRF, bazată probabil pe ceea ce a apărut în presă. În calitatea pe care o are, Mircea Sandu trebue să ştie că FC Dinamo nu a făcut nici un demers la FRF pentru obţinerea certificatelor internaţionale de transfer în cazul celor doi jucători. Nu în ultimul rând, înţelegem preocuparea preşedintelui FRF pentru o competiţie internă cât mai puternică, în dorinţa de a revitaliza performanţele echipei naţionale"*, a spus Nicolae Badea pentru site-ul oficial al FC Dinamo.

În ultimii ani, Dinamo a vândut foarte mulţi jucători. Adrian Mutu joacă acum la Chelsea, Cosmin Contra în Spania, Marius Niculae la Sporting Lisabona, Ciubotariu în Belgia, Mihalcea în Italia, Stoican în Ucraina.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A 2003 / 2004

Rezultatele etapei a 14-a

Loc	Echipa	Nr.J.	V	E	Î	Gm	Gp	Pct
1.	Steaua	14	9	5	0	22	4	32
2.	Dinamo	14	9	2	3	31	19	29
3.	Rapid	14	7	5	2	24	15	26
4.	U. Craiova	14	5	5	4	17	15	20
5.	Oţelul	14	5	5	4	13	12	20
6.	FC Naţional	14	5	4	5	18	19	19
7.	Poli AEK	14	4	7	3	13	14	19
8.	Apulum	14	5	4	5	14	21	19
9.	FC Argeş	14	3	4	7	17	15	16
10.	Farul	14	4	4	6	19	22	16
11.	Oradea	14	4	3	7	20	19	15
12.	Ceahlăul	14	4	3	7	16	21	15
13.	FC Braşov	14	4	3	7	18	26	15
14.	Gloria	14	4	3	7	17	25	15
15.	FCM Bacău	14	3	5	6	17	27	14
16.	Petrolul	14	3	4	7	16	18	13

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

PREŢUL TERENURILOR DIN ZONELE REZIDENŢIALE S'A DUBLAT

Preţurile terenurilor sunt împinse la limita imposibilului prin schimbarea Constituţiei. Dincolo de unele exagerări ale vânzătorilor, care le umflă nejustificat, tendinţa generală este de creştere. La marginile Capitalei, în luna Noembrie, s'a simţit cel mai puternic euforia schimbării Constituţiei. Proprietarii terenurilor din zonele rezidenţiale care se dezvoltă au dublat preţurile în câteva săptămâni, aceasta adăugându-se unei creşteri în medie de 35% faţă de toamna anului trecut. Nu găsesc însă cumpărători la aceste preţuri şi încet-încet, dacă vor dori să vândă, vor fi nevoiţi să-şi stabilească preţuri mai realiste. Astfel încât creşterea preţurilor terenurilor în Bucureşti în 2004 nu va depăşi două cifre, potrivit directorului Echinox DTZ, Mihnea Şerbănescu.

Pe termen mediu şi lung însă terenurile vor fi cel mai sigur plasament, care aduce un profit considerabil. Ce bancă din România oferă o dobândă anuală de minimum 15%, la un depozit în valută, aşa cum o face un teren bine situat? Nici una. În plus, datorită creşterii interesului pentru piaţa imobiliară, terenurile vor deveni uşor de tranzacţionat, cererea fiind din ce în ce mai mare, indiferent de oraş.

Zvonul că dau năvală străinii le-a dat Românilor o altă perspectivă asupra valorii terenurilor, stârnind şi apetitul în masă pentru achiziţii de terenuri. Unii cumpără terenuri pentrucă vor să-şi construiască o casă, alţii pentrucă au auzit că vor veni străinii să cumpere şi vor să speculeze acest moment, iar alţii, la nivel mult mai înalt, află pe unde va trece o şosea de centură sau o autostradă şi vor să facă afaceri cu statul. Profitul pe care îl obţin diferă în funcţie de tipul terenului, aşezarea lui şi regiunea în care se află.

PREŢURILE APARTAMENTELOR S'AU DUBLAT ÎNTR'UN AN

Preţurile apartamentelor din cartierele dela periferia Capitalei, cum ar fi Rahova, Berceni, Drumul Taberei, au crescut cu mai mult de 100% în ultimul an, potrivit directorilor agenţiilor care realizează tranzacţii în aceste zone. *"Locuinţele din cartierele muncitoreşti au avut preţuri accesibile, iar cei care au putut contracta un credit s'au îndreptat către aceste zone. Preţurile locuinţelor situate în aceste zone au un trend crescător, dar nu peste limita înregistrată în ultimele zece luni. Preţurile se majorează în fiecare lună cu circa 10-15%"*, ne-a declarat directorul filialei Panduri a Agenţiei Adi Intermed, Cornel Turcu. Potrivit acestuia, un apartament de trei camere situat în cartierul Rahova costa în luna Noembrie a anului trecut circa 10.000 dolari, iar în prezent o locuinţă de acest gen costă 26.000 euro. În ceea ce priveşte preţul unui apartament de două camere, acesta s'a majorat dela 11-12.000 dolari, aferent lunii Decembrie 2002, la circa 20.000 euro în prezent.

Preţurile sunt pe zi ce trece mai mari. Acest lucru se poate vedea din anunţurile din ziare, preţurile crescând dela o săptămână la alta.

ÎN CURSA PENTRU PETROM AU RĂMAS DOAR OPT OFERTANŢI

Oferta diluată pentru Petrom, titrează *Cotidianul*. În competiţia pentru privatizarea Petrom au mai rămas opt ofertanţi. Aceştia sunt: OMV Austria, PNK Polonia, MOL Ungaria, Occidenal Oil Gas SUA, Gazprom Rusia, Glencore Anglia, ENI Italia şi Hellenic Petroleum Grecia. Conoco Philips, una din firmele importante care dorea să negocieze pentru privatizarea PETROM, nu a depus plicul cu documente la Oficiul pentru Privatizare, informează *Amos News*.

Din patru Americani a mai rămas unul, constată *Ziarul Financiar*, în timp ce *Realitatea Românească* trage concluzia: Americanii nu mai vor Petromul, au rămas Ruşii.

SONDAJ CURS: DOAR 17% VĂD O AMELIORARE ECONOMICĂ

Doar 17% dintre Români consideră că situaţia economică s'a îmbunătăţit dela instalarea actualului Guvern, potrivit datelor Barometrului de Opinie Publică, ediţia Octombrie 2003, realizat de CURS.

Situaţia economică s'a înrăutăţit de când actualul Guvern a venit la putere pentru 38 la sută dintre persoanele intervievate în cadrul cercetării. În proporţie de 37 la sută, Românii cred că situaţia economică a rămas la fel, iar 8% nu ştiu sau nu răspund.

Potrivit aceluiaşi sondaj, o majoritate covârşitoare consideră că Executivul a luat foarte puţine măsuri pentru combaterea corupţiei. Actualul Guvern nu a luat nici o măsură pentru combaterea corupţiei, consideră 17 la sută dintre repondenţi, peste jumătate (53 la sută) dintre Români apreciind că măsurile luate au fost puţine sau foarte puţine.

Reducerea corupţiei este domeniul menţionat cel mai des la capitolul nemulţumiri legate de activitatea Guvernului, proporţia atingând 79 la sută, mai mare decât a celor nemulţumiţi de nivelul de trai (78 la sută), marja de eroare fiind de plus/minus 2,3 la sută.

DEZASTRU ÎN MAGISTRATURĂ

Doar patru jurişti din aproximativ 700 au promovat examenul de intrare în magistratură, concursul fiind organizat pentru ocuparea a 350 de locuri de judecător, a declarat şeful Departamentului Resurse Umane din Ministerul Justiţiei, Paul Popa.

RAPORT AL LIGII PRO EUROPA: "POLITICĂ PE BANI PUBLICI"

Liga *"Pro Europa"* a dat publicităţii un raport întocmit pentru judeţul Mureş în cadrul proiectului *"Politică pe bani publici"*, în care se arată că o serie de lucrări publice au fost acordate unor firme care au finanţat campanii politice sau unor patroni cu legături politice de notorietate.

PD ŞI PNL: DEVANSAREA LEGISLATIVELOR LA 6 IUNIE 2004 ESTE O PROPUNERE NESERIOASĂ

Partidul Democrat şi Partidul Naţional Liberal nu iau în serios propunerea Premierului Adrian Năstase privind organizarea de alegeri parlamentare şi locale simultane la 6 Iunie 2004.

Preşedintele executiv al PD Emil Boc consideră că propunerea Premierului Adrian Năstase privind comasarea alegerilor generale cu cele locale, în Iunie 2004, *"nu are consistenţă"*. Boc a afirmat că declaraţia premierului denotă *"frica"* PSD faţă de creşterea în sondaje a alianţei PD-PNL. Emil Boc a mai spus că premierul este jurist şi ştie că, potrivit Constituţiei, nu pot fi organizate alegerile generale în Iunie, ci în intervalul 22 Noembrie 2004-11 Martie 2005.

Purtătorul de cuvânt al PNL Eugen Nicolaescu a declarat, la rândul său, că, de multe ori, politicienii liberali au fost puşi în situaţia *"de a reacţiona la ceea ce visau noaptea reprezentanţii PSD"*. El a subliniat că, în privinţa alegerilor, este nevoie de o consultare politică serioasă, partidele trebuind să discute acest subiect în comisia parlamentară de elaborare a legilor electorale şi cu Preşedintele Ion Iliescu.

SORA DANEI NĂSTASE - DIRECTOR INTERIMAR LA TAROM

Rodica Odobescu (fostă Miculescu) este noul director interimar al Companiei Tarom. Numirea Doamnei Odobescu a survenit în urma unei şedinţe-fulger în cadrul căreia directorul general Ion Lixandru şi-a prezentat demisia.

Lixandru nu a dorit să comenteze această decizie, punând solicitarea sa pe seama unor motive personale. Motivul demisiei se pare că îl reprezintă lipsa soluţiei privind păstrarea în companie a piloţilor de pe aparatele Airbus, în urma suspendării curselor lung-curier. Noul director interimar, Rodica Odobescu, este sora Doamnei Dana Năstase, soţia premierului României.

SOCIAL DEMOCRAŢII GERMANI AVERTIZEAZĂ ROMÂNIA

Partidul Social Democrat (SPD), la guvernare în Germania, a lansat un avertisment extrem de dur autorităţilor dela Bucureşti şi Sofia pe tema integrării europene. *"Ar fi foarte bine ca România şi Bulgaria să informeze populaţia în termeni neutri că, înainte de a avea succes, mai este încă foarte mult de lucru. De acea poate fi periculos dacă liderii acestor state crează în faţa populaţiei impresia că aderarea la UE se va produce în mod automat în anul 2007. În acest fel s'ar crea doar aşteptări false"*, se arată într'un comunicat al SPD.

ZERO LEI PENTRU RETROCEDĂRI ÎN BUGETUL PE 2004

Proiectul de buget pe anul 2004 nu prevede nici măcar un leu pentru despăgubirile ce urmează să fie acordate pentru imobilele confiscate de comunişti şi care nu pot fi retrocedate în natură.

SECURITATEA A FENTAT MANUALUL DE ISTORIE

Manualele şcolare vorbesc puţin sau chiar deloc despre activitatea fostei Securităţi în timpul regimului Ceauşescu. Nici unul dintre ele nu pomeneşte nimic despre evenimentele dela Braşov, din 1987, iar numele conducătorilor fostei Securităţi sau ale persoanelor persecutate sunt amintite doar în treacăt în câteva manuale. Profesorii de istorie consideră că se simte nevoia prezentării mai clar în manuale a acestor probleme, scrie *Ev. Zilei*.

MALTRATAREA ELEVILOR, FENOMEN NAŢIONAL

În mai multe şcoli din ţară au fost semnalate, în ultimele zile, cazuri de elevi maltrataţi de profesori sau directori de şcoală. În marea majoritate a cazurilor, cadrele didactice acuzate că îşi bat elevii îşi justifică gestul prin faptul că vor doar să le dea educaţie copiilor şi declară că li se pare normal să-i mai *"articuleze"* pe elevi cu câte o palmă, scrie *Cotidianul*.

PSD VREA SĂ PUNĂ MÂNA PE "ROMÂNIA LIBERĂ" ŞI "NAŢIONAL"

Trustul german, condus de Bodo Hombach, negociază în prezent cu Adrian Năstase intrarea WAZ pe piaţa de telecomunicaţii din România şi implicarea în activitatea Rodipet drept condiţii pentru vânzarea celor două publicaţii, potrivit surselor *"Ziua"*. În urma acestor mişcări, ziarele *"România Liberă"* şi *"Naţional"* ar putea fi cumpărate de oameni de afaceri din cadrul PSD.

JONATHAN SCHEELE: GUVERNUL NEGLIJEAZĂ RECOMANDĂRILE COMISIEI EUROPENE

Obţinerea statutului de economie funcţională de piaţă nu ar trebui să constituie un obiectiv strategic pentru România - a declarat Jonathan Scheele, şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti. În opinia acestuia, România ar trebui să se concentreze mai mult pe promovarea reformelor care să ducă la o dezvoltare economică durabilă, astfel încât, în momentul aderării, România să poată fi capabilă să facă faţă concurenţei din Uniunea Europeană.

Jonathan Scheele s'a declarat surprins de faptul că autorităţile române au neglijat recomandările Comisiei Europene prezentate în Raportul de ţară pe 2003, referitoare la reforma în Justiţie, Administraţie şi combaterea corupţiei, concentrându-se numai pe formularea privind statutul de economie funcţională.

SCUMPIRE CU 30-40% A POLIŢEI DE ASIGURARE AUTO

Poliţa de asigurare civilă auto obligatorie va fi cu 30-40% mai scumpă pentru anul 2004. Pentru un autoturism Dacia, ea va costa în jur de 1 milion 300.000 de lei. Motivul invocat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor pentru această scumpire este, necesitatea de aliniere, în 2007, la normele europene. Ele prevad un plafon maxim de asigurare, în caz de daune, de minimum 100.000 de euro - faţă de 20.000 de euro cât este stabilit în prezent în România - şi respectiv de 350.000 de euro, în caz de vătămare corporală – faţă de 30.000 de euro, cât este acum.

AVEM MAI PUŢINI STUDENŢI DECÂT BULGARIA SAU UNGARIA

O statistică a UNESCO plasează România printre codaşele Europei în ceea ce priveşte numărul de studenţi raportat la populaţie. Numărul celor care urmează cursurile învăţământului universitar românesc este de 24 la 1.000 de locuitori, în timp ce Bulgarii sunt mai dornici de învăţătură decât ai noştri, având 30 de studenţi la 1.000 de locuitori, cifră care se înregistrează şi în Ungaria, scrie *Gardianul*.

ALEGERILE GENERALE AR PUTEA FI ÎN 12 DECEMBRIE 2004

Guvernul consideră ca moment posibil pentru alegerile simultane generale data de 12 Decembrie 2004, iar pentru cele locale, 6 Iunie 2004, a declarat Premierul Adrian Năstase, după întâlnirea delegaţiei PSD cu Preşedintele Ion Iliescu. În ceea ce priveşte procesul intens de integrare în Uniunea Europeană, şeful statului a precizat că *"este nevoie ca subiectul UE să iasă din zona politicii"*, iar partidele politice să se reunească într'un efort comun de aderare. Primul ministru a mai spus că discuţiile care au avut loc pe tema legilor electorale vor fi completate cu punctele de vedere ale celorlalte partide care se vor întâlni cu Iliescu.

PARCHETUL OBLIGAT SĂ SPUNĂ CUI I-AU FOST ASCULTATE TELEFOANELE

Înalta Curtea de Casaţie şi Justiţie a hotărît că Parchetul poate face publice datele privind supravegherea persoanelor, considerate informaţii clasificate de anchetatori.

Judecătorii au respins astfel recursul în anulare al procurorului general al României, apreciindu-l ca *"neîntemeiat"*. Astfel de informaţii au fost cerute de Asociaţia pentru Apărarea Drepturilor Omului-Comitetul Helsinki în baza Legii liberului acces la informaţiile de interes public.

În August anul trecut, APADOR-CH a cerut aceste informaţii de interes public Parchetului Curţii Supreme de Justiţie, devenit între timp Parchetul Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie.

PARTIDELE DE OPOZIŢIE, ÎMPOTRIVA SCHIMBĂRII CALENDARULUI ELECTORAL

Preşedintele PD Traian Băsescu spune că intenţionează să le ceară partenerilor de Alianţă din PNL să părăsească parlamentul şi chiar să nu prezinte liste de candidaţi la alegerile de anul viitor, în cazul în care PSD nu renunţă la propunerea unui singur tur pentru alegerea primarilor.

Traian Băsescu afirmă că această procedură ar fi rezultatul unui târg dintre PSD şi UDMR. Uniunea ar avea de câştigat primarii în marile oraşe transilvane - Oradea, Satu-Mare sau Zalău.

La rândul său, Theodor Stolojan a cerut PSD să iniţieze neîntârziat dezbateri în comisia parlamentară pentru modificarea legilor electorale. Liderii PSD ar trebui, spune Theodor Stolojan, să nu mai intoxice opinia publică cu ştiri care se schimbă dela o zi la alta.

Nici UDMR nu consideră că este necesară schimbarea calendarului electoral. *"Suntem pregătiţi să participăm oricând la alegeri, însă nu considerăm că ar fi util să schimbăm legea electorală în acest sens"*, a declarat la *BBC* liderul UDMR, Marko Bela.

PRM consideră că declaraţiile liderilor PSD sunt o încercare de a găsi formula prin care ar putea câştiga cât mai mult la alegeri. Vice-preşedintele PRM Lucian Bolcas se declară împotriva modificării calendarului pe motiv că rezultatul alegerilor ar putea fi compromis în cazul în care votul pentru autorităţile locale, parlament şi preşedinte se desfăşoară simultan.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

FMI, NEMULŢUMIT DE ÎNTÂRZIERILE ÎN PRIVATIZARE ŞI DE NEAJUSTAREA PREŢURILOR LA UTILITĂŢI

Fondul Monetar Internaţional (FMI) avertizează că autorităţile dela Bucureşti întârzie ajustarea preţurilor la energie, ceea ce va duce la creşterea pierderilor din sectorul energetic, contrar prevederilor programului elaborat în acest sens, se arată în raportul publicat recent pe site-ul oficial al instituţiei. De asemenea, au fost remarcate mari întârzieri în pregătirea strategiei de privatizare a celei mai mari companii din România, SNP Petrom. Potrivit raportului, FMI sprijină autorităţile româneme de a face toate demersurile necesare pentru încheierea privatizării acestei companii până în Martie 2004. Cât priveşte privatizarea distribuţiei de gaze, termenul a fost prelungit până în Iunie 2004. FMI a luat act că autorităţile dela Bucureşti încă mai speră să încheie negocierile pentru privatizarea Electrica Banat şi Electrica Dobrogea.

Ministrul Economiei, Dan Ioan Popescu, a precizat însă că se aşteaptă la încheierea procesului de privatizare a celor două distribuţii de energie electrică în Martie 2004, concomitent cu trecerea în proprietate privată a Petrom. În raportul FMI se arată totodată că este nevoie de mai multă determinare din partea autorităţilor pentru a îmbunătăţi colectarea facturilor la energie electrică şi gaze. Referitor la aceste probleme, Guvernul şi-a reiterat angajamentul faţă de FMI de a-i debranşa pe rău-platnici, în paralel cu continuarea plăţii dela buget a acestor facturi pentru câţiva *"producători de pierderi selectaţi"*, până la privatizarea sau lichidarea acestora. Potrivit FMI, în sectorul termo vor fi luate măsuri suplimentare pentru creşterea încasării facturilor, incluzând preluarea unor active ale clienţilor rău-platnici.

Pe de altă parte, *staff*-ul FMI a remarcat faptul că, deşi autorităţile au ajustat într'o anumită măsură preţul gazelor naturale, majorând tarifele cu peste 17% pentru populaţie şi cu 12% pentru sectorul industrial, această măsură va afecta cu siguranţă încasările Termoelectrica, începând încă din Octombrie. Tot în domeniul gazelor naturale, FMI s'a declarat de acord cu un studiu al Băncii Mondiale, care recomandă creşterea imediată a preţului gazelor naturale la 122 dolari/1.000 metri cubi la consumatorii finali (populaţie), iar pentru anul 2004, la 136 dolari/ 1.000 metri cubi. Faţă de această situaţie, *staff*-ul FMI a remarcat că autorităţile dela Bucureşti au agreat creşterile menţionate pe termen mediu, dar au susţinut că o ajustare bruscă ar duce la căderea unei părţi importante a sectorului industrial necompetitiv. Drept urmare, s'a decis creşterea gradală a tarifelor la gaze la consumatorii industriali, la cei casnici tariful menţinându-se la 122 dolari/1.000 metri cubi în 2003, urmând apoi să crească în 2004 la 136 dolari/1.000 metri cubi.

ÎN URMA RAPORTULUI DE ŢARĂ MEMBRII GUVERNULUI RĂMÂN NESANCŢIONAŢI

PSD nu consideră necesară sancţionarea unor membri ai Guvernului în urma criticilor din Raportul de ţară, a declarat secretarul general al PSD Dan Matei Agathon.

Dan Matei Agathon a precizat că Delegaţia Permanentă a PSD nu a considerat necesar să discute despre sancţiuni adresate membrilor Guvernului în legătură cu Raportul de ţară, deoarece acest raport este *"cel mai bun raport pentru România"*. Raportul are părţi negative şi pozitive, fiind extrem de obiectiv, a spus oficialul PSD. El a adăugat că Raportul de ţară este *"politizat excesiv şi folosit în mod demagogic de alianţa PNL-PD"*. În ultima perioadă, presa a vehiculat informaţii privind demisia miniştrilor Justiţiei şi Internelor, având în vedere criticile aduse în Raportul de ţară evoluţiilor din aceste domenii.

ROMÂNII, ÎNTRE CODAŞII EUROPEI LA ACCESUL LA MEDICAMENTE

Organizaţia Mondială a Sănătăţii clasează România pe penultimul loc între ţările candidate la UE, din punct de vedere al accesului la medicamente. Cele mai multe candidate au un nivel de 95%-100% ca acces la medicamentele de bază, în timp ce România (cu 82%) este penultima, situată după Bulgaria, Polonia şi Cehia. Un sondaj realizat de ISRR Center arată că 98,63% din Românii bolnavi nu pot plăti mai mult de 35.000 de lei (puţin peste 1 $) lunar pentru tratament, adică vreo 15 $ pe an. Comparativ, un Irlandez poate cheltui, pe medicamente, 147 $/an, un Britanic - 207 $/an, un Italian - 210 $/an, un German - 232 $/an, iar un American poate plăti 593 USD/an pentru medicamente.

În plus, România are cel mai mic procent din PIB alocat sectorului sanitar - 3,8, în timp ce Germania alocă Sănătăţii 10,3% din PIB, iar dintre statele candidate la UE, cel mai mult primeşte sistemul sanitar sloven - 9,2% din PIB. Turcia alocă Sănătăţii 4% din PIB, iar Bulgaria - 4,8%.

SCUMPIRI DE 10% ALE ABONAMENTELOR TELEFONICE

După ce operatorul naţional de telefonie fixă a solicitat majorarea cu 66% a abonamentelor, Autoritatea Naţională de Reglementare în Comunicaţii s'a arătat dispusă să accepte o scumpire de 10%, dela 1 Ianuarie 2004, punând în schimb anumite condiţii.

CADOU PE SFÂRŞIT DE MANDAT: PAŞAPOARTELE DIPLOMATICE PE VIAŢĂ PENTRU PARLAMENTARI ŞI NEAMURILE LOR

Potrivit unei propuneri de modificare a Ordonanţei 83/2003 privind regimul paşapoartelor şi ex-parlamentarii ar putea beneficia de paşapoarte diplomatice, scrie *Adevărul*. Mai mult, ar putea primi un astfel de document de călătorie şi membrii de familie - soţ, soţie şi copii minori - atunci când îl însoţesc pe titular.

NUMĂRUL NOU-NĂSCUŢILOR A SCĂZUT CU PESTE 100.000, ÎN 12 ANI

Românii fac din ce în ce mai puţini copii, astfel că, în 2002, au fost înregistraţi cu 104.217 mai puţini nou-născuţi decât în 1990, ajungându-se la cea mai mică rată a natalităţii pe plan european, potrivit statisticilor Ministerului Sănătăţii (MS).

Rata natalităţii scade în continuare, dela 13,6 la mia de locuitori în anul 1990, la 10,5 la mie în anul 2000 şi la 9,7 la mie în 2002. În cifre absolute, scăderea a fost dela 314.746 născuţi vii în 1990, la 210.529 născuţi vii în 2002, respectiv cu 104.217 copii mai puţini, potrivit aceleiaşi surse. În mod similar, natalitatea (născuţi vii la mia de locuitori) coboară, dela 9,8 la mie în semestrul întâi al anului 2002, la 9,7 la mie în primele şase luni ale anului 2003.

2.000 DE SALARIAŢI DELA CĂILE FERATE, LA UN PAS DE A FI DISPONIBILIZAŢI

Ca urmare a negocierilor cu Fondul Monetar Internaţional, 2.000 de salariaţi ai CFR vor fi daţi afară din cauza închiderii a 3.000 kilometri de cale ferată, anunţă *Adevărul*.

PREŢURILE AU CRESCUT CU 1,5% ÎN LUNA OCTOMBRIE

Preţurile de consum al populaţiei au urcat cu 1,5% în Octombrie, influenţate semnificativ de creşterea de 3,9% consemnată în sectorul serviciilor, informează Institutul Naţional de Statistică (INS).

În acelaşi timp, scumpirile la mărfurile alimentare (+1,2%), cât şi cele nealimentare (+1%) s'au situat sub media generală a majorării preţurilor.

Luna Octombrie a adus preţuri sensibil mai mari decât în luna anterioară la telefonie (+8,1%), serviciii poştale (+9,8%), transport CFR (+5,2%), transport urban (+3%), chirii (+2,7%), cărţi, ziare şi reviste (+5%), tutun şi ţigări (+2,1%), încălţăminte din piele (+2,1%), ouă (+5,3%), lapte (+2,3%), pâine (+2,2%).

Dela începutul anului, preţurile au avansat cu 11,2%, creşterea faţă de Octombrie 2002 fiind de 15,8%.

Guvernul şi-a propus pentru acest an o rată a inflaţiei de cel mult 14%.

ROMÂNII NU REUŞESC SĂ ECONOMISESCĂ NIMIC DIN SALARIU

Venitul mediu pe persoană pe trimestrul al II-lea al acestui an a fost de 2.860.000 de lei, iar cel pe o gospodărie de peste şapte milioane de lei. Un studiu al Institutului Naţional de Statistică relevă faptul că populaţia îşi cheltuieşte aproape toţi banii obţinuţi într'o lună, reuşind să economisească numai 100.000 de lei.

Din cheltuielile totale, majoritatea, peste 70%, este destinată consumului, 11% impozitelor şi taxelor, iar restul altor cheltuieli. Pentru produsele alimentare, o familie alocă peste 50% din cheltuielile totale de consum, în timp ce serviciile reprezintă aproape 22% din aceste cheltuieli.

Consumul mediu zilnic de calorii pe o persoană este de aproximativ 2.600, mai ales din alimente de origine vegetală.

ROMÂNIA ŞI BULGARIA - PE RUTA TRAFICULUI CU ARME PENTRU TERORIŞTII DELA ISTANBUL

"Bomba dela Istanbul a traversat România?", se întreabă *Curentul*. Bulgarii cred că bombele folosite în atentatul dela Istanbul au tranzitat România, titrează *Curierul Naţional*.

România, o posibilă rută pentru explozibilul teroriştilor dela Istanbul, anunţă *Gardianul*. În acelaşi context *Realitatea Românească* titrează: *"Bomba a trecut prin România!"*.

Serviciile speciale din Turcia anchetează persoane implicate, pare-se, în traficul cu arme prin România şi Bulgaria, în tentativa de a-i identifica pe autorii atacului terorist dela Istanbul, scrie presa bulgară, cităd ziare din lumea arabă. Autorităţile de resort dela Bucureşti au dezmint că ar fi fost contactate în acest sens.

COMITETUL DE ASOCIERE ROMÂNIA-UE: CORUPŢIA - O PREOCUPARE SERIOASĂ

Comitetul de Asociere România-UE a apreciat că problema corupţiei trebue tratată *"cu şi mai multă hotărâre"*, delegaţia UE remarcând că, în pofida eforturilor intensificate ale autorităţilor române, corupţia şi consecinţele acestui fenomen continuă să reprezinte o preocupare serioasă. Potrivit unui comunicat la a IX-a reuniune a Comitetului de Asociere România-Uniunea Europeană, care s'a desfăşurat la Bucureşti, prezidată de Enrico Grillo Pasquarelli, negociatorul-şef al UE pentru România şi de Vasile Puşcaş, ministrul interimar al Integrării Europene, au fost discutate o serie de aspecte legate de combaterea corupţiei şi de profesionalizarea poliţiei.

Delegaţia UE a reamintit că *"realizarea unui sistem judecătoresc eficient şi independent constituie una dintre condiţiile obţinerii calităţii de membru al UE"*. Potrivit comunicatului, discuţiile s'au concentrat pe stadiul actual al pregătirilor pentru aderare şi pe priorităţile pentru anul 2003 stabilite de Parteneriatul pentru aderare şi de Foaia de parcurs pentru România.

SORIN OVIDIU VÂNTU A FOST TRIMIS ÎN JUDECATĂ

Omul de afaceri Sorin Ovidiu Vântu a fost trimis în judecată în dosarul Fondul Naţional de Acumulare - Banca Agricolă alături de alte cinci persoane. El este acuzat de *"instigare la abuz în serviciu"*. Astfel, Sorin Ovidiu Vântu i-ar fi *"determinat"* pe directorul Băncii Agricole şi un funcţionar al acesteia să cumpere în numele băncii acţiuni la un preţ supraevaluat, acţiuni care se aflau în gestiunea grupului Gelsor. Banca Agricolă pierzând astfel aproape 50 de miliarde de lei.

În acelaşi dosar au mai fost trimişi în judecată fostul administrator al SOV Invest - Ioana Maria Vlas şi fostul director al grupului Gelsor, Nicolae Popa.

MINISTRUL AGRICULTURII ÎI AVERTIZEAZĂ PE ŢĂRANI CĂ DACĂ NU INTRĂ ÎN EXPLOATĂRI MARI NU PRIMESC SUBVENŢII

Ministrul Agriculturii, Ilie Sârbu, a subliniat importanţa informării populaţiei cu privire la organizarea terenurilor în exploataţii mari, arătând că la nivelul localităţilor trebue să se înţeleagă faptul că cei care vor rămâne în afara acestor forme organizate nu vor beneficia de subvenţii.

"La ora actuală nu suntem competitivi", a apreciat ministrul, adăugând că, după integrarea în Uniunea Europeană, cei care produc pe suprafeţe mici nu vor fi rentabili şi nu vor putea intra pe o piaţă organizată *"destul de dificilă"*.

DENOMINAREA LEULUI ÎN PRIMA PARTE A ANULUI 2005

În prima parte a anului 2005 va începe operaţiunea de denominare a leului - adică de tăiere a trei sau patru zerouri din valoarea monedei naţionale a României. Până atunci, guvernul a acceptat propunerea BNR ca anul viitor să fie emisă bancnota de 1 milion de lei. Actualele monede şi bancnote urmează să circule în paralel cu viitoarea monedă fără zerouri, cel puţin un an de zile.

BUGETUL ADOPTAT

Deputaţii şi senatorii au adoptat proiectul bugetului de stat pe anul 2004 şi anexele acestuia, cu 248 de voturi *"pentru"* şi 44 *"împotrivă"*, stabilind un record în istoria dezbaterilor acestui act normativ.

În cadrul dezbaterilor, deputaţii şi senatorii au aprobat, cu acordul ministrului Finanţelor Mihai Tănăsescu, suplimentarea cu 1 miliard de lei a bugetului prevăzut pentru Oficiul Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de Stat (ORNISS).

Această suplimentare a fost aprobată după ce deputatul PRM Marcu Tudor a susţinut în plen un amendament al Comisiilor pentru apărare care propunea majorarea cu 4 miliarde de lei a bugetului ORNISS, amendament respins, însă, de comisiile pentru buget finanţe.

Ministrul Finanţelor Mihai Tănăsescu a precizat în plen că fondul de rezervă bugetară, stabilit iniţial la 888 de miliarde de lei, s'a diminuat cu 535 de miliarde de lei, după adoptarea a aproximativ 70 de amendamente la proiectul bugetului de stat.

Ultimatum al Uniunii Europene

România trebue să rezolve în 2004 problemele privind statutul economiei. Anul viitor reprezintă termenul limită până la care România trebue să rezolve toate problemele legate de statutul economiei de piaţă funcţională, a declarat Onno Simons, şeful adjunct al Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti.

"Va fi o perioadă stresantă atât pentru autorităţi, cât şi pentru populaţie. Există multe lucruri de făcut şi mulţi Români vor fi nevoiţi să strângă cureaua", a spus Simons la seminarul *"European Union Finance and Banking Lecturing Project"*.

Simons a atras atenţia asupra dificultăţilor legate de închiderea într'un singur an a mai mult de 10 capitole de negociere, arătând că România nu poate miza pe o flexibilitate mai mare din partea Comisiei Europene (CE), mai ales în contextul lărgirii forului european cu noii membri din primul val de integrare.

Potrivit oficialului UE, România trebue să finalizeze tratatul de aderare până cel târziu la sfârşitul anului 2005, pentru a atinge obiectivul de aderare în 2007.

El a adăugat că Uniunea Europeană sprijină România în demersurile de integrare potrivit calendarului anunţat, punctând faptul că în cazul unui eşec nu există un plan de rezervă.

Uniunea Europeană a recunoscut, în Raportul de ţară prezentat la 5 Noembrie, progresele înregistrate de România în ultimul an, dar nu a acordat statutul de economie de piaţă.

Reprezentantul CE a reluat ideea potrivit căreia Uniunea Europeană va sprijini România şi Bulgaria pentru a putea să termine negocierile până la sfârşitul lui 2004, menţionând că finalizarea acestora poate avea loc la date diferite.

"Ţinta principală rămâne data de integrare în 2007 pentru ambele state. Această idee trebue să devină efortul fundamental al României", a continuat Simons.

Arătând că România a făcut reale progrese în ultima perioadă, el a reluat şi punctele în care România se confruntă cu probleme, menţionând corupţia *"care n'a fost bine ţinută în frâu"* şi implicarea politicului în Justiţie.

În ceea ce priveşte economia, Simons s'a referit la nivelul insuficient de redus al inflaţiei şi a recomandat Guvernului să exercite un control mai strict asupra salariilor, mai ales în 2004, an electoral.

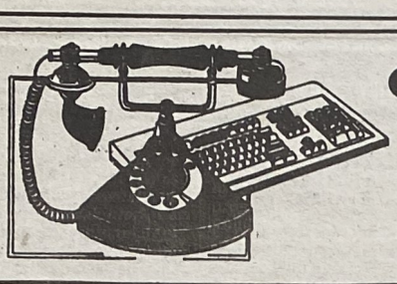

din cele 3 colțuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

O VIZITĂ SURPRIZĂ ÎN MOMENTE GRELE

Pe data de 27 Noembrie, de *Thanksgiving Day*, ziua recunoștinței pentru Americani, Președintele Bush a făcut o vizită surpriză, venind la Bagdad și intrând în hangarul unde 600 de soldați și membri ai Consiliului de guvernare se pregăteau pentru tradiționala cină. Paul Bremer a spus că vrea ca proclamația președintelui de Thanksgiving Day să fie citită de persoana cea mai înaltă în grad. Atunci și-a făcut apariția în mod inopinat George Bush, comandantul șef, în uralele asistenței. Președintele a ținut o cuvântare, a dat mâna cu numeroși soldați și chiar a împărțit farfurii cu celebrele porții de curcan.

De plecarea președintelui la Bagdad nu a știut nici Doamna Laura Bush, soția președintelui. Vizita a durat două ore și jumătate și a contribuit mult la ridicarea moralului trupelor americane greu încercate, fiindcă în Noembrie numărul atacurilor rezistenței irakiene a crescut. Ele au ajuns la o medie zilnică de 30-35, comparativ cu media de 15, câte au fost în August-Octombrie.

A fost o creștere nu numai în frecvență, dar în scop, intensitate și sofisticare. Dacă în timpul verii bombele de pe marginea drumurilor erau acționate prin cabluri, recent ele au început să fie detonate prin telefoane celulare. Au început să fie atacate intens structurile irakiene create de administrația coaliției.

Inamicul din Irak este format în mod copleșitor de Irakieni, la care se adaugă numai câteva sute de luptători veniți din Siria, Egipt, Iemen, Sudan și alte țări din regiune.

Ar exista trei nivele de organizare a atacurilor, toate având un nucleu format din loialiștii partidului Baath al lui Saddam.

Atacurile cele mai mici, cum ar fi cele îndreptate împotriva patrulelor americane, sunt executate de formații de 8-10 luptători, din celulele cu baza în Bagdad, fiecare celulă având 25 de oameni. Următorul nivel este format din bombe improvizate de-a lungul șoselelor împotriva trupelor americane. Ultimul nivel de atacuri este cel cu bombe sinucigașe, care dă cel mai mare număr de victime.

Administrația Bush nu a luat în considerație un război de gherilă pe o scară largă, înainte de a începe războiul. Militarii americani cred că Saddam Hussein a plănuit să ducă un război de gherilă. *"De aceea se pot vedea arme ascunse în număr mare în întreaga țară"*, a spus Generalul Charles Swanack, comandantul Diviziei a 82-a Aeropurtate.

Pe data de 12 Noembrie, Italia a fost victima unui atac al rezistenței irakiene, care a făcut să se înregistreze cea mai mare pierdere într'un singur atac suferită de un membru al coaliției. O cisternă sinucigașe a lovit cartierul general al poliției italiene, omorînd 18 Italieni și 9 Irakieni. Alți 20 Italieni și 59 de Irakieni au fost răniți.

Pe data de 15 Noembrie Americanii au suferit cea mai mare pierdere într'o singură zi, 17 morți și cinci răniți, când două elicoptere Blackhawk s'au prăbușit în Nord, lângă Mosul.

În aceste condiții, armata americană a început să lanseze, conform obiceiului, noi operațiuni cu nume rezonante. Astfel *Operațiunea Ciocanul de fier*, împotriva gherilelor din regiunea Bagdadului și *Operațiunea Ciclonul Iederii* împotriva insurgenților din *Tikret*, orașul lui Saddam, unde au fost atacate cu aviație, tancuri, artilerie și chiar rachete teleghidate prin satelit, clădiri suspectate de a fi ocupate de insurgenți. Frecvent, pozițiile de unde rezistenții au deschis focul, au fost clădiri părăsite sau câmpuri goale.

Ca o dovadă că actuala politică în Irak a eșuat, Administrația Bush a hotărît la mijlocul lui Noembrie, în mod brusc, să înmâneze puterea unui guvern irakian de tranziție, până în Iunie 2004.

Anunțul a fost făcut după o nouă vizită a Washington a administratorului american al Irakului, Paul Bremer. Astfel, până în Mai 2004, se va forma o *Adunare de Tranziție*, care va fi selectată prin consultarea tuturor partidelor din Irak. Aceasta va alege până în Iunie un *Guvern Interimar*, căruia Coaliția îi va înmâna puterea.

Va urma apoi o alegere generală pentru formarea până la sfârșitul anului 2005 a unui nou guvern.

Bombe sinucigașe au fost lansate asupra clădirilor poliției din orașele Khan Bani Saad și Baquba la 50 și 65 kilometri Nord de Bagdad, făcând 18 morti și zeci de răniți, pe data de 22 Noembrie. Aceasta adeverește recenta amenințare audio a lui Saddam că *"acela care este instalat de armatele străine este în aceeași situație ca și ocupanții care trebue combătuți chiar înaintea armatelor străine. Este o datorie legitimă, patriotică și umanitară"*.

Pentru a fi transmis mesajul audio al lui Saddam, rețelei de televiziune *al Arabiya* i s'a confiscat aparatura de transmisie din Bagdad.

A fost lovit de o rachetă SAM-7 și forțat să aterizeze, un avion de transport Airbus A300.

Au fost atacate cu rachete hotelurile *Sheraton* și *Palestine*, utilizate de companii americane, ca și *Ministerul Petrolului*, cu pagube materiale, și câțiva ușor răniți. Insurgenții au utilizat mici căruțe cu măgăruși, în care erau amplasate lansatoare de rachete *katiușa* cu declanșare cronometrată, pe care le-au lăsat lângă obiective. O nouă metodă neașteptată...

...ȘI O VIZITĂ INOPORTUNĂ

Vizita făcută la Londra (18-21 Noembrie) de Președintele George W. Bush pare să fi fost făcută într'un timp nepotrivit. Menita să justifice invadarea Irakului de către Statele Unite și Marea Britanie, ea nu a adus nimic nou, ci doar gustul amar al unor masive demonstrații anti-americane.

Această ostilitate publică a făcut ca Palatul Buckingham să fie denumit *Fort London*, în urma desfășurării unei forțe polițienești de peste 5.000 de oameni, ne mai întâlnită în Marea Britanie. De asemenea, tradiționala procesiune în caleașca regală a fost înlocuită cu sosirea cuplului prezidențial într'un Cadillac blindat.

Manifestație anti-Bush în Trafalgar Square

Cuvântarea președintelui american nu a fost ținută în fața parlamentului englez, probabil pentru a nu avea surprizele neplăcute din Australia, când doi senatori s'au ridicat și au interpelat cu ostilitate pe George Bush, în timpul cuvântării sale.

La Londra, cuvântarea a fost ținută la *Whitehall Palace*, în fața unui public selectat. Președintele american a apărat din nou motivul invadării Irakului cu vechile argumente. El a spus că Statele Unite și Marea Britanie *"își impart misiunea"* ca apărătoare ale libertății în lume.

Președintele a criticat din nou pe cei care s'au opus doctrinei sale de atacuri preventive și pe ONU, pentrucă a ales un rol lipisit de importanță, subliniind că nu este suficient ca pericolele mondiale să fie combătute cu rezoluții, ci cu hotărîre. Pentru aceasta este nevoie de trei *"stâlpi"* importanți. O organizație internațională puternică, o voință de a utiliza forța și hotărîrea de a răspândi democrația. Președintele a spus că trupele coaliției nu se vor retrage din Irak din cauza amenințărilor unor *"bande de criminali și asasini"*.

George Bush a atins problema israelo-palestiniană, spunând că vrea un stat palestinian viabil și un Israel cu securitate asigurată. El a cerut ca Israelul să stopeze colonizările, să demonteze posturile ilegale, să înceteze *"umilirea zilnică"* a Palestinienilor.

În conferința de presă, Blair și Bush au stat împreună, condamnând în primul rând atacurile cu bombe sinucigașe din Istanbul (vezi scurte știri) împotriva consulatului și a unei bănci engleze. Ambii au spus că acest atac este un atac împotriva democrației și libertății făcut de teroriști fanatici.

Președinntele a spus că misiunea din Irak este *"nobilă"*, iar în privința manifestațiilor ostile, el a declarat că e fericit să fie într'o țară unde oamenilor li se permite să spună ce gândesc în mod liber.

Manifestațiile împotriva războiului din Irak au adunat 100.000 de demonstranți. Partea de vârf a fost în Trafalgar Square, unde o statuie de hârtie de 7 m reprezentând pe George W. Bush, având o rachetă în mână și o fotografie a lui Blair în buzunar, a fost răsturnată în mod simbolic. Pe unele placarde se putea citi *"Bush este un criminal de război"*, *"Americani, vă rugăm, treziți-vă"* sau *"Bush, pleacă acasă și ia și pe Blair cu tine"*.

Poliția italiana după bombardament

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

RAZBOIUL OTELULUI DINTRE SUA SI UE

In Ianuarie 2002 administrația Bush a impus o creștere cu 30% a tarifului oțelului importat, pentru a proteja pe producătorii americani împotriva concurenților străini.

Această măsură a provocat protestele națiunilor exportatoare de oțel din întreaga lume care au făcut plângeri către Organizația Mondială de Comerț (OMC). Uniunea Europeană(UE) și-a unit forțele cu Brazilia, Japonia și alți exportatori în privința tarifului impus de Statele Unite.

In Iulie, OMC a dat un răspuns favorabil Uniunii Europene, pentru ca după termenul de apel să dea la începutul lui Noembrie confirmarea că tariful Statelor Unite pentru importurile de oțel este ilegal.

Comisia Europeană a amenințat cu măsuri de represalii împotriva importurilor americane, dela motocicletele Davidson până la textile și citrice, în valoare anuală de 2,2 miliarde de dolari, dacă în Decembrie 2004 Statele Unite nu revin la vechiul tarif.

Creșterea taxei de import a fost criticată și în Statele Unite. *"Creșterea tarifului a avut intenția să sprijine pe producătorii de oțel, dar creșterea costului oțelului a făcut ca industria de automobile și alte consumatoare de oțel să piardă locuri de muncă"*, a scris **Detroit News**.

ATAC CU BOMBE IN ISTAMBUL

Pe data de 15 Noembrie, în timpul Sabatului evreiesc, două autovehicole sinucigașe au explodat aproape simultan lângă sinagogile *Neve Shalom* plasată central și *Beth Israel*, situată districtual la o distanță de aproape 3 km. Au fost omorâte 25 de persoane și rănite alte 303.

Răspunderea atacului a fost luată de o brigadă afiliată la *al Qaida*. Sinagoga Neve Shalom a mai fost atacată în 1986 când doi bărbați afiliați la un grup militant islamic au pătruns în sinagogă înarmați cu arme automate și grende. După ce au omorât 22 de credincioși, cei doi s'au sinucis.

Comunitatea evreiască din Istambul, în număr de 25.000 este așezată mai ales în centrul orașului, la Galata. Există în Istambul 17 sinagogi, iar Evreii de aici fac parte, cei mai mulți, din descendenții celor expulzați din Spania de Inchiziție, în 1492.

După cinci zile două camioane sinucigașe au făcut explozie în fața consulatului englez și respectiv la cartierul general al băncii engleze *HSBC*. Atacul a făcut mari pagube clădirilor și au fost omorâte cel puțin 27 de persoane, printre care și Consul-General britanic Roger Short. Peste 450 de persoane au fost rănite.

Rspunderea atacului a fost luată de al Qaida și grupul miltant Islamic Marele Front al Invadatorilor din Răsărit.

CHINA MERGE MASIV SPRE PRIVATIZARE

China accelerează privatizarea a zeci de mii de întreprinderi de stat. Ea a început experimentarea privatizării la începutul anilor 1990, dar în 1997 când Jiang Zemin era președinte, procesul a devenit mai rapid căci s'a permis vânzarea întreprinderilor de stat cu excepția celor mari. Politica era cunoscută sub lozinca *"Păstrează pe cele mari, eliberează pe cele mici"*, astfel că dela 262.000 de întreprinderi de stat în 1997, s'a ajuns la 159.000 în 2002.

La 14 Octombrie Comitetul Central a dat o rezoluție care cere păsirea mai departe pe drumul privatizării, clarificând privatizarea și a întreprinderlior de stat mijlocii și mari. De notat că oficial nu se utilizează termenul de *"privatizare"*, preferându-se denumirea de *"transformare a proprietății"*. Statul va rămâne proprietarul numai a întreprinderilor considerate critice pentru economia sau securitatea Chinei.

Noua orientare este o schimbare majoră a ideologii. S'a făcut o tranziție dela economia planificată în care muncitorilor li se garanta locul de muncă, la economia de piață, în care aceștia sunt forțați să se descurce singuri, astfel că sunt acum 25 milioane fără locuri de muncă. Cuvântul strategic este *"acolo unde sectorul privat poate realiza mai bine, guvernul trebuie să se retragă"*. Conducerea dela Beijing a putut observa la nivel local, că vânzarea întreprinderilor mari de stat nu a scăzut puterea politică a Partidului.

Un indiciu că guvernul chinez este mulțumit de roadele privatizării o demonstrează hotărârea Chinei de a organiza o conferință internațională despre fuzionare și achiziție, cu o agenție ONU care are loc în Noembrie în Marea Sală a Poporului dela Beijing, simbolul puterii socialiste...

Guvernul speră ca investitorii străini să fie interesați de întreprinderile de stat și să aducă tehnologie modernă și o mai bună organizare a companiilor.

ŞTIRI INTERNAŢIONALE

IRANUL AR PUTEA FABRICA BOMBA ATOMICĂ

Potrivit datelor obţinute de un raport confidenţial realizat de Agenţia Internaţională pentru Energia Atomică (AIEA), Iranul a procesat mici cantităţi de uraniu îmbogăţit şi de plutoniu în cadrul unui program nuclear care rulează în secret de 18 ani. Acelaşi raport critică dur Iranul pentrucă a ascuns deliberat dovezi privind acest program nuclear şi totodată pentrucă a încălcat de nenumărate ori obligaţiile pe care le avea conform Tratatului de neproliferare pe care l-a semnat, notează cotidianul american *The Washington Post* în ediţia din 11 Noembrie.

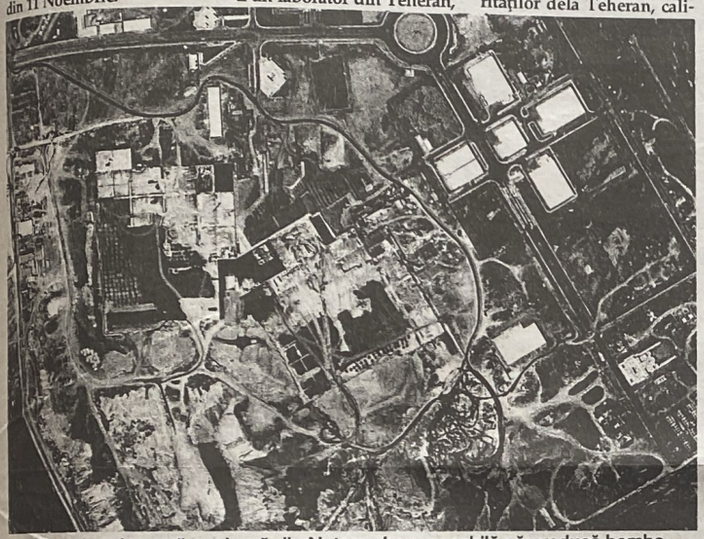

Centrala subterană nucleară din Natanz, Iran, capabilă să producă bombe atomice,fotografiată de un satelit în luna Iunie 2003

În cele 29 de pagini ale raportului AIEA este subliniat faptul că, deocamdată, *"nu există dovezi"* care să incrimineze Iranul că ar fi căutat să dezvolte o bombă nucleară, aşa cum a afirmat Administraţia Bush, însă agenţia a dat asigurări că va continua să investigheze în această direcţie.

Enumerarea activităţilor nucleare ale Iranului arată că republica islamică a făcut câteva eforturi substanţiale în cadrul unui program care până anul trecut cu greu putea fi înţeles de comunitatea internaţională. Raportul, obţinut de cotidianul american, prezintă documente care atestă numeroasele situaţii în care oficialii iranieni fie şi-au schimbat, fie şi-au inversat explicaţiile după ce au fost puşi în faţa inspectorilor sau a unor dovezi contradictorii.

"Iranul a recunoscut acum că de 18 ani derulează un program de procesare a uraniului şi că are de 12 ani un program de îmbogăţire a acestuia", se spune în raport în legătură cu cele două tehnologii de vârf folosite pentru producerea materiei prime necesare pentru centralele atomice sau pentru arme nucleare. În acest context, Iranul a recunoscut că a produs mici cantităţi de uraniu slab îmbogăţit, folosind atât procese centrifugale, cât şi pe bază de laser pentru a-l îmbogăţi.

Cu toate acestea, autorităţile dela Teheran susţin în continuare că programul lor nuclear slujeşte strict unor scopuri civile şi cât se poate de paşnice.

Acelaşi document aminteşte că în perioada 1988-1992, Iranul a procesat o cantitate de plutoniu într-un laborator din Teheran, mai precis la Centrul pentru Cercetare Nucleară. Autorităţile iraniene susţin că plutoniul a fost produs în timpul unor experimente menite să ducă *"la îmbogăţirea experienţei pe care Iranul o are în procesele chimice de reprocesare"*, se mai spune în raportul AIEA. Echipamentul folosit în cadrul respectivului experiment a fost demontat în 1992.

Amintitul raport a fost trimis celor 35 de state membre ale consiliului de guvernare al agenţiei ONU, care se va întruni de altfel la data de 20 Noembrie a.c. pentru a decide dacă trebue declarat oficial că Iranul şi-a încălcat obligaţiile prevăzute în Tratatul de neproliferare. În cadrul respectivei reuniuni va fi analizat în ce măsură Iranul a reacţionat la raportul AIEA şi dacă a decis să prezinte clarificări în legătură cu activităţile sale trecute în domeniul nuclear.

În timp ce raportul AIEA era finalizat, Iranul a anunţat oficial un set de măsuri menite să amelioreze temerile comunităţii internaţionale alimentate de ambiţiile sale nucleare. Într-o scrisoare adresată directorului AIEA, Mohammed El Baradei, Teheranul a fost de acord să permită accesul inspectorilor ONU în locaţiile sale nucleare sub protecţia unei înţelegeri intitulate *"Protocolul*

In aceeaşi scrisoare, Iranul se angajează să îşi suspende programul de îmbogăţire a uraniului pentru o perioadă nelimitată şi a fost de acord, în principiu, cu iniţierea unor inspecţii mai dure. La data de 10 Noembrie, directorul AIEA a lăudat gestul autorităţilor dela Teheran, calificându-l drept un *"demers binevenit şi pozitiv"*.

Raportul AIEA susţine totodată că Iranul a încălcat în mod repetat acordurile în plan nuclear al căror semnatar este. *"Politica de camuflare a continuat până luna trecută, informaţiile veneau din ce în ce mai greu şi în plus erau contradictorii. Încălcările identificate până acum au implicat cantităţi limitate de material nuclear"*, se mai spune în document.

În cadrul unor documente predate agenţiei ONU în urmă cu o lună de către Iran, era prezentată succint istoria nucleară a acestui stat. După ce a negat în repetate rânduri că deţine uraniu îmbogăţit, Iranul recunoaşte în aceste documente că a îmbogăţit o cantitate redusă de uraniu în perioada 1999-2000, în cadrul centralei pilot dela Kalaye.

De asemenea, Iranul a recunoscut în premieră că a construit o centrală-pilot pentru a îmbogăţi uraniul, folosind o tehnologie pe bază de laseri, lucru pe care AIEA îl bănuia de câteva luni. Centrala a fost însă dezmembrată până când inspectorii AIEA au sosit pentru verii trecute.

"Este cât se poate de clar că Iranul a fost implicat, de mai bine de un deceniu, într-o încercare deliberată şi sistematică de disimulare. Raportul este cât se poate de incriminator, iar AIEA ar trebui să fie creditată din plin pentru modul în care a prezentat situaţia", a declarat Michael Levi, cercetător ştiinţific în cadrul Institutului Brookings.

În continuare însă, întrebări cheie privind activitatea nucleară trecută a Iranului rămân nesoluţionate. De pildă, inspectorii AIEA nu sunt încă pe deplin convinşi de explicaţiile Teheranului menite să justifice prezenţa unor urme de uraniu îmbogăţit descoperite la două locaţii în urma testelor efectuate de inspectori în cursul acestei veri.

O altă problemă, semnalată într-un articol publicat în ediţia din 11 Noembrie a cotidianului american *The Washington Times*, este aceea că AIEA şi, în general, comunitatea internaţională acordă prea multă atenţie programelor clandestine derulate de Iran, neglijând programul derulat oficial şi care ar putea fi cu mult mai periculos. În cadrul unei analize, Centrul educativ pentru politică de neproliferare (NPEC) trage o serie de concluzii cutremurătoare în legătură cu eforturile regimului islamic radical dela Teheran de a dezvolta arme nucleare.

"Iranul ar putea obţine în câteva săptămâni un arsenal considerabil de arme fără a încălca nici o prevedere a tratatului de neproliferare sau a AIEA, ar putea să o facă chiar mai repede decât dacă ar încerca să le dezvolte în condiţii clandestine", se spune în analiza NPEC.

"Dacă Iranul respectă calendarul programului său oficial, ar putea practic să dezvolte un important arsenal de arme nucleare - între 50 şi 75 de bombe până în 2006." Activitatea va fi derulată la reactorul nuclear dela Bushehr construit cu asistenţa Rusiei şi ar dura, pentru cantitatea amintită, circa 12, 15 luni. *"Consultând prevederile tratatului de neproliferare, toate acestea sunt legale"*, mai aminteşte NPEC. Notabil este faptul că Iranul ar putea fi mult mai aproape de fabricarea bombei atomice, atât de ameninţătoare pentru pacea şi stabilitatea internaţională, decât cred factorii de decizie ai comunităţii internaţionale.

KGB-UL SE ÎNTOARCE

În ultimii ani, mii de membri ai fostului KGB l-au urmat pe Vladimir Putin, instalat la putere în anul 2000. Astfel, în fiecare regiune a Rusiei sau la orice nivel guvernamental, agenţii fostei poliţii secrete sunt din nou la putere şi, mai mult decât atât, îi recrutează pe foştii prieteni din KGB. Tot mai mult, fragila democraţie rusă este *"gestionată"* de foşti membri ai KGB, în prezent agenţi ai FSB (noua denumire a vechii poliţii secrete ruse) şi acest lucru s'a putut vedea recent prin arestarea magnatului rus din sectorul petrolier, Mihail Hodorkovski, proprietarul gigantului Iukos, notează săptămânalul american *Newsweek* în ultimul număr.

Liberalii ruşi se tem tot mai mult că poliţia de stat a renăscut în Rusia, mai ales odată cu alegerea lui Vladimir Putin la Kremlin. Conservatorii, dimpotrivă, susţin că o astfel de temere este neîntemeiată şi iraţională. Rusia are nevoie de mai multă lege şi ordine, chiar dacă pentru aceasta vor trebui luate măsuri oarecum în detrimentul libertăţii. Indiferent de ce cred unii că ar însemna incidentul creat în jurul gigantului Iukos, este clar faptul că vechea poliţie secretă va juca un rol tot mai mare în viitorul Rusiei. Extrem de disciplinaţi, inteligenţi, loiali, *"siloviki"* (*"greii puterii"*) s'au întors în culisele puterii dela Moscova.

Politica rusă este cunoscută pentru lipsa sa de transparenţă, însă Olga Kristanovskaia, un reputat sociolog rus, şi-a dedicat întreaga carieră urmăririi acestor *"siloviki"* şi a activităţilor lor. Cum era de aşteptat, Kremlinul nu o priveşte deloc cu ochi buni pe Olga. În fruntea listei pe care sociologul rus a întocmit-o se află chiar două figuri de vârf ale administraţiei dela Kremlin - Viktor Ivanov şi Igor Sechin, ambii foşti membri ai KGB şi foarte apreciaţi de Vladimir Putin pentru loialitatea şi discreţia de care au dat dovadă tot timpul. Urmează nume care fac parte actualmente din consiliul de securitate al preşedintelui, un *"politburo"* de facto al acestuia din urmă, mai mult de jumătate dintre membri fiind *"siloviki"*, foşti ofiţeri de poliţie, de armată sau membri ai FSB. Ministrul rus al Apărării, Serghei Ivanov, a avertizat recent că Rusia va reexamina natura defensivă a strategiei sale nucleare şi nu a exclus eventualitatea iniţierii unor atacuri preventive împotriva unor ţinte internaţionale nespecificate, pe linie cu noua politică a Administraţiei Bush.

Un lucru cu mult mai puţin cunoscut, dar printre cele mai importante, este cât de adânc au reuşit *"siloviki"* să preia controlul asupra lanţului birocratic. La începutul mandatului său, Vladimir Putin a extins în mod semnificativ guvernarea federală într'un efort de a întări controlul Kremlinului. Astfel, Rusia a fost împărţită în şapte gubernii, fiecare condusă de un aparat birocratic alcătuit din circa 1.500 de angajaţi. Cinci dintre cele şapte gubernii sunt conduse de *"siloviki"*, care la rândul lor au angajat foşti asociaţi. Potrivit Olgăi Kristanovskaia, aceştia reprezintă circa 70% din numărul înalţilor oficiali locali. De pildă, într'una dintre gubernii, fostul ofiţer KGB, Gheorghi Poltavcenko, a ajutat doi generali din cadrul FSB să fie aleşi în funcţia de guvernatori.

De asemenea, Vladimir Putin a numit zeci de *"siloviki"* în funcţii importante în cadrul unor ministere (de cele mai multe ori adjuncţii ministrului de resort) unde aceştia nu au pregătire. De pildă, adjuncţii miniştrilor Industriei Grele, al Comunicaţiilor şi cel al Dezvoltării Economice sunt toţi membri ai FSB. Toţi aceşti oficiali continuă să fie rezerve active în interiorul FSB şi să fie fideli organelor de securitate, după cum susţine Olga Kristanovskaia, bazându-se pe un recent sondaj realizat pe un eşantion de 3.500 de politicieni, funcţionari, parlamentari şi oameni de afaceri. Potrivit rezultatelor obţinute, 25% dintre oficialii dela Moscova provin din rândurile *"siloviki"*- lor. Majoritatea analiştilor sunt de acord cu cifrele vehiculate de sociologul rus amintit şi notabil este faptul că nici Kremlinul nu le contestă în vreun fel.

În afara guvernului, zeci de mii de foşti agenţi ai KGB lucrează în prezent pentru companii private din sectorul securităţii, continuând să aibă însă statutul de *"celule latente"* care se activează în momente critice (precum actuala campanie electorală, unde contribuie, de pildă, cu obţinerea de material compromiţător la adresa candidaţilor din opoziţie), a mai remarcat sociologul rus. *"Dacă în trecut aveam un stat socialist totalitarist acum avem unul capitalist totalitarist"*, a declarat acesta.

Poate este o declaraţie radicală, dar cu toate acestea există suficiente motive de îngrijorare având în vedere revenirea în structurile puterii a *"siloviki"*-lor. Întrebarea este ce implicaţii va avea acest lucru asupra democraţiei ruseşti. În mod cert, se poate spune că nu există o forţă politică coerentă şi unită care să oprească ascensiunea acestora în structurile puterii, iar alegătorii, ezitanţi şi săraci în marea lor parte, nu reprezintă un obstacol. Oricum, electoratul îşi doreşte în primul rând o rublă stabilă, siguranţă pe străzi, iar cei mai visători speră să poată avea acces la măcar un dram din prosperitatea de care se bucură cei mai bogaţi oameni ai Rusiei. Nici oamenii de afaceri nu sunt un obstacol, majoritatea fiind speriaţi de recentul incident în care a fost implicat magnatul petrolului Mihail Hodorkovski. Chiar şi foştii lideri regionali independenţi, aceia care au mai rămas desigur, sunt în pericol de a fi îndepărtaţi *"dacă lucrurile se înrăutăţesc"*, după cum a avertizat de curând liderul dela Kremlin.

Liberalii dela Moscova descriu *"siloviki"* ca pe un clan sudat care face eforturi să reînvie vremurile în care KGB-ul funcţiona ca un adevărat gardian al statului. Dimpotrivă, alţi analişti susţin că *"siloviki"* sunt la fel de divizaţi şi diferiţi ca orice grup politic şi poate chiar mai puţin corupţi. Trecutul Rusiei poate oferi lecţii în acest sens, începând cu Ivan cel Groaznic, cel care a creat pentru prima oară o poliţie secretă şi terminând cu uciderea a milioane de oameni nevinovaţi în timpul regimului lui Stalin.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

CUM SE POATE VINDE ŢARA?

Ion BOIERU

Printr'o greşeală politică românească, pe care o practică PSD-ul, adică prin diplomaţia nomenclaturii, moştenită dela partidul comunist din România.

Acesta este punctul de plecare, într'o analiză referitoare la acest subiect. România, de data asta, prin descendenţii săi - nomenclaturiştii de azi - voit, sau prin incompetenţă, face posibilă o înstrăinare a unei părţi din teritoriul ţării, în cazul de faţă Basarabia. În 1944 a fost vândută Rusiei Sovietice, întreaga ţară.

Noul Tratat de Bază s'a semnat în 2003 la Moscova, într'o manieră foarte redusă de transparenţă, cu prezentarea unui discurs al Preşedintelui Iliescu, cam gângăvit, din care nu s'a putut înţelege prea mult din textul şi contextul istoric. Cu foarte multe lucruri, care nu puteau fi nici măcar ghicite şi care au rămas, până astăzi, mistere. Abia acum putem să le vedem pe unele, care au început să iasă la suprafaţă.

Iată de pildă cazul Basarabiei. Apar acum, adevăratele intenţii şi scopuri ale prieteniei noastre cu Rusia lui Putin. În Tratatul dela Moscova, s'au stabilit cu prioritate, nevoile realismului pragmatic, care să ducă la strângerea relaţiilor dintre România şi Rusia, cu precădere în domeniul economic, şi, mai ales energetic, prin care vom putea deveni din nou sclavii Rusiei. Nimic clar despre caracterul *"pur românesc al Basarabiei"*.

Nomenclaturiştii Iliescu şi Geoană nu au avut nici ştiinţă, nici dorinţă să ia măsuri de prevedere şi să nu cedeze de pe poziţia drepturilor pe care le are România, în acest spaţiu european. Eram o punte către Rusia, cum a spus Preşedintele american Bush, dar nu cum au înţeles-o *"marxiştii"* români şi cei dela Moscova. Căci o punte, este o deschidere spre trecerea, peste ape tulburi sau prăpastii, spre un liman de prietenie, care se obţine numai prin comportament cavaleresc şi pe temeiul principiilor morale. În cazul nostru, pentru respectarea suveranităţii naţionale şi a trecutului istoric, cu toată bogăţia tezaurului spiritual, material şi biologic.

Nu avem ştiinţă ca vreuna din aceste prevederi, să fie cuprinsă în Tratatul din 2003. Textul nu a fost supus lecturii de către, cel puţin, experţii diplomatici, care ar fi putut aviza Guvernul român asupra elementelor esenţiale. Mai mult decât atât, specialiştii diplomatici, Iliescu şi Geoană, nu aveau decât şcoală de *"gramatică sovietică"* şi nici o fărâmă de suflet naţional.

În ziarul nostru s'au făcut destule avertizări, chiar cu profunzime, cu obiecţii clare şi subliniate, la timp, faţă de Tratatul cu Moscova. Astăzi, Basarabia este în mare pericol de a fi înghiţită de Rusia lui Putin care, personal, a dat ordin să se pregătească formele pentru Federalizarea Transnistriei şi a Basarabiei cu Rusia. Ce fel de prietenie s'a stabilit la Moscova, cu ocazia semnării Tratatului de Bază, între Iliescu şi Putin? Nu cumva s'a mers pe vechea prietenie, care este greu de anulat, după *"tovărăşia"*, închegată în anii tinereţii?

Această chestiune nouă, care apare pe ecranele politice, la iniţiativa lui Putin, este un semn de totală şi nerușinată inconsecvenţă a Preşedintelui Putin, care a putut să vorbească despre prietenia dintre Rusia şi România. Dar este şi un semn de totală neglijenţă, lejeritate, incompetenţă sau chiar inconştienţă politică, să accepţi toate prevederile impuse de Rusia în Tratat. Guvernul a fost avizat asupra relaţiilor nefericite dintre România şi Rusia, în care Rusia nu şi-a respectat angajamentele şi semnăturile de pe nici un Tratat cu alte părţi în litigiu. Cum era posibil să se mai dea credit, după *"subjugarea României"* din 1944 - şi genocidul naţional, pe toate planurile de existenţă, aplicat poporului român? Numai cu elemente străine de neam, s'a putut ajunge la *"Semnarea Tratatului"* din 2003. Vremea le va arunca la groapa de gunoi a istoriei, şi atunci va apărea adevărul adevărat.

Dar, şi în faza aceasta intermediară, ne putem da seama de faptul că nu s'au prevăzut măsuri de prevenire a surprizelor. De ce oare Iliescu, nu a vorbit pe şleau cu Putin, ca să pornească într'o epocă de bună vecinătate şi să stabilească totul pe baze sănătoase?

Chestiunea cu Basarabia pe care Putin vrea să o acapareze pentru Rusia, prin Federalizare, va produce însă multe necazuri lui Iliescu, pentrucă poporul român nu va putea ierta această *"concesie"*, făcută Rusiei, ca să nu-i spunem trădare, deocamdată, căci istoria mai are şi imponderabile, care produc multe surprize. Noi, le-am dori să fie pozitive pentru Iliescu, nu din dragoste pentru el ci, gândindu-ne la *"totul pentru ţară"*.

Am vrea să mai remarcăm cu insistenţă, un aspect important în legătură cu Tratatul de Bază. De ce Iliescu şi Geoană nu au alcătuit un *"Sfat al Ţării"*, înainte de semnarea acestui Tratat. Aveam încă în viaţă foşti diplomaţi cu experienţă şi istorici cu cunoştinţe adânci de istorie şi diplomaţie exercitată, oameni superiori în pregătirea lor, în cursul desfăşurării istorice a poporului român. Dela aceştia, se putea învăţa povestea adevărată a poporului român, nu cum o ştiau Iliescu şi Geoană, dela *"zisul"* Mihai Roller. Şi istoria neamului românesc se mândreşte cu Tratate Diplomatice, de mare şi pură demnitate din toată *"vremea trecutului"*, nu numai ocazionale, ci permanente statornicii de vrednicie românească. Cel dela Moscova din 2003, este o simplă tădulă, fără nici o semnificaţie. Aşa va rămâne în Arhivele vremurilor.

Ar mai fi necesar să adaug un *"codicel"* foarte grăitor, în contextul împrejurărilor în care a fost semnat Tratatul, când sperăm să fim primiţi în NATO, cu care se tot laudă Iliescu. Cum de i-au dispărut însă puterile de a apăra drepturile şi suveranitatea naţională? Există, aici un mister, care va trebui să fie cândva descoperit. În fapt, asta este istoria, o goană nesfârşită după descifrarea adevărurilor.

AVERILE CELOR MAI BOGAŢI 300 DE ROMÂNI ÎNSUMEAZĂ 12 MILIARDE DE DOLARI

Averile celor mai bogaţi 300 de Români însumează aproximativ 12 miliarde de dolari, dar nici unul dintre aceştia nu a trecut de un miliard de dolari, potrivit topului lansat de revista *Capital*.

Cel mai bogat Român a rămas, ca şi în clasamentul de anul trecut, Iosif Constantin Drăgan, cu o avere estimată la 800-850 de milioane de dolari. El este fondatorul companiei Butan Gas, cu activităţi în domeniul gazelor naturale în nouă ţări europene şi în Maroc.

Pe locul doi se situează fraţii Ioan şi Viorel Micula, deţinătorii grupului European Drinks, cu circa 650 de milioane de dolari, la egalitate cu Ion Ţiriac, a cărui avere se ridică la 650-700 de milioane de dolari.

Pe poziţiile următoare se situează familia Păunescu, cu 640-650 de milioane de dolari, Sorin Ovidiu Vântu - 460 de milioane de dolari, Ioan Nicolae, acţionarul majoritar al Interagro - 330-350 milioane de dolari, Dinu Patriciu, acţionarul majoritar al Rompetrol - 300 de milioane de dolari, familia Voiculescu, care deţine grupul Grivco şi grupul de presă Intact - 250-260 milioane de dolari.

Averi mai mari de 200 de milioane de dolari au acumulat Frank Timiş, acţionar la mai multe societăţi din domeniul metalelor preţioase, printre care şi Gabriel Resources (280-290 milioane de dolari) şi Ioan Neculaie, patronul firmei Prescon Braşov (240-250 de milioane de dolari).

Cei mai bogaţi sportivi români sunt, potrivit revistei Capital, Gheorghe Hagi - 35-40 de milioane de dolari, Mircea Lucescu - 28-30 de milioane de dolari, Gheorghe Popescu - 25 de milioane de dolari, Adrian Ilie - 13-15 milioane de dolari, Anghel Iordănescu -13-15 milioane de dolari, Dan Petrescu 10-12 milioane de dolari, Ilie Dumitrescu 9-10 milioane de dolari, Viorel Moldovan - 9-10 milioane de dolari, Adrian Mutu - 6-7 milioane de dolari şi Cristian Chivu - 5 milioane dolari.

În Bucureşti există 124 de persoane incluse în top, cu averi însumând circa 8 miliarde de dolari. Următorul judeţ este Bihor, cu 5 milionari însumând 795 milioane dolari, din care 650 milioane dolari pentru fraţii Micula.

Ispat Sidex Galaţi este cea mai mare companie privată din România, cu o valoare de 897 milioane de dolari, urmată de Metro Cash&Carry România - 637 milioane de dolari, Rompetrol - 607 milioane de dolari, Mobifon - 429,4 milioane de dolari, Orange România - 360 milioane de dolari, Interbrands Marketing& Distribution - 344 milioane de dolari, Automobile Dacia Piteşti - 281 milioane de dolari, Transilvania General Import-Export - 228 milioane de dolari, British American Tobacco România - 212 milioane de dolari şi Philip Morris România - 204 milioane de dolari.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CORUPŢIA ŞI PRACTICILE NECONCURENŢIALE ÎNLĂTURĂ INVESTITORII

Costul ridicat de finanţare, corupţia şi practicile anticoncurenţiale se numără printre cele mai importante obstacole cu care se confruntă investitorii care doresc să pătrundă pe piaţa românească, a apreciat Harry Broadman, economist şef al Băncii Mondiale pentru Europa şi Asia Centrală.

"Întrebaţi care sunt barierele majore cu care se confruntă la intrarea pe piaţă, investitorii au nominalizat pe primele şase poziţii nesiguranţa politică, instabilitatea macroeconomică, taxele şi impozitele ridicate, costuri ridicate de finanţare, corupţia şi practicile anticoncurenţiale. Din punctul meu de vedere, ultimele trei sunt cele mai importante", a afirmat Broadman.

De asemenea, reprezentantul Băncii Mondiale a arătat că mesajele pe care le-a primit din partea investitorilor indică faptul că obstacolele de ordin administrativ sunt mult mai puţin determinante, mai ales în rândul companiilor de dimensiuni mari.

Broadman a prezentat rezultatele preliminare ale unei cercetări realizate în colaborare de Banca Mondială cu Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare în rândul a opt ţări din Europa de Sud-Est - Albania, Bosnia - Herţegovina, Bulgaria, Croaţia, Macedonia, Moldova, România şi Serbia şi Muntenegru.

Întregul raport, intitulat *"Reforma instituţională pentru investiţii şi dezvoltare în Europa de Sud-Est"* ar urma să fie prezentat în câteva luni, a precizat Broadman.

Acesta tratează patru teme majore ale economiei - concurenţa; accesul la infrastructura de utilităţi; controlul societăţilor, transparenţa financiară şi accesul la finanţare şi rezolvarea litigiilor comerciale.

Raportul constată că toate economiile din regiune sunt marcate de o recesiune de durată, împreună cu un declin al industriilor tradiţionale, în condiţiile unei restructurări întârziate şi pierderea pieţelor.

În plus, ele sunt caracterizate de creşterea sectorului de servicii, precum şi de dezvoltarea economică recentă, alimentată de programul de privatizare, sectorul privat rămânând însă slab reprezentat.

Astfel, în România la nivelul anului 1993 sectorul privat contribuia cu 35% la formarea Produsului Intern Brut, faţă de 30% - media pentru cele opt state Sud-Est europene, în 1998 ponderea sa a crescut la 60%, comparativ cu 57% în regiune, iar în 2001 la 65%, faţă de 57,5%.

La capitolul controlul societăţilor, transparenţa financiară şi accesul la finanţare, România se remarcă prin numărul redus de firme care se descriu ca având proprietar unic, alături de Croaţia, însă un număr mare de companii se numesc corporaţii.

"Este valabil pentru întreaga regiune faptul că majoritatea firmelor analizate sunt deţinute în totalitate de către stat, ori de către proprietari interni sau străini în exclusivitate. Forme mixte de proprietate, cum ar fi societăţile mixte, sunt mai puţin răspândite", se arată în raportul preliminar.

Pe de altă parte, România se regăseşte la extremitatea inferioară a clasamentului în funcţie de numărul de societăţi listate la bursă, dar şi în partea de jos a ierarhiei realizate după criteriul adoptării standardelor internaţionale de contabilitate, cu mai puţin de jumătate din totalul firmelor.

Dacă în 1999, 41% dintre companiile româneşti utilizau IAS, ponderea lor a crescut la doar 42% până în anul 2002. Un avans mai semnificativ a fost consemnat în privinţa serviciilor de audit extern, dela 23% în 1999, la 46% în 2002.

"Cele mai multe firme nu fac publice informaţiile financiare. Este adevărat că multe dintre ele nu sunt obligate să o facă, dar chiar şi unele dintre companiile tranzacţionate public spun că nu divulgă informaţii. Cred că este şi o problemă de educaţie", a explicat reprezentantul Băncii Mondiale.

Din punctul de vedere al metodelor de finanţare a investiţiilor utilizate în România, în 72% din cazuri sunt reţinute profiturile, aceasta fiind una dintre cele mai ridicate ponderi din regiune. Următoarea metodă, cu 10,7%, sunt creditele oficiale, în vreme ce împrumuturile neoficiale reprezintă 6,6% din total, de asemenea unul dintre cele mai mari punctaje.

Capitolul referitor la soluţionarea disputelor comerciale relevă faptul că majoritatea managerilor din Europa de Sud-Est încearcă să evite astfel de conflicte prin utilizarea limitată a creditelor, prin construirea unor relaţii de durată şi prin investirea în colectarea de informaţii.

Albania are cele mai mari costuri aferente procedurilor juridice în primă instanţă - de 1,5 ori mai mari decât valoarea revendicată, în Macedonia, Bosnia - Herţegovina şi Serbia şi Muntenegru valoarea totală a onorariilor avocaţilor şi a cheltuielilor de executare a hotărîrilor judecătoreşti reprezentând între 40 şi 80% din valoarea revendicării.

Cele mai mici costuri sunt în Bulgaria şi Croaţia, unde ele se ridică la aproximativ 13% din valoarea revendicării. Este clar că atunci când onorariile depăşesc valoarea revendicărilor, firmele nu se vor mai adresa Justiţiei, se mai spune în raport.

"În România, costul procedurilor este relativ mic faţă de restul Europei de Sud-Est, însă indicele complexităţii procesuale - care o situează pe locul al patrulea - face ca firmele să nu apeleze prea des la instanţe", a adăugat Broadman.

În ansamblul său, studiul subliniază importanţa dezvoltării principalelor instituţii ale economiei de piaţă pentru crearea unui sector puternic de întreprinderi în regiune. *"Dezvoltarea şi reforma continuă a acestor instituţii sunt esenţiale pentru sporirea investiţiilor interne şi străine în ţările din regiune, accelerarea dezvoltării lor şi reducerea sărăciei"*, concluzionează raportul.